

495.915

น 5๔7 ก

ร.3

การวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
ตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ

๒๒ ก.ย. 253๕

ปริศยานิพนธ์
ของ
นิติมา ไกรฤกษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นเล่มหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา

กุมภาพันธ์ 2535

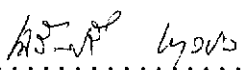
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180483

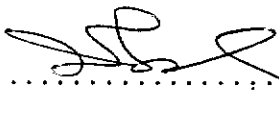
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา
เอกภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

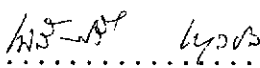
คณะกรรมการควบคุม

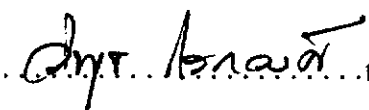
..........ประธาน
(รศ.ดร.ประพาสน์ พฤทธิประภา)

..........กรรมการ
(ผศ.เจสียวศรี พินุลชล)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(รศ.ดร.ประพาสน์ พฤทธิประภา)

..........กรรมการ
(ผศ.เจสียวศรี พินุลชล)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.วิฑูร โสภางค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษาของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...๕...เดือน...สิงหาคม...พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาระดับปริญญาโท 699 คือ การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วย ความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.ประพาสน์ พงษ์ประภา โดยได้กรุณาย้ายทอดความรู้ ความคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงคุณภาพ เสียสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางอันเป็น ประโยชน์ยิ่งต่อการดำเนินการศึกษาค้นคว้า พร้อมทั้งได้กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และคอยชักเตือนให้ตระหนักในคุณค่าของการมีมาะอดทน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบ ขอบพระคุณอย่างสูง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบุลชล ได้กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อคิด คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียบเรียงเนื้อหา ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องการใช้ภาษา อย่าง เละเอียดย่อยและคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิพุธ โสภวงศ์ ได้กรุณาเสียสละเวลารับเป็นกรรมการที่แต่งตั้ง เพิ่มเติม ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าต่อการแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้เป็นงานที่สมบูรณ์ขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอว่าถึงพระคุณคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการการเรียน วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาศาสตร์

ขอสำนึกในพระคุณสำหรับแรงบันดาลใจให้ศึกษาต่อที่ผู้วิจัยได้รับจากศาสตราจารย์สุวัตร พงษ์ทองเจริญ และอาจารย์สุภัทรา พงศ์ธร

ขอบูชาเมตตาธรรมและคำภาวนาของคณะซิสเตอร์โรงเรียนมาแตร์ เดอีวิทยาลัย ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหารในการพิจารณาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ และอาจารย์ คุณครูทุกท่าน ที่ท่วงาย เอื้ออาทร ยอมรับการต่าง ๆ ทางโรงเรียนแทนนี้ด้วยความเต็มใจ

ขอขอบคุณในมิตรจิตของนิสิตภาษาศาสตร์การศึกษารุ่น 4 รุ่น 6 และรุ่น 7 คุณปราวณี ปรมชัยวัฒน์ และคุณอรุณี พงษ์พรประเสริฐ

ผู้วิจัยเป็นหนี้พระคุณคุณแม่ และพี่ ๆ ทั้ง 4 ท่าน ขอขอบคุณท่านทุกคน

นิตติมา ไกรฤกษ์

กุมภาพันธ์ 2535

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	1. งานวิจัยที่ทำในต่างประเทศ	6
	1.1 ระบบเสียง	6
	1.2 ระบบไวยากรณ์	8
	2. งานวิจัยที่ทำในประเทศ	10
	3. เกณฑ์การกำหนดลักษณะของประโยคหลัก	
	ตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ	14
	1. ลักษณะของประโยคหลัก	14
	2. องค์ประกอบของประโยคหลัก	15
	2.1 ภาคประธาน	15
	2.2 ภาคแสดง	17
	2.3 ส่วนเติม	20
	2.4 ส่วนเสริม	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
1. ผลการวิเคราะห์ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทย	30
ลักษณะภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทย	35
2. ผลการวิเคราะห์ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาอังกฤษ	61
ลักษณะภาคแสดงของประโยคหลักภาษาอังกฤษ	66
3. ผลการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทย และภาษาอังกฤษ	85
1. โครงสร้างภาคแสดงที่มีกริยาสีเป็นรูปกรรม	86
2. โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำอาการกริยาและส่วนเสริม	88
3. โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำวิเศษณ์กริยาในตำแหน่งของ คำวิตรรกกริยา	91
4. โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักแบบการิตที่คำสรรณกริยา แยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง	95
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	99
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	99
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	99
สรุปผลการวิเคราะห์	100
1. โครงสร้างภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทย	100
2. โครงสร้างภาคแสดงของประโยคหลักภาษาอังกฤษ	105
3. สรุปผลการวิเคราะห์เชิงแย้ง	120
อภิปรายผล	121
ข้อเสนอแนะ	127

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	140
ประวัติย่อของผู้วิจัย	143
บทคัดย่อ	144

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การเปรียบเทียบชนิดของคำกริยาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการนำ ไปใช้เป็นคำกริยาหลัก	17
2	โครงสร้างภาคแสดงที่มีกริยาสีเป็นรูปกรรม	86
3	โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำอาการกริยาและส่วนเสริม	88
4	โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำวิเศษณ์กริยาในตำแหน่งของคำวิเศษณ์กริยา .	91
5	โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักแบบการิตที่คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง	95
6	การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ	109
7	การเปรียบเทียบประโยคประธานภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	111
8	การเปรียบเทียบประโยคกรรมภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	113
9	การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคการิตภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ...	114

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักภาษาไทย	32
2 โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักภาษาอังกฤษ	62

ภูมิหลัง

การวิเคราะห์เชิงแย้ง (Contrastive Analysis) มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การทำนายลักษณะหรือหน่วยต่าง ๆ ของภาษาทั้งในด้านเสียง คำ โครงสร้าง ความหมาย และวัฒนธรรมที่เป็นปัญหาในการเรียนรู้ภาษาหนึ่ง ความแตกต่างระหว่างภาษาทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและยุ่งยากในการเรียนภาษาที่ 2 (Second Language) ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการถ่ายโยงความรู้เดิมจากภาษาที่ 1 (First Language) ไปยังภาษาที่ 2 (Lado. 1957 : Forward 1 ; Lado. 1964 : 21)

นักภาษาศาสตร์คนแรกที่ได้วางรากฐานไว้เพื่อการวิเคราะห์เชิงแย้ง (Fries. 1945 : 9) ได้เสนอหลักการที่จะนำประโยชน์จากผลการทำนายตามระเบียบวิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งไปใช้ในการเรียนการสอน เนื่องจากมีความเชื่อมั่นว่า ความรู้ความเข้าใจในข้อแตกต่างระหว่างภาษาตนเอง (Native Language) และภาษาที่จะเรียน (Language to be Learned) มีส่วนสำคัญในการสร้างสื่อการเรียน การพิจารณาสื่อการเรียน และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพ แต่การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสองจำเป็นต้องเริ่มมาจากการบรรยายลักษณะภาษาให้มีความละเอียดและถูกต้องตามธรรมชาติของทั้งสองภาษาที่จะนำมาเปรียบเทียบกันให้มากที่สุด เช่น คราใช้ไวยากรณ์ระบบเดียวกันมาบรรยายทั้งภาษาของผู้เรียนเองและภาษาที่จะเรียน ดังนั้นการวิเคราะห์เชิงแย้งจึงน่าจะช่วยลดปัญหาของผู้เรียนได้บางประการ เพราะครูได้ศึกษาลักษณะหรือหน่วยต่าง ๆ ของภาษาและคาดคะเนว่าอาจเป็นปัญหาในการเรียนรู้ไว้ก่อนแล้ว จึงเริ่มสอนจากเรื่องที่จะสร้างความยากลำบากต่อผู้เรียน (Fries. 1967 : 37 citing Brudhiprabha. 1968 : 1)

ปัญหาใหญ่ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่างชาติ คือเรื่องไวยากรณ์ ซึ่งหมายถึงคำ โครงสร้างประโยค และความหมาย (Swan. 1988 : VIII-IX) ส่วนที่

เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับนักเรียนต่างชาติคือเรื่องรูปแบบกริยาภาษาอังกฤษ (Hornby.

1977 : V – VI ; Leech. 1986 : V ; Schachter. 1988 : 227)

รูปแบบกริยาในภาคแสดงของประโยคภาษาอังกฤษมีหลายรูปแบบ และบางรูปแบบมีความสลับซับซ้อน ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 เช่นนักเรียนไทยจึงต้องเรียนรู้และเข้าใจการจัดระบบรูปแบบกริยา จนสามารถนำไปใช้ในการพูด อ่านและเขียนได้ถูกต้อง (สระรัช บุญรัตน์. 2530 : 7) ถ้าผู้ส่งสารใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามแบบแผนที่กำหนดก็จะเกิดอุปสรรคในการสื่อสาร ไวยากรณ์จึงจำเป็นสำหรับผู้ที่จะเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 เพราะกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตภาษาได้ง่ายขึ้น (ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2523 : 102-103) และรู้จักเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์เพื่อสื่อสารให้ได้ใจความที่ต้องการทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน (วิจิตร ภาณุพงศ์. 2520 : 5 ; พงษ์ศรี เลขาโธณะ. 2523 : บทนำ 3-4),

แนวคิดเกี่ยวกับไวยากรณ์ระบบการกิจ (Systemic Functional Grammar) เน้นหนักไปนด้านการสื่อสาร (communication) เพราะถือว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาก็เพื่อการกิจต่าง ๆ ทางสังคม (functions) แต่ละภาษาจะมีระบบไวยากรณ์ซึ่งประกอบด้วยตัวเลือกทางความหมาย ทางโครงสร้างประโยค และการกิจทางสังคม ทั้งสามตัวเลือกนี้มีความสัมพันธ์กันและอาศัยโครงสร้างประโยคเป็นศูนย์รวมของตัวเลือกทางความหมายและตัวเลือกการกิจทางสังคม ผู้ใช้ภาษาจึงต้องรู้จักใช้ตัวเลือกให้ตรงตามเงื่อนไขที่มีอยู่ในระบบไวยากรณ์ของแต่ละภาษาจึงจะสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Halliday. 1981 : 7 - 8 ; 1985 : XIV)

ไวยากรณ์ระบบโครงสร้าง (Bloomfield. 1933 : 185-199) ให้ความสำคัญกับเรื่องตัวเลือกทางภาษาเช่นเดียวกับไวยากรณ์ระบบการกิจ แต่ตัวเลือกทางภาษาตามไวยากรณ์ระบบโครงสร้างเน้นไปที่การเลือกคำหลัก (form class words) เพื่อนำมาจัดเรียงในโครงสร้างประโยคให้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ ความหมายตามไวยากรณ์ระบบโครงสร้างจึงหมายถึงหน้าที่ของคำ (parts of speech) และการจัดเรียงหรือสับที่คำในโครงสร้างประโยคซึ่งมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน

ส่วนเรื่องการใช้ความหมายเป็นหลักในการพิจารณาภาษาใน ไวยากรณ์ระบบ โครงสร้างถือว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้ลึกซึ้งคิด ประสพการณ์และสถานการณ์ การศึกษา ความหมายในระหว่างที่บุคคลกำลังสื่อสารกันจึงเป็นเรื่องที่ศึกษาโดยตรงไม่ได้ (Bloomfield. 1933 : 190, 208-209) และการอธิบายความหมายที่แฝงมากับคำและโครงสร้างประโยค เป็นเรื่องสลับซับซ้อนที่ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ จึงไม่สามารถนับได้ว่าเป็นระเบียบวิธีอธิบายภาษาที่เป็นวิทยาศาสตร์ (Fries. 1959 : บทหน้า 8)

อย่างไรก็ตามระบบไวยากรณ์กับความหมายนั้นเกี่ยวข้องกัน การที่จะศึกษาไวยากรณ์ โดยไม่คำนึงถึงความหมาย และไม่พิจารณาถึงการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ 2 ให้เหมาะสม กับแต่ละสถานการณ์จึงเป็นไปได้ (Lado. 1957 : 6, 52-53 ; Matthews. 1982 : 1-7, 19-21 ; Littlewood. 1986 : 9-14)

ในกรณีของประเทศไทยระยะ 15 ปีที่ผ่านมา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เปลี่ยนจากการเรียนแบบเน้นการออกเสียงและโครงสร้างประโยคมาเป็นการเรียนเพื่อการ สื่อสาร (Communicative Approach) ผู้เรียนจึงต้องศึกษาไวยากรณ์ ความหมาย การกิจ ทางสังคมและสถานการณ์ไปนขณะเดียวกัน (สุริ พงษ์ทองเจริญ. 2526. : 40-43 ; นววรรณ พัทธเมธา. 2527 : 245-248)

ลักษณะ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบโครงสร้าง (Francis. 1958 : 291-366 ; Stageberg. 1981 : 197-215) เมื่อนำมา เปรียบเทียบกับโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ (Muir. 1976 : 1-88 ; Scott and others. 1976 : 189-203) พบว่าทั้งไวยากรณ์ระบบ โครงสร้างและไวยากรณ์ระบบการกิจจะช่วยอธิบายลักษณะ โครงสร้างประโยคภาษาไทยได้ ครอบคลุม ชัดเจน และทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

ผลงานการวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะหรือหน่วยต่าง ๆ ระหว่างภาษาสองภาษา โดยวิธีวิเคราะห์เชิงแย้งเพื่อนำผลของการทำนายข้อแตกต่างระหว่างภาษาไปใช้ประโยชน์ ในการเรียนการสอนยังไม่สมบูรณ์นัก และยังมีผลงานไม่เพียงพอในการที่จะนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์อย่างจริงจัง (Stevens. 1977 : 66-67 ; James. 1983 : 62, 192)

งานวิจัยทางด้านการวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์เชิงแย้งยังมีค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยทางด้านการวิเคราะห์ระบบเสียง (Sridhar, 1981 : 217 citing Stockwell, 1968 : 22)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์ไทยนั้น เท่าที่ปรากฏได้ใช้แนววิเคราะห์ที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยยังขัดแย้งกัน จึงไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นปัญหาจริงหรือไม่ และเป็นปัญหาอย่างไร (วิจิตร ภาณุพงศ์, 2520 : 1 ; สุธี สุธะกุล, 2526 : 23 ; นววรรณ พันธเมธา, 2527 : คำนำ 1) ผู้วิจัยจึงสนใจและต้องการศึกษาค้นคว้าเรื่องภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามระเบียบวิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งโดยยึดทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างลักษณะภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้สามารถจำแนกลักษณะภาคแสดงของประโยคความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้
2. ผลการวิเคราะห์จะช่วยในการคาดคะเนปัญหาเกี่ยวกับลักษณะของภาษาที่จะมีผลต่อผู้เรียนและการสร้างสื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ไวยากรณ์ระบบการกิจ หมายถึง ทฤษฎีไวยากรณ์ของ M.A.K. Halliday ซึ่งเน้นโครงสร้างประโยคและการเลือกหน่วยภาษา เพื่อสื่อความหมายตามหน้าที่และการใช้ภาษา (Functions and Use) เพื่อการสื่อสาร

2. การวิเคราะห์เชิงแย้ง หมายถึง วิธีการแยกแยะหาความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ
3. การแยกแยะ หมายถึง ระเบียบวิธีการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างลักษณะภาคแสดงของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
4. ภาคแสดง หมายถึง ส่วนของประโยคที่มีกริยาเป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะขาดไม่ได้
5. ประโยคบอกเล่าความเดียว หมายถึง ประโยคที่ประกอบด้วยโครงสร้างสำคัญ 2 ส่วน คือ ภาคประธานและภาคแสดง ในส่วนของภาคแสดงอาจมีส่วนเติมหรือส่วนเสริมปรากฏร่วมกับคำกริยาหรือกริยาวลีด้วยได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้จะวิเคราะห์ภาคแสดงของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ผลการแยกแยะปรากฏว่าอาจเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยเท่านั้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษาโดยระเบียบวิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษเท่าที่รวบรวมได้ มีดังนี้คือ

1. งานวิจัยที่ทานต่างประเทศ

1.1 ระบบเสียง

งานวิจัยบุกเบิกที่น่าสนใจคือ การวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างระบบเสียงภาษาไทยและภาษาอังกฤษสำหรับประโยชน์ทางการสอน (Kruatrachue, 1960) โดยการเปรียบเทียบวิเคราะห์ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างระบบเสียงในภาษาทั้งสอง เพื่อนำผลของการวิเคราะห์ไปใช้ทำนาย และสร้างบทเรียนฝึกออกเสียงสำหรับนักเรียนไทย การวิจัยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง ให้นักเรียนไทย 20 คน อ่านคำ ประโยคและข้อความภาษาอังกฤษ แล้วบันทึกเสียงไว้ นำเสียงการอ่านของนักเรียนแต่ละคนมาตรวจข้อบกพร่องทางการออกเสียง โดยเทียบเสียงกับเสียงของเจ้าของภาษา

ผลของการวิจัยพบว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการออกเสียงสระและพยัญชนะที่มีฐานกรณ์แตกต่างกับภาษาอังกฤษ การออกเสียงพยัญชนะ ก่ียวและพยัญชนะควบกล้ำที่ปรากฏหลังสระประสมบางเสียง ปัญหาใหญ่ของนักเรียนไทยได้แก่เรื่องการลงเสียงหนักเบาในระดับคำและระดับประโยค เรื่องจังหวะในการอ่านซึ่งได้แก่การหยุดระหว่างคำ วลี และการหยุดแบบอนุกรมที่ใช้เครื่องหมายจุลภาค เช่น Japan, Singapore, Thailand และการหยุดเมื่อจบประโยคของภาษาอังกฤษมีลักษณะแตกต่างกับภาษาไทย จึงเป็นผลทำให้การอ่านระดับเสียงสูงต่ำของนักเรียนไทยผิดไปจากธรรมชาติของภาษาอังกฤษ

เนื่องจากข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่ตรวจพบได้มาจากการอ่านซึ่งต่างจากการพูดแบบต่าง ๆ จึงสรุปได้ว่าการออกเสียงที่ผิดพลาดไปนั้นเกิดจากความไม่คุ้นเคยกับสิ่งที่กำหนดให้อ่าน หรือเกิดจากปัญหาการออกเสียงที่ถูกฝึกตาม

เกณฑ์ของเจ้าของภาษา

งานวิจัยเรื่องที่มีคุณค่าแก่การศึกษาคือ เรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบหน่วยเสียงสำคัญระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย (Brudhiprabha. 1964) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะและหน่วยเสียงสระในภาษาอังกฤษกับภาษาไทย โดยการวิเคราะห์หน่วยเสียงที่เป็นปัญหาแก่นักเรียนไทยจากข้อมูลเชิงประจักษ์เพราะผลการวิเคราะห์จะนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้มากกว่าที่วิเคราะห์ตามทฤษฎีระบบเสียงทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง

วิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิเคราะห์เชิงแย้งทำให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างของลักษณะหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้ชัดเจน ผลของการวิจัยพบว่าหน่วยเสียงพยัญชนะและหน่วยเสียงสระที่เป็นปัญหาใหญ่ของนักเรียนไทยมีดังนี้

1. หน่วยเสียงพยัญชนะที่มีในภาษาอังกฤษแต่ไม่มีในภาษาไทย และหน่วยเสียงพยัญชนะบางหน่วยเสียงที่ปรากฏในทั้งสองภาษาแต่มีฐานกรณ์ต่างกัน นักเรียนไทยจึงมักเลือกหน่วยเสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกับหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษเข้าใช้แทน หน่วยเสียงเหล่านี้ได้แก่ /g, v, θ, ð, z, ʃ, ʒ, ɔŋ, / และ /l, r/

2. หน่วยเสียงพยัญชนะบางหน่วยเสียงที่มีฐานกรณ์ใกล้เคียงคล้ายคลึงกันมาก แต่แตกต่างกันที่การปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ของคำ หน่วยเสียงพยัญชนะเหล่านี้ได้แก่ /b, d, f, s, t/

3. หน่วยเสียงสระในภาษาไทยให้ความสำคัญกับความสั้นยาวของเสียงสระ (quantity) เพียงอย่างเดียว แต่ในภาษาอังกฤษทั้งความสั้นยาวและลักษณะความเด่นชัดประจำหน่วยเสียงสระแต่ละหน่วยเสียง (quality) เป็นเรื่องที่สำคัญ นักเรียนไทยจึงมีปัญหในการออกเสียงคำที่ประกอบด้วยสระเดี่ยว สระประสม เช่น seat, wait ; chase, chess ; choir, sour เป็นต้น

4. หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทยมีจำนวนเสียงรูปแบบการเรียงหน่วยเสียงพยัญชนะ และการปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ของคำแตกต่างกับหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำในภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักเรียนไทยจึงมีปัญหในการออกเสียงคำเช่น language, texts, stamp, twist เป็นต้น

เมื่อพบแล้วว่าหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักเรียนไทยมีหน่วยเสียงใดและมีสาเหตุอย่างไรแล้ว การเตรียมการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจึงเป็นเรื่องสำคัญ

จากการวิจัยทั้งสองเรื่องนี้ (Kruatrachue. 1960 ; Brudhiprabha. 1964) ทำให้เห็นถึงความจำเป็นในการเลือกศึกษาค้นคว้าลักษณะหรือหน่วยย่อยของภาษา เพราะถ้าขอบเขตของการศึกษาค้นคว้ากว้างมากเกินไป หรือเลือกใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์ที่ไม่เหมาะสมจะทำให้การสรุปปัญหาคลาดเคลื่อนไปจากประเด็นที่ต้องการจะหาคำตอบ (Rivers. 1970 : 7-8)

1.2 ระบบไวยากรณ์

งานวิจัยทางด้านไวยากรณ์ที่ทำไว้ในต่างประเทศมีเรื่องที่น่าสนใจคือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบระบบโครงสร้างภาษาไทยและระบบโครงสร้างภาษาอังกฤษโดยยัด ทฤษฎีไวยากรณ์บริวรัต (Chaiyaratana. 1961) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของภาษาที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันในด้านศัพท์ (Lexicon) การเรียงคำ โครงสร้างประโยค และเพื่อสืบหาสาเหตุของปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้เรียนไทยที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้ากระทำโดยเตรียมหัวข้อให้นักเรียนระดับมัธยมปลาย โรงเรียนสตรีวิทยาเขียนเรียงความ และเตรียมหัวข้อบทสนทนาให้นักเรียนชาวอเมริกัน 5 คนที่กำลังเรียนภาษาไทยพูดคุยกับคนไทยแล้วบันทึกเสียงไว้ เมื่อตรวจข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทย พบว่านักเรียนไทยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่มีกริยาอยู่ในรูป finite และ nonfinite การเลือกใช้รูปกริยาโดยเฉพาะในรูป past และ past participle การใช้ modals ต่าง ๆ ทั้งในเรื่องโครงสร้างประโยคและความหมาย สาเหตุของปัญหาเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่

เนื่องจากข้อผิดพลาดลักษณะต่าง ๆ ที่ตรวจพบนั้นได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จัดทำ และจากกลุ่มประชากรมีขนาดเล็กเกินไป ทำให้ได้ผลการวิเคราะห์คือการสร้างกฎเกณฑ์ของโครงสร้างประโยคตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์บริวรัตบางโครงสร้างประโยคไม่

สมจริง แต่ก็ยังทำให้ทราบถึงลักษณะ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษบางประการที่เป็นปัญหาของนักเรียนไทย

งานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะ ไวยากรณ์อังกฤษและไวยากรณ์ไทยที่มีขอบเขตการวิจัยแคบลงแต่ทำให้เห็นปัญหาและสาเหตุของปัญหาชัดเจนขึ้นคือ เรื่องการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่าง โครงสร้างกริยาในประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Brudhiprabha. 1968) ได้อธิบายความแตกต่างระหว่าง tenses, aspects และ modals ไว้โดยละเอียดและแจ่มแจ้ง

ผลของการวิจัยพบว่าลักษณะ โครงสร้างกริยาในภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักเรียนไทยนั้น ได้แก่การเปลี่ยนรูปคำกริยาให้สอดคล้องกับประธานและกาล และจะสับสนมากขึ้นเมื่อรูปกริยาเหล่านั้นเพิ่มความสลับซับซ้อน เรื่อง aspects เป็นปัญหาใหญ่โดยเฉพาะในโครงสร้างแบบ perfective และ progressive aspects เช่น 'have + past participle', 'have + been + ing', 'would + have + past participle', และ 'be + ing' ในอดีตกาล ทั้งนี้เพราะโครงสร้างกริยาดังกล่าวไม่ปรากฏในภาษาไทย และปัญหาใหญ่ของนักเรียนไทยอีกเรื่องหนึ่งคือ เรื่อง modals เพราะแตกต่างกับภาษาไทยทั้งในด้านโครงสร้างประโยค ความหมายและการกิจ

งานวิจัยที่มีขอบเขตกว้างเพื่อวิเคราะห์หาข้อแตกต่างในลักษณะหรือหน่วยของภาษาอังกฤษและภาษาไทย (Lekawatana and others. 1969) ได้เปรียบเทียบทั้งระบบเสียง ระบบคำ ระบบไวยากรณ์ และศัพท์ (vocabulary) แต่ได้ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์มากที่สุด กล่าวคือได้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่าง โครงสร้างประโยคในภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องประเภทของโครงสร้างประโยค กริยาลี นามวลี และวิเศษวลี

จากการศึกษางานวิจัยตามระเบียบวิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งทั้ง 3 เรื่อง (Chaiyaratana. 1961 ; Brudhiprabha. 1968 ; Lekawatana and others. 1969) ทำให้สรุปได้แน่ชัดว่านักเรียนไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนโครงสร้างกริยาในภาษาอังกฤษในเรื่องรูปคำกริยา ความหมายและการกิจ

2. งานวิจัยที่ทําในประเทศไทย

งานวิเคราะห์เปรียบเทียบทางด้านโครงสร้างประโยคเท่าที่รวบรวมมาได้จะวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษและภาษาไทยตามทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตดังตัวอย่างต่อไปนี้

ธีรวัฒน์ นิจนตร ได้ทํางานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบกริยาลีภาษาอังกฤษและภาษาไทย (ธีรวัฒน์ นิจนตร. 2521) โดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตพิจารณาความแตกต่างทางโครงสร้างกริยาลี (verb phrases) เพื่อทำนายและอธิบายสาเหตุของปัญหาที่อาจเกิดกับนักเรียนไทยในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลของการวิจัยพบว่า ลักษณะกริยาลีภาษาอังกฤษที่อาจเป็นปัญหาการเรียนของนักเรียนไทยได้แก่ กริยาดัง ๆ ที่มีรูปไม่คงที่ (irregularities) กฎเกณฑ์การเรียงคำของกริยาลีและการเลือกใช้องค์ต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ (grammar elements) ให้ถูกต้อง ปัญหาสำคัญที่สุดคือโครงสร้างกริยาลีภาษาอังกฤษมีลักษณะการปริวรรตที่ซับซ้อนกว่าโครงสร้างกริยาลีภาษาไทย เนื่องจากกริยาลีภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนรูปคำ (inflection) ซึ่งลักษณะเช่นนี้ไม่ปรากฏในภาษาไทย ผลของการวิจัยเป็นไปตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ คือโครงสร้างกริยาบางรูปแบบจะปรากฏในทั้งสองภาษา ส่วนที่เป็นปัญหาของนักเรียนไทยคือส่วนที่กริยาลีมีความแตกต่างกันด้านรูปแบบ (forms) การกระจาย (distribution) และลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ (syntactic features)

สาเหตุของปัญหาสรุปได้น่าจะเกิดจากการแทรกแซงภาษา ทำให้มีการใช้ภาษาผิดพลาดในลักษณะต่างๆ เช่น การละหน่วยจำเป็นในภาษาที่ 2 (Underdifferentiation error) การนำลักษณะต่างๆ ในภาษาที่ 1 ไปใช้ในภาษาที่ 2 โดยไม่จำเป็น (Overdifferentiation error) การคิดสร้างกฎเกณฑ์และแนวเทียบที่ไม่ถูกต้องขึ้นใช้เอง (False analogy) และการแก้ไขข้อผิดพลาดจนเกินจำเป็น (Hypercorrection)

นอกจากงานวิจัยเรื่องกริยาลีในประโยคภาษาอังกฤษและภาษาไทยแล้ว ยังมีงานวิจัยอีก 3 เรื่องที่ใช้ระเบียบวิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งและทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตมาวิเคราะห์ได้แก่ เรื่องความแตกต่างระหว่างปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (พูลสุข รัตนพยานนท์. 2525) เวลาในอดีตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (มาลี คูสมิต. 2527)

และ เวลาในอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (อภิญา สร้อยธรรมา. 2528)

ผลของการศึกษาค้นคว้าทั้ง 3 เรื่อง พบว่า ภาษาที่แสดง เวลาในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันในด้านความหมาย ลักษณะทางวากยสัมพันธ์ ในโครงสร้างลึกและกฎการปริวรรต แต่ในระดับโครงสร้างผิวการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในภาษาอังกฤษแสดง โดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์และทางระบบหน่วยคำ ซึ่งแตกต่างกับภาษาไทย ทั้งนี้เพราะภาษาไทยจะแสดง โดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์ เพียงอย่างเดียว

ตัวอย่างในการใช้ไวยากรณ์ระบบการกิจวิเคราะห์โครงสร้างประโยค ได้แก่นงานวิจัย เรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบประโยคเชิงรับ (receptive clauses) ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย (สมควร คงสงฆ์. 2526) โดยมีขอบเขตวิเคราะห์โครงสร้างประโยค และความสัมพันธ์ทางความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยค ผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่าโครงสร้างประโยคและความหมายประโยคภาษาอังกฤษที่อาจเป็นปัญหาในการเรียนของ นักเรียนไทยได้แก่

1. โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่มีส่วนเติม โครงสร้างของคำกริยากลุ่มที่ประธานเป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก และโครงสร้างประโยคที่คำนามมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์
2. ความสัมพันธ์ทางด้านความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยคภาษาอังกฤษที่มีความหมายแตกต่างจากภาษาไทย เช่นความหมายของกระบวนการซึ่งมีคำกริยาเปลี่ยนรูปไปตาม tenses, aspects และ modals ความหมายของคำแสดงคุณลักษณะ และความหมายของคำแสดงความเท่าเทียมกัน

ผลของการวิเคราะห์โครงสร้างประโยค และความสัมพันธ์ทางความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยคภาษาไทยให้เข้ากรอบโครงสร้างหลักตามแนวไวยากรณ์ระบบการกิจนี้มีปัญหาในการจัดกลุ่มกริยาแสดงความรู้สึก เช่น amuse, interest เพราะในภาษาอังกฤษโครงสร้างของคำกริยาประเภทนี้จะปรากฏในรูปแบบเสมอ และปัญหาในการจัดกลุ่มคำประเภทต่าง ๆ ที่อาจเกิดร่วมกับคำนามได้ทำให้ไม่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่เกี่ยวกับคำนามในลักษณะของ เป้าหมายและลักษณะขอบเขตของกระบวนการได้อย่างรัดกุม ดังนั้นการใช้ทฤษฎีไวยากรณ์เฉพาะทฤษฎีไวยากรณ์หนึ่งมา

อธิบาย การใช้ภาษาจึงยังไม่ได้ผลตามต้องการ ยังควรยึดการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาเป็นหลักด้วยว่ามีการใช้ภาษาอย่างไรจึงจะสื่อสารกันให้เกิดความหมายได้

แม่รี สารวิทย์ ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างคำกริยาบางคู่ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Sarawit. 1979 : 111-120) เรื่อง Converse Verbs โดยใช้อวยากรณ์การกระทำให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันในการใช้กริยา บาด ตัด, ซื้อ ขาย, ำให้ ได้รับ ฯลฯ cut, buy - sell, give - get ได้ชัดเจน ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบทำให้ทราบว่านักเรียนไทยมีปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคที่มีคำกริยากลุ่มนี้เพราะความแตกต่างในโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่นักเรียนไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจว่าประธานเป็นผู้กระทำหรือเป็นผู้รับการกระทำ และคำกริยาภาษาไทย เช่น ชอบ กลัว จะมีความหมายตรงกับ like, fear แต่ไม่มีคำกริยาในภาษาไทยที่ความหมายตรงกับ please และ frightened จึงต้องใช้กริยา 'ทำำให้' ช่วยบ่งบอกความหมาย จึงทำให้เกิดความยุ่งยากในการเรียนโครงสร้างและความหมายประโยค

การอธิบายข้อผิดพลาดในการใช้กริยา Protect และ Prevent โดยวิเคราะห์จากข้อมูลที่นักศึกษาไทยเขียนนั้น (Sarawit. 1979 : 98-110) พบว่าการใช้วยากรณ์บริหารตรีเคราะห์ลักษณะ โครงสร้างประโยคทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และสรุปว่าสาเหตุของความผิดพลาดมิได้เกิดจากการแทรกแซงภาษา แต่มีสาเหตุจากการใช้กฎเกณฑ์ไม่สมบูรณ์แบบ (Incomplete application of rules) การนำกฎเกณฑ์ที่เคยเรียนมาแล้วไปใช้กับโครงสร้างประโยคที่มีลักษณะคล้ายกัน (Overgeneralization) และการได้รับความรู้มาอย่างไม่ถูกต้อง (Faulty knowledge)

แม่รี สารวิทย์ ยังได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการใช้กริยา Say-Tell, พูด-บอก ในภาษาไทยกับภาษาอังกฤษตามแนววยากรณ์โครงสร้าง (Sarawit. 1987 : 62-72) พบว่านักศึกษาเขียนประโยคที่ใช้กริยา Say ผิดพลาด กล่าวคือักศึกษาเขียนประโยคที่ใช้คำกริยา Say ผิดพลาดมากกว่าการเขียนประโยคที่ใช้กริยา Tell ทั้งนี้เพราะภาษาไทยมักจะใช้คำกริยา Say และ Tell ในความหมายรวมว่า บอก เพียงคำเดียว และยังพบว่านักศึกษาสับสนระหว่างการเลือกใช้คำกริยา Say และ คำกริยา Talk อีกด้วย

ผลการวิเคราะห์คำกริยาดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในการอธิบายปัญหานั้นอาจใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ได้หลายทฤษฎี และแสดงให้เห็นว่าคำกริยาในภาษาอังกฤษเป็นปัญหาสำคัญของนักเรียนไทยทั้งในการเรียนเรื่องโครงสร้างและความหมายประโยค ปัญหาที่พบเป็นปัญหาที่ได้จากข้อมูลจริงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมควร คงสงษ์ (2526) ในการทำนายปัญหาโครงสร้างประโยคในเรื่องกรรมวาจกและกรรตุวาจก ดังนั้นการพิจารณาปัญหาภาษาจากข้อมูลการวิเคราะห์เชิงแย้งและการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง (Error Analysis) จึงมีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

นอกจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระบบเสียงและระบบไวยากรณ์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษแล้วยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษเรื่องการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างวัฒนธรรมการใช้ภาษาอังกฤษกับภาษาไทยเรื่องแรก (มยุรี กลิ่นศรีสุข, 2528) ที่ทำขึ้นนั้นใช้หลักภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยาตามแนวมานุษยคดีด้านการพูด (Ethnography of Speaking) คือการศึกษาภาษาที่ใช้จริงในสังคมโดยพิจารณาด้านการกิจ (Functions) และศึกษาวิธีการตีความการใช้ถ้อยคำและ วัจปฏิบัติ (Speech Acts) ของสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมการใช้ภาษาอังกฤษกับภาษาไทยที่เกี่ยวกับโครงสร้างประโยค ความหมายและการกิจทางสังคมที่อาจเป็นปัญหากับนักเรียนไทย ได้แก่ เรื่องการเคารพสิทธิส่วนบุคคล เรื่องคำช่วยกริยา (modals) ที่ใช้เกี่ยวกับกาลเวลาและเงื่อนไข การเปลี่ยนโครงสร้างประโยคที่มี modals จากการบอกเล่าเป็นคำถามและปฏิเสธ และการใช้ modals ในความหมายของการกิจต่าง ๆ

ผลของการวิจัยที่ได้ข้างถึงข้างต้นนี้ต่างก็พบว่านักเรียนไทยมีปัญหในการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเรื่องกริยาสีในโครงสร้างประโยค แต่ก็ยังมีเรื่องภาคแสดงของประโยคซึ่งมีกริยาสีเป็นส่วนสำคัญที่ยังไม่มีการศึกษาค้นคว้ามาก่อน จึงควรทำการศึกษาเพราะการศึกษาเฉพาะหน่วยของภาษาจะช่วยให้การอธิบายลักษณะภาษา มีความสมบูรณ์ขึ้นด้วย (James, 1983 : 1-3, 61-62)

ไวยากรณ์ระบบการกิจอธิบายโครงสร้างกริยาในส่วนของภาคแสดงไว้ว่าจะต้องมีกริยาหลัก 1 หน่วย (1 lexical verb) และกริยาหลักนี้จะปรากฏในตำแหน่งท้ายสุดของ

กริยาวลีเสมอ กริยาวลีจะประกอบด้วยคำช่วยกริยา, particled verbs, และหน่วยปฏิเสธ โครงสร้างกริยาวลีในส่วนของภาคแสดงมีความสัมพันธ์กับนามวลีและวิเศษณ์ในประโยค ตัวเลือกต่าง ๆ เช่น คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ มีความสัมพันธ์กัน ถ้าตัวเลือกตัวใดตัวหนึ่ง โดยเฉพาะที่เป็นคำกริยาเปลี่ยนไปจะทำให้เกิดผลกระทบต่อโครงสร้างและความหมายของ ประโยคนั้น ๆ ด้วย (Muir. 1976 : 5-9 ; Scott and others. 1976 : 101-113, 154-162)

ตามระเบียบวิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งนั้นการอธิบายลักษณะภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ควรมียุทธศาสตร์มาจากกฎเกณฑ์ที่ร่วมกัน จึงต้องอาศัยข้อมูลจากทฤษฎีไวยากรณ์ระบบเดียวกันมา อธิบายลักษณะของทั้งสองภาษา (James. 1983 : 169-170 ; Sridhar. 1981 : 214 ; ประพาศน์ พงษ์ประภา. 2524 : 16) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะยึดทฤษฎี ไวยากรณ์ระบบการกิจซึ่งในภาษาอังกฤษมีอธิบายไว้แล้ว แต่ในภาษาไทยยังไม่มีผู้ใดทำการ อธิบายลักษณะภาคแสดงของประโยคไว้เลย ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะเขียนโครงสร้างภาคแสดง ภาษาไทยขึ้นตามกฎเกณฑ์ของทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ

3. เกณฑ์การกำหนดลักษณะของประโยคหลักความเดียวตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ

1. ลักษณะของประโยคหลัก

ตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจนั้น (Scott and others. 1976 : 41-50) ประโยคหลักหมายถึงประโยคที่ประธานเป็นผู้กระทำกริยา หรือเป็นผู้รับการกระทำ กริยาแต่เพียงกริยาเดียว ประโยคหลักอาจมีองค์ประกอบ 2 ส่วน 3 ส่วน หรือ 4 ส่วนก็ได้ ประโยคหลักมีโครงสร้างดังนี้

1.1 ประโยคหลักต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ส่วน คือ ภาคประธาน (S) และภาคแสดง (P) องค์ประกอบทั้ง 2 ส่วนนี้มีระเบียบวิธีเรียงลำดับกันโดยภาคประธานจะ อยู่ในตำแหน่งแรก และภาคแสดงจะอยู่ในตำแหน่งถัดมาดังนี้คือ S_P กริยาวลีเป็นส่วน ประกอบที่สำคัญที่สุดของภาคแสดง และนามวลีเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของภาคประธาน

1.2 ประโยคหลักจะมีส่วนเสริม (A) เป็นองค์ประกอบด้วยได้ก็ต่อเมื่อส่วน เสริมนั้นอยู่ในลักษณะบังคับในประโยคหลักนั้นเท่านั้น กล่าวคือถ้าส่วนเสริมจากประโยค

หลักนั้นแล้วจะทำให้สื่อสารไม่ได้ใจความที่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงต้องคงส่วนเสริมไว้ในประโยคหลักโดยกำหนดให้อยู่ในลักษณะบังคับ

1.3 องค์ประกอบที่เป็นส่วนเติม (C) ของประโยค ต้องปรากฏที่ตำแหน่งหลังของภาคแสดงเสมอ มีระเบียบวิธีเรียงลำดับกันเป็นดังนี้ คือ P C

หลักเกณฑ์ทั้ง 3 ข้อนี้สำคัญต่อการกำหนดหรือการจัดขอบเขตจำนวนของประโยคหลักให้มีจำนวนน้อยที่สุด

การใช้ส่วนเสริมเป็นตัวกำหนดก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ประโยคหลักไม่เพิ่มจำนวนมากขึ้นจนเกินความจำเป็น ทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจจึงตั้งกฎเกณฑ์ไว้กฎเกณฑ์หนึ่งว่าส่วนเสริมที่มีลักษณะบังคับของประโยคหลัก ทำหน้าที่จะนับเป็นองค์ประกอบได้

2. องค์ประกอบของโครงสร้างประโยคหลัก

ทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ (Halliday. 1985 : 158-189) และทฤษฎีไวยากรณ์ไทยต่างก็ได้เสนอแนวคิดในด้านองค์ประกอบของโครงสร้างประโยคหลักไว้อย่างสอดคล้องกัน กล่าวคือองค์ประกอบที่จะรวมกันเข้าเป็นโครงสร้างประโยคหลักได้นั้นมี 4 องค์ประกอบคือ ภาคประธาน (Subject หรือ S) ภาคแสดง (Predicator หรือ P) ส่วนเติม (Complements หรือ C) ส่วนเติมมี 2 แบบ คือ ส่วนเติมที่เป็นกรรมของกริยา (Extensive Complement หรือ C^E) และส่วนเติมที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของประธานเชิงในบางโครงสร้างประโยคอาจเป็นส่วนสมบูรณ์ของกรรมก็ได้ (Intensive Complement หรือ C^I) และองค์ประกอบที่ 4 คือส่วนเสริม (Adjunct หรือ A) มีลักษณะบังคับในบางประโยคหลักเท่านั้น โครงสร้างของประโยคหลักจึงมีลักษณะดังนี้คือ S P C A

องค์ประกอบของโครงสร้างประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันดังต่อไปนี้

2.1 ภาคประธาน (S)

2.1.1 ภาคประธานภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความคล้ายคลึงกันคือมีส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดเป็นนามวลี นามวลีหมายถึงคำนามหลักคำเดียวซึ่งเรียกว่านามวลี

แบบสามัญ และหมายถึงกลุ่มคำที่มีคำนามเป็นคำหลัก ในกลุ่มคำนี้ประกอบด้วยคำขยายหน้าคำนาม และ/หรือหลังคำนาม กลุ่มคำนามชนิดนี้เรียกว่านามวลีแบบต่อเนื่อง

2.1.2 นามวลีที่ทาหน้าที่เป็นประธานของประโยค (S) จะอยู่ที่ตำแหน่งหน้ากริยวลีที่ทาหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค (P) คือเรียงลำดับเป็น S P

2.1.3 ในภาษาอังกฤษนามวลีที่ทาหน้าที่เป็นประธานของประโยคจะมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับกริยวลีในเรื่องพจน์ ความสอดคล้องนี้ปรากฏในรูปของการเปลี่ยนรูปคำทั้งในนามวลีที่ทาหน้าประธานและกริยวลีที่ทาหน้าภาคแสดง การเปลี่ยนรูปอาจกระทำโดยการเปลี่ยนรูปที่ท้ายคำ และคำนำหน้านาม คำช่วยหน้ากริยาที่มีส่วนสัมพันธ์กันก็อาจต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.1.4 ภาคประธานต้องปรากฏร่วมกันกับภาคแสดงเสมอ จึงจะนับว่านามวลีนั้นทาหน้าที่ประธาน และกริยวลีทาหน้าที่เป็นภาคแสดง ลักษณะดังกล่าวนี้ปรากฏเช่นเดียวกันทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.2 ภาคแสดง (P)

ภาคแสดงของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณะที่แตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ลักษณะที่คล้ายคลึงกันก็มีอยู่หลายประการ (Muir. 1976 : 41-49 ; Scott and others. 1976 : 42-43, 101-120 ; Iwasaki. 1989 : 84-99 ; วิจิตรนัฏพงศ์. 2520 : 88-93 ; นิตยา กาญจนวรรณ. 2523 : 87-92) ดังต่อไปนี้

2.2.1 ส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของภาคแสดงคือ กริยวลี กริยวลีหมายถึงคำกริยาหลักคำเดียวซึ่งเรียกว่ากริยวลีแบบสามัญ และหมายถึงกลุ่มคำที่มีคำกริยาเป็นคำหลัก ในกลุ่มคำนี้ประกอบด้วยคำช่วยกริยา คำเสริมกริยา และคำวิเศษณ์ เป็นต้น กลุ่มคำกริยาชนิดนี้เรียกว่ากริยวลีแบบต่อเนื่อง

คำกริยาภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีหลายชนิดที่คล้ายคลึงกัน แต่คำกริยาที่มีที่ใช้แตกต่างกันนั้นมักจะเป็นคำกริยาประเภทคำช่วยกริยา หรือคำเสริมกริยา คำกริยาบางชนิดทาหน้าที่เป็นคำกริยาหลักได้ แต่งบางชนิดอาจทาหน้าที่เช่นนี้ไม่ได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 การเปรียบเทียบชนิดของคำกริยาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และการนำไปใช้เป็นคำกริยาหลัก

ชนิดของคำกริยา	ภาษาไทย (L ₁)		ภาษาอังกฤษ (L ₂)		ตัวอย่างประโยค	ภาษาอังกฤษ (L ₂)
	ปร	กล	ปร	กล		
1. คำอาการกริยา	/	/	/	/	ปี่ ^ว ว๊ว ^ว หน้า	The sirens sang.
2. คำสกรรมกริยา	/	/	/	/	คน ^ค เคา ^ค ประ ^ค ค	John is carrying an umbrella.
3. คำทวิกรรมกริยา	/	/	/	/	แม่ ^ม ให้ ^ห ของ ^ห ตำรวจ	The alsation gave him a fright.
4. คำวิเศษกริยา	/	/	/	/	วี ^ว ระ ^ว เป็น ^ป เท ^ท หา ^ห	He was a great explorer.
4.1 กลุ่ม Verb Be	/	/	/	/	ส ^ส คา ^ค เท ^ท น ^น แ ^แ ลง ^ล ส ^ส ว ^ว า ^ว ด ^ด น	Emma looked attractive.
4.2 กลุ่ม Linking Verbs	/	/	x	x	เด ^ด ก ^ก พ ^พ ว ^ว น ^น ค ^ค	He is an excellent actor.
5. คำวิเศษกริยา	/	/	/	/	เขา ^ข ค ^ค ง ^ง จะ ^จ แ ^แ ว ^ว ง	The weather should be fire.
6. คำช่วยกริยา	/	/	x	x	ข ^ข ว ^ว า ^ว ก ^ก ว ^ว ล ^ล ง ^ง พ ^พ ง ^ง อ ^อ ย ^ย	—
6.1 คำช่วยหน้ากริยา	/	/	x	x	เพ ^{เพ} อ ^อ น ^น ๆ ^ย เ ^เ ้า ^อ ไป ^ป พ ^พ แ ^แ จ ^จ า ^ว ร ^ร ย ^ย	—
6.2 คำช่วยหลังกริยา	/	/	/	/	อ ^อ ก ^ก า ^ว ค ^ค ป ^ป น ^น ร ^ร ย ^ย น ^น	Yesterday we ran across him.
7. คำเสริมกริยา	/	/	/	/	เด ^ด ก ^ก ๆ ^ย ให้ ^ห ค ^ค ร ^ร ู ^ร มา ^ม	The monkeys made Tom laugh.
7.1 คำเสริมหน้ากริยา	/	/	/	/		
7.2 คำเสริมหลังกริยา	/	/	/	/		
8. คำกริยาที่ใช้ได้กับหลาย	/	/	/	/		
โครงสร้างประโยค	/	/	/	/		

ตัวอักษรย่อ (ปร.) หมายถึง การปรากฏของคำกริยาชนิดต่าง ๆ ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ตัวอักษรย่อ (กล) หมายถึง การที่คำกริยาชนิดต่าง ๆ นั้นอาจทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักของประโยคได้

เครื่องหมาย (/) หมายถึง การมีคำกริยาชนิดนั้น ๆ ปรากฏ หรือทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักได้

เครื่องหมาย (x) หมายถึง การไม่มีคำกริยาชนิดนั้น ๆ ปรากฏ หรือทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักไม่ได้

(Muir. 1976 : 57-59 ; Morley. 1985 : 20-23 ; พระยาอุปกิตศิลปสาร.

2531 : 83-88 ; วิจิตร ภูมิพงศ์. 2520 : 52-54, 57-61)

จากตารางเปรียบเทียบข้างบนนี้ทำให้สรุปความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างชนิดของคำกริยาภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ดังนี้

✓ 1. คำวิเศษณ์กริยาภาษาไทยใช้เป็นคำกริยาหลักของประโยคได้ แต่ในภาษาอังกฤษไม่ใช้คำวิเศษณ์เป็นคำกริยา คำวิเศษณ์กริยาหมายถึงคำกริยาที่บอกขนาด รูปร่าง สภาพและคุณสมบัติของประธาน

2. คำช่วยหน้ากริยาและคำช่วยหลังกริยาบางคำของภาษาไทยทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักได้ แต่คำช่วยหน้ากริยาภาษาอังกฤษไม่อาจนำมาใช้เป็นคำกริยาหลักได้

คำช่วยหน้ากริยาภาษาไทยหมายถึงคำกริยาที่ความหมายเกี่ยวกับการคาดคะเน การแนะนำ การบอกเวลา เช่น น่าจะ คงจะ ควร กำลัง จะ ได้ ให้แก่คำกริยาหลัก คำช่วยหลังกริยาหมายถึงคำกริยาที่เพิ่มความหมายเกี่ยวกับเวลาเช่น แล้ว อยู่ อยู่แล้ว ให้แก่คำกริยาหลัก

คำช่วยกริยาภาษาไทยเมื่อได้นำมาทำการวิเคราะห์เชิงแย้งกับคำช่วยกริยาภาษาอังกฤษแล้วจะมีคำช่วยกริยาที่มีความคล้ายคลึงกันทางความหมายและลักษณะการใช้ดังต่อไปนี้ (Brudhiprabha. 1968 : 35-77 ; Muir. 1976 : 46)

ได้	can, could
จะ	will, shall
น่าจะ ควรจะ	should, would, ought to, had better
อาจจะ	may
คงจะ	might
ต้อง	must

นอกจากคำช่วยกริยาดังกล่าวแล้ว ภาษาอังกฤษมีคำกริยาอีก 3 คำที่ทำหน้าที่คำช่วยหน้ากริยาได้คือ do, have, be (Scott and others. 1976 : 102) ภาษาอังกฤษไม่มีคำช่วยหลังกริยา แต่ภาษาไทยมีคำช่วยหลังกริยา 3 คำ ได้แก่ แล้ว อยู่ อยู่แล้ว (วิจิตร ณ ภาณุพงศ์. 2520 : 57) ภาษาอังกฤษไม่มีคำช่วยหลังกริยาในลักษณะดังกล่าว เพราะภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนรูปคำกริยา

3. คำเสริมหน้ากริยามีใช้ทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ คำเสริมกริยาภาษาไทยหมายถึงคำที่ให้ความหมายเกี่ยวกับทิศทาง การแสดงความรู้สึก เช่น ไป มา เข้า ออก ดู เลี้ยว ไว้

คำเสริมกริยาภาษาอังกฤษ (Particled Verbs) มีลักษณะแตกต่างกับภาษาไทย กล่าวคือคำเสริมกริยาภาษาอังกฤษจะเป็นคำบุพบทที่เมื่อนำมาประกอบหลังคำกริยาแล้วจะทำให้คำกริยาหลักเปลี่ยนความหมายไป เช่น ran across, break down, give up กริยาลี้เหล่านี้อาจใช้คำกริยาอื่นมาแทนได้คือ give up หมายถึง stop, break down หมายถึง fail to work, ran across หมายถึง met คำเสริมหลังกริยาจะนิยมนำมาประกอบกับคำกริยาหลักบางคำที่ใช้กันบ่อยมากในภาษา เช่น come, put, take, set คำกริยาหลักเหล่านี้อาจตามมามีคำบุพบทคำต่าง ๆ เช่น take over, take away, take off, take out, take to, take up กริยาลี้ลักษณะนี้นับว่าเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของภาษาอังกฤษ (Scott and others. 1976 : 154-162 ; Halliday. 1985 : 184-187)

4. คำกริยาบางคำ เช่น call, consider, buy, get, make, leave, like อาจนำไปใช้กับโครงสร้างประโยคได้หลายโครงสร้าง (Muir. 1976 :

59) ภาษาไทยก็มีคำกริยาบางคำ เช่น เดิน มี ให้ ที่อาจนำไปใช้กับโครงสร้างประโยคได้หลายโครงสร้าง เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ

2.2.2 การเรียงลำดับองค์ประกอบของโครงสร้างประโยคหลักทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น ภาคแสดง (P) ต้องอยู่ที่ตำแหน่งหลังประธาน (S) เสมอ คือเรียงกันในลักษณะ S P

2.2.3 กริยาสีภาษาอังกฤษจะแสดงความสัมพันธ์สอดคล้องกับนามวลีที่เป็นประธานของประโยคในเรื่องพจน์และเรื่องกาล โดยการเปลี่ยนแปลงรูปคำที่นามวลีและกริยาสี

แต่ในภาษาไทย กริยาสีจะแสดงความสัมพันธ์สอดคล้องกับนามวลีที่เป็นประธานของประโยคเกี่ยวกับเรื่องพจน์และกาล โดยการเพิ่มคำที่ข้างหน้าหรือข้างหลังคำนามหลักและคำกริยาหลัก คำชนิดต่าง ๆ ที่นำมาเข้าช่วยประกอบอาจเป็นคำแทน คำสรรพนาม คำช่วยกริยา หรือคำเสริมกริยา

2.2.4 เมื่อโครงสร้างประโยคหลักทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โครงสร้างใดต้องอาศัยส่วนเติม (C) เป็นองค์ประกอบของประโยค ส่วนเติมจะอยู่ที่ตำแหน่งหลังภาคแสดง (P) คือเรียงกันในลักษณะ P C

2.2.5 ในโครงสร้างประโยคหลักทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยส่วนใหญ่แล้ว ส่วนเสริม (A) จะเรียงลำดับอยู่หลังภาคแสดง (P) ในลักษณะ P A อย่างไรก็ตามส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบที่มีวิธีเรียงลำดับได้หลายวิธีและอาจสับตำแหน่งกันได้มากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ โดยไม่ทำให้เนื้อความของประโยคเปลี่ยนแปลงไป

2.3 ส่วนเติม (C)

ส่วนเติมของประโยคหลักภาษาไทยและส่วนเติมของประโยคหลักภาษาอังกฤษ (Muir. 1976 : 57-62 ; Scott and others. 1976 : 43-46) โดยส่วนใหญ่แล้วคล้ายคลึงกันดังนี้

2.3.1 ส่วนเติมของทั้ง 2 ภาษา ประกอบขึ้นด้วยคำนามหรือคำสรรพนามเป็นคำหลัก ส่วนเติมอาจเป็นนามวลีแบบสามัญหรือนามวลีแบบต่อเนื่องก็ได้

2.3.2 การเรียงลำดับของส่วนเติม (C) ในโครงสร้างประโยคหลักของทั้งสองภาษานั้นส่วนเติมจะอยู่ที่ตำแหน่งหลังภาคแสดง (P) คือเรียงในลักษณะ P C

2.3.3 ความคล้ายคลึงกันอีกประการหนึ่งของส่วนเติมภาษาไทยและภาษาอังกฤษก็คือส่วนเติมไม่ใช่องค์ประกอบที่มีลักษณะบังคับในทุกประโยคหลัก

2.3.4 ส่วนเติมของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้นเมื่อใช้คำกริยาหลักเป็นตัวกำหนดชนิดของส่วนเติมแล้วอาจจำแนกส่วนเติมออกได้เป็น 3 ชนิดดังนี้คือ

2.3.4.1 ส่วนเติมของวิกตรกรกริยา หรือส่วนสมบูรณ์ของประโยค ส่วนเติมชนิดนี้ช่วยให้ประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษสมบูรณ์โดยที่ได้ทำหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยา (Intensive Complements, C^I หรือ นว) และส่วนเติมชนิดนี้ยังทำหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกรรมตรง C^E C^I ในประโยคภาษาอังกฤษได้อีกด้วย

2.3.4.2 ส่วนเติมที่ทำหน้าที่เป็นกรรมตรงของคำสกรรมกริยา (Extensive Complements C^E หรือ ค)

2.3.4.3 ส่วนเติมที่ทำหน้าที่เป็นกรรมตรงและกรรมรองของคำวิกรรมกริยา (Extensive Complements, C^E_1 หรือ ร และ C^E_2 หรือ ด) กรรมตรงและกรรมรองในประโยคหลักภาษาไทยจะอยู่คนละตำแหน่งกันกับกรรมตรงและกรรมรองในประโยคหลักภาษาอังกฤษ

ส่วนเติมในโครงสร้างประโยคหลักนั้นอาจจะอธิบายลักษณะ ได้ดังนี้

ส่วนเติมของวิกตรกรกริยา

คำวิกตรกรกริยา หมายถึงคำกริยาที่แต่เดิมใช้อยู่ 4 คำ ได้แก่ เป็น เหมือน คล้าย เท่า แต่ในที่นี้หมายรวมถึงคำอื่น ๆ ด้วยเช่น คือ ราว(กับ) หมายถึง แปลว่า กลายเป็น มี ชื่อ อายุ สูง นึก

ส่วนเติมของวิกตรกรกริยาหรือส่วนสมบูรณ์ของประโยคภาษาไทย อาจจะพอเทียบได้เท่ากับ Verb Be และ Linking Verbs ของภาษาอังกฤษ คำกริยา กลุ่มนี้และส่วนประธานของประโยคจะสื่อความหมายให้สมบูรณ์ได้ก็โดยอาศัยส่วนเติมแบบ C^I เท่านั้น

ส่วนเติมของคำกริยากลุ่มนี้เป็นส่วนเติมที่นามวลีอาจประกอบด้วย
คำหลักที่เป็นคำนาม คำสรรพนาม หรือคำคุณศัพท์ ดังตัวอย่างประโยค

John looked brilliant.

นายประชุม คือ คนเชื้อลัทธิ

He was a scientist.

เขา เป็น ผู้ใหญ่บ้าน

เนื่องจากส่วนเติมไม่ได้รับการกระทำของคำกริยาที่อยู่ข้างหน้าจึงมีชื่อกรรมของคำกริยา
ประโยคดังกล่าวนี้จึงไม่อาจเปลี่ยนเป็นประโยคกรรมได้โดยการสับตำแหน่งของประธานกับ
ส่วนเติม (Muir. 1976 : 58 ; Scott and others. 1976 : 44) ดังตัวอย่าง
ต่อไปนี้

*Brilliant was looked by him.

*คนเชื้อลัทธิคือนายประชุม

ส่วนเติมที่ทาหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกรรมตรงภาษาไทยและ
ภาษาอังกฤษมีข้อแตกต่างกันคือ ส่วนเติมที่ทาหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกรรมตรง (C^E C^I)
ไม่ปรากฏในประโยคหลักภาษาไทย ถึงแม้ว่าคำสรรกริยาภาษาไทยที่มีความหมายเกี่ยวกับการ
พิจารณา แต่งตั้ง เลือกรับ ก็ตาม เมื่อปรากฏในประโยคหลักของภาษาไทย นามวลีที่ตาม
หลังคำสรรกริยากลุ่มนี้จะทาหน้าที่เป็นกรรมตรง

ส่วนเติมที่ทาหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกรรมตรงในประโยคหลัก
ภาษาอังกฤษจะอยู่ที่หลังกรรมตรง

S	P	C^E	<u>C^I</u>
They	considered	John	a fool
Mary	considers	him	foolish

ส่วนเติมแบบ C^I ในประโยคหลักภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบ
ที่อยู่บนลักษณะบังคับในประโยคที่มีคำกริยา เช่น elect, name, vote, think ส่วนเติม
แบบ C^I อาจเป็นนามวลีแบบสามัญหรือแบบต่อเนื่องก็ได้ และจะต้องเป็นคำนามหรือคำคุณศัพท์
จะเป็นคำสรรพนามไม่ได้ ส่วนเติมแบบ C^I จะมีตำแหน่งอยู่หลังกรรมตรงในโครงสร้าง

ประโยคหลักที่มีคำกริยากลุ่มดังกล่าวเสมอ

คำนามหรือนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมในประโยคภาษาไทยจะแสดงความสอดคล้องกับประธานในเรื่องพจน์ได้โดยการเพิ่มคำชนิดต่าง ๆ เมื่อต้องการสื่อความหมายพหูพจน์ แต่การแสดงความสอดคล้องในเรื่องพจน์ของภาษาอังกฤษนั้นมียุทธวิธีที่ซับซ้อนและหลากหลายกว่าภาษาไทย (วิจิตร ภาณุพงศ์. 2520 : 64-70, 82-87 ; Scott and others. 1976 : 24-28, 62-85) ซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างประโยคหลักที่ประกอบด้วยจำนวนคำเพียงไม่กี่คำ

He was a scientist.

เขา เป็น ผู้ใหญ่บ้าน

They were scientists.

พวกเขา 2 คน เป็นผู้ใหญ่บ้าน

เขาเป็นผู้ใหญ่บ้านหมดทุกคน

หน่วยคำ-s และการเปลี่ยนรูปคำกริยาที่บอกพหูพจน์ในประโยคภาษาอังกฤษนั้นเป็นลักษณะบังคับ ซึ่งลักษณะนี้ไม่ปรากฏในภาษาไทย แต่นามวลีที่มีวิเศษณ์บอกจำนวนในประโยคภาษาไทยอยู่ในลักษณะให้เลือก

นอกจากส่วนเติมที่ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกลุ่มคำกริยากริยา Verb Be, Linking Verbs และส่วนเติมที่ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกรรมตรง (cE CI) แล้ว ส่วนเติมที่อาจนับเป็น cI หรือ นว ได้อีกชนิดหนึ่งจะได้แก่

ส่วนเติมที่ตามหลังคำสรรพนามบางคำที่ประธานเป็นผู้ก่อการกระทำนั้นแก่ตนเองหรือ c^{Ref} (Muir. 1976 : 117 ; Scott and others. 1976 : 45 ; Morley. 1985 : 20) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

He shot himself.

เขา ส้ารวจ ตนเอง

Some children over-rate themselves.

นักศึกษาหลายคน เฒ่า ตัวเอง

ส่วนเติมของสกรรมกริยา

คำสกรรมกริยาหมายถึงคำกริยาหลักที่ใจความยังไม่สมบูรณ์ในตัวเอง จึงต้องอาศัยส่วนเติม คำสกรรมกริยาอาจปรากฏได้ทั้งในประโยคหลักแบบประธานและประโยคหลักแบบกรรม

ส่วนเติมที่ทาหน้าที่เป็นกรรมตรงของคำสกรรมกริยา (C^E หรือ ค) เป็นองค์ประกอบที่มีลักษณะบังคับในประโยค นามวลีที่ทาหน้าที่เป็นส่วนเติมอาจประกอบด้วยคำหลักที่เป็นคำนามหรือคำสรรพนามก็ได้ ส่วนเติมที่เป็นกรรมตรงนี้ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับประธานในเรื่องพจน์ ส่วนเติมและประธานของประโยคจะสับตำแหน่งกันได้ แต่เมื่อสับตำแหน่งกันแล้วหน้าที่ของประโยคจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ตัวอย่าง

ประโยคประธาน

----->

ประโยคกรรม

John bought the gift -----> The gift was bought (by Jane).

รถชนต้นไม้

-----> ต้นไม้ถูก (รถ) ชน

(Muir. 1976 : 107-110 ; Scott and others. 1976 : 43-44 ; พระยาอุปกิตศิลปสาร. 2531 : 142-143, 146)

กรรมตรงในประโยคประธานภาษาไทยและภาษาอังกฤษคล้ายคลึงกันในเรื่องการเรียงตำแหน่งคำคือกรรมตรงจะอยู่หลังคำสกรรมกริยา แต่เมื่อเปลี่ยนตำแหน่งกรรมตรงมาไว้ที่ตำแหน่งหน้าประโยคคือประโยคกรรมนั้นการเรียงตำแหน่งของประธานในประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษจะแตกต่างกัน ในประโยคภาษาอังกฤษประธานจะอยู่ที่หลังคำกริยาและจะมีคำบุพบทหน้าประธาน ในประโยคภาษาไทยประธานจะอยู่ระหว่างคำกริยาสองคำ คือ คำสกรรมกริยาและคำนิเสธกริยา

ส่วนเติมของทวิกรรมกริยา

คำทวิกรรมกริยาหมายถึงคำกริยาหลักที่ปรากฏในประโยคหลักซึ่งมีนามวลีทาหน้าที่เป็นส่วนเติมตามมา 2 นามวลีคือ กรรมตรงและกรรมรอง

ส่วนเดิมที่เป็นกรรมรอง ส่วนเดิมที่ทำหน้าที่เป็นกรรมรองของ
ทวิกรรมกริยาในประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องกลุ่มคำ
ทวิกรรมกริยา ให้ ขยาย ชื่อ บอก ป้อน เป็นต้น

ข้อที่แตกต่างกันระหว่างกรรมรองในประโยคหลักภาษาไทยกับ
ประโยคหลักภาษาอังกฤษ ได้แก่การเรียงตำแหน่งกรรมรอง ในประโยคหลักภาษาอังกฤษ
กรรมรองจะอยู่หลังคำทวิกรรมกริยา

S	P	<u>CE1</u>	CE2
She	bought	her friend	a gift.

แต่ในประโยคหลักภาษาไทยกรรมรองจะอยู่หลังกรรมตรง

ป	ท	ด	<u>ร</u>
ครู	จะบอก	คะแนน	นักเรียน

การสืบตำแหน่งกรรมตรงและกรรมรองในประโยคหลักภาษา
ไทยนั้น คำทวิกรรมกริยาจะต้องอยู่ที่ตำแหน่งหลังประธานของประโยคเสมอ เช่น

นักเรียน	ครู	จะบอก	คะแนน
คะแนน	ครู	จะบอก	นักเรียน

แต่การสืบตำแหน่งกรรมรองและกรรมตรงในประโยคหลักภาษาอังกฤษจะกระทำได้เมื่อใช้
วิเศษณ์ที่นำด้วยคำบุพบทมาช่วยประกอบ

She bought a gift for her friend.

(Scott and others. 1976 : 46 ; Muir. 1976 : 59 ; วิจิตรณ์ กาญจนพงศ์.
2520 : 26-27)

2.4 ส่วนเสริม (Adjunct - A)

ส่วนเสริมของโครงสร้างประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษส่วนใหญ่
แล้วจะคล้ายคลึงกัน มีข้อแตกต่างกันในเรื่องการเรียงลำดับคำ (Muir. 1976 : 63-65)

2.4.1 ความคล้ายคลึงกันระหว่างส่วนเสริมของโครงสร้างประโยค
หลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีดังนี้

2.4.1.1 ส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบที่มีลักษณะบังคับในโครงสร้างประโยคเพียงบางโครงสร้างเท่านั้น เช่น กลุ่มคำกริยาที่แสดงความหมายว่า อยู่, is, seem และคำกริยาที่มีความหมายเกี่ยวกับการนัดหมาย การมาชุมนุมกัน เช่น คำกริยา is, will be held, meet, apply มาสมัคร จะจัดขึ้น เปิดแสดง

2.4.1.2 ส่วนเสริมที่เป็นลักษณะบังคับในโครงสร้างประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษมักจะเป็นส่วนเสริมบอกเวลาและ/หรือส่วนเสริมบอกสถานที่ที่เป็น คำวิเศษณ์ คำนาม และบุพบทวลี

2.4.1.3 ส่วนเสริมที่ไม่ถือว่าเป็นลักษณะบังคับในโครงสร้างประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้แก่ส่วนเสริมพิเศษบอกสภาพอาการ ส่วนเสริมพิเศษชนิดนี้มักจะใช้ขยายคำกริยา คำวิเศษณ์หรือคำคุณศัพท์ เช่น patiently, fast, usually, ตามธรรมดา ซ้ำมาก อย่างเรียบง่าย เป็นต้น (Scott and others. 1976 : 120)

2.4.1.4 ส่วนเสริมที่มีลักษณะบังคับในโครงสร้างประโยคหลักอาจปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้คือ

ส่วนเสริมจะปรากฏที่ตำแหน่งหลังคำกริยาในโครงสร้างประโยคที่คำกริยาแสดงความหมายว่า อยู่ และที่เกี่ยวกับการนัดหมาย เช่น

S	P	A
He	is	in the garden.
ป	อ	สส
ฉัน	จะอยู่	ที่บ้าน

การเรียงลำดับส่วนเสริมชนิดต่าง ๆ ในโครงสร้างประโยคยังไม่มีกฎเกณฑ์ไว้อย่างตายตัว แต่โดยทั่วไปแล้วจะนิยมเรียงลำดับกันเป็นส่วนเสริมบอกสถานที่ ส่วนเสริมบอกเวลา และส่วนเสริมพิเศษบอกลักษณะอาการ (Muir. 1976 : 64) ถ้าต้องการจะเน้นส่วนเสริมชนิดใดก็อาจนำส่วนเสริมนั้นมาหน้าประโยคก็ได้

2.4.2 ความแตกต่างระหว่างส่วนเสริมของโครงสร้างประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้แก่

2.4.2.1 เมื่อประโยคภาษาอังกฤษมีคำสรรพนามกลุ่ม lay, put ส่วนเสริมบอกสถานที่จะมีลักษณะบังคับ และจะมีตำแหน่งอยู่ท้ายประโยคที่หลังส่วนเดิมของคำสรรพนามนั้น เช่น

S P C A

She put the book on the table.

แต่ในภาษาไทยส่วนเสริมบอกสถานที่ บอกเวลา ส่วนเสริมพิเศษ จะมีลักษณะบังคับในประโยคประธานที่มีคำกริยาบางคำ เช่น มี ใช้ โดยพิจารณาจากความหมายของส่วนเติมในประโยคนี้ ๆ และส่วนเสริมยังมีลักษณะบังคับในประโยคกรรมที่ไม่เน้นผู้กระทำ ดังตัวอย่างประโยคประธานและประโยคกรรมต่อไปนี้

กรุงเทพฯ มี ประชากร ประมาณ 6.8 ล้านคน
ผู้สมัครนี้ ท่อ จากลพบุรี อย่างประณีตมาก

2.4.2.2 การเรียงคำชนิดต่าง ๆ ในส่วนเสริม เช่น คำหลัก
คำขยายของส่วนเสริมภาษาไทยและภาษาอังกฤษจะแตกต่างกัน ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
ส่วนเสริมบอกสถานที่	ตรงข้ามกับโรงเรียนพอดี	right opposite the school
ส่วนเสริมบอกเวลา	บ่าย (วัน) นี้	this afternoon
บอกสภาพ อาการ	ตั้งใจมาก	very attentively
	อย่างตั้งใจ	attentively

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวในภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ ดำเนินขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการวิเคราะห์เชิงแย้งจากเอกสารและตำราดังต่อไปนี้

1.1 Randal L. Whitman, "Contrastive Analysis : Problems and Procedures."

1.2 Carl James, Contrastive Analysis.

1.3 S.N. Sridhar, "Contrastive Analysis, Error Analysis, and Interlanguage : Three Phrases of One Goal."

1.4 Pongsri Lekawatana and others, A Contrastive Study of English and Thai.

1.5 ประพาศน์ พงษ์ธิประภา, แนะนำการวิเคราะห์เชิงแย้ง : จากทฤษฎีถึงปฏิบัติ

1.6 สุธินี สุขตระกูล, วิธีวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา

2. เขียนเค้าโครงของการวิเคราะห์เชิงแย้งตามขั้นตอนของ Randal L. Whitman

3. ศึกษาไวยากรณ์ระบบการกิจของภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดังต่อไปนี้

3.1 F.S. Scott and others, English Grammar : A Linguistic Study of Its Classes and Structures.

3.2 James Muir, A Modern Approach to English Grammar.

3.3 G.D. Morley, An Introduction to Systemic Grammar.

3.4 M.A.K. Halliday, An Introduction to Functional Grammar.

3.5 พระยาอุปกิตศิลปสาร, หลักภาษาไทย

3.6 บรรจบ พันธุเมธา, ลักษณะภาษาไทย

3.7 วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์, โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์

3.8 Gosa Arya, The Structure of the Thai Language.

4. เขียนโครงสร้างภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเคลื่อนไหวภาษาไทยและ
ภาษาอังกฤษ

5. เลือกโครงสร้างที่อาจเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนมาแยกแยะหาความแตกต่าง

~~6.~~ วิเคราะห์ความแตกต่างโดยอาศัยตาราง

7. เสนอผลวิเคราะห์ด้วยวิธีการพรรณนา

8. สรุป อภิปราย และ เสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ ผู้วิจัยขอเสนอผลของการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทย
2. ผลการวิเคราะห์ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาอังกฤษ
3. ผลการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1. ผลการวิเคราะห์ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทย

โครงสร้างประโยคหลักภาษาไทยมีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ ภาคประธาน ภาคแสดง ส่วนเติม และส่วนเสริม บางครั้งอาจไม่จำเป็นต้องมีครบทั้ง 4 องค์ประกอบก็ได้ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำกริยาแต่ละกลุ่มและชนิดของส่วนเติมในโครงสร้างประโยคหลักตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจพบว่ากลุ่มคำกริยาจะเป็นตัวกำหนดลักษณะของส่วนเติมและส่วนเสริมในแต่ละโครงสร้างประโยคหลักภาษาไทย (Muir. 1976 : 57-59 ; Scott and others. 1976 : 115, 189 ; Morley. 1985 : 20-25 ; พระยาอุปกิตศิลปสาร. 2531 : 83-85 ; 192-195 , 209-233 ; บรรจบ พันธุเมธา. 2519 : 135 ; วิจิตรนั ภาณุพงศ์. 2520 : 20-34 ; Gosa Arya. 2521 : 10-19, 89-101) จากการวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจนี้จะได้โครงสร้างประโยคหลัก 7 โครงสร้างดังต่อไปนี้

	ภาคประธาน	ภาคแสดง	กลุ่มคำกริยา	ส่วนเติม	ส่วนเสริม
1.	ป	วก	----> วิเศษณ์กริยา	—	—
2.	ป	อ	----> อกรรมกริยา	—	—
					ส่วนเสริมพิเศษ
3.	ป	อ สส	----> อกรรมกริยา	—	----> ส่วนเสริมบอกสถานที่ ส่วนเสริมบอกเวลา
4.	ป	ส ต	----> สกรรมกริยา	----> ส่วนเติม	----> กรรมตรง
			ของคำกริยา		
					ส่วนเสริมพิเศษ
5.	ป	ส ต สส	----> สกรรมกริยา	----> ส่วนเติม	----> กรรมตรง
			ของคำกริยา		ส่วนเสริมบอกสถานที่ ส่วนเสริมบอกเวลา
6.	ป	วถ นว	----> วิภคกริยา	----> ส่วนเติม	----> บอกคุณสมบัติ
			ของประธาน	ของประธาน	—
7.	ป	ท ต ร	----> ทวิกรรมกริยา	----> ส่วนเติม	----> กรรมตรง
			ของคำกริยา	กรรมรอง	—

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักภาษาไทย

อักษรย่อที่ใช้แทนองค์ประกอบในโครงสร้างประโยคหลักภาษาไทย มีดังนี้

ภาคประธาน

ประธาน

ป

ภาคแสดง

คำกริยา

ก

คำกริยาหลัก	กล
คำอาการกริยา	อ
คำกิตติกรรมกริยา	วต
คำวิเศษกริยา	วศ
คำสกรรมกริยา	ส
คำสกรรมกริยาที่แยกกันอยู่	-ส
คำปฏีฐานกริยา	ฐก
คำนีเสถกริยา	นก
คำช่วยกริยา	ชก
คำเสริมกริยา	สก
คำทวิกรรมกริยา	ท
กรรมตรง	ด
กรรมรอง	ร
ส่วนเติม	สด
นามวลี	นา
คำนาม	น
คำสรรพนาม	สน
คำสาμανยนาม	ส
คำวิสาμανยนาม	วส
คำนามหลัก	นล
คำลักษณนาม	ลน
คำบอกจำนวน	จ
คำขยาย	ข
คำคุณศัพท์	ค
คำวิเศษณ์	ว
วิเศษวลี	วา

ส่วนเสริม	สส
ส่วนเสริมบอกสถานที่	สก
ส่วนเสริมบอกเวลา	সা
ส่วนเสริมพิเศษ	সপ
คำบุพบท	ব

จากโครงสร้างประโยคหลัก 7 โครงสร้าง ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 1 ข้างต้นจะ
สามารถแสดงประโยคหลักภาษาไทยได้ 8 โครงสร้าง พร้อมด้วยตัวอย่างดังต่อไปนี้

โครงสร้างที่ 1

ป _____ วก
เธอ สวย
เด็กพวกนี้ ดี

โครงสร้างที่ 2

ป อ
ปิติ ว่ายน้ำ
ถ้วยชาม แดก
ผู้จัดการ ถูกยิง

โครงสร้างที่ 3

ป	อ	สส
หนังสือ	อยู่	บนโต๊ะกลมตัวนั้น
อุณหภูมิสูงสุด	วัดได้	40.2 องศาเซลเซียส ที่อำเภอหนองนาภูมิ

โครงสร้างที่ 4

ป	ส	ค
คน	เคาะ	ประตู
คุณศักดิ์ศรี	ได้รับแต่งตั้งเป็น	เลขานุการสมาคม

โครงสร้างที่ 5

ป	ส	ด	-ส
ประเทศไทย	ส่ง	ผักและผลไม้สด	ออก
กรรมการ	ตัดสินใจให้	ทีมไทย	ชนะ

โครงสร้างที่ 6

ป	ส	ค	สส
กรุงเทพ	มี	ประชากร	ประมาณ 6.8 ล้านคน
นักเขียนท่านนี้	ใช้	นามปากกา	"หมยยันดี ลักษณะวาดี โรสลาเรน"
ตำรวจรถวิทย์	ได้รับแจ้ง	เหตุเพลิงไหม้	ที่ท่าเรือเมื่อเวลา 13.20 น.

โครงสร้างที่ 7

ป	วต	นว
ฉัน	เป็น	ครู
ป้าเมี้ยน	อายุ	73 ปี
ร.ต.อ.ศยาม	ปลอม	ตัว

โครงสร้างที่ 8

ป	ท	ค	ร
แม่	าห์	ของ	ตำรวจ
ครู	บอก	คะแนน	นักเรียน

จากโครงสร้างประโยคหลักภาษาไทยทั้ง 8 โครงสร้างที่กล่าวนั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ภาคแสดงพบว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

ลักษณะภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทย

ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทยมีลักษณะที่จะอธิบายพอสังเขปได้ดังนี้

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 1 ป วศ

คำวิเศษณ์กริยานอกจากเป็นคำกริยาหลักของภาคแสดงแล้ว ยังเป็นส่วนเติมที่สมบูรณ์ของประธานได้ด้วย คืออ้างกลับไปยังประธาน บอกสภาพหรือคุณสมบัติของประธาน ภาคแสดง วศ อาจปรากฏในประโยคหลักได้ 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1.1 ประโยคประธานที่มีคำวิเศษณ์กริยาเป็นคำกริยาหลัก

ตัวอย่าง

<u>ป</u>	<u>วศ</u>
เขา	แข็งแรง
ห้องเรียนนี้	ใหญ่
หมู่เกาะนี้	น่าเที่ยว

คำวิเศษณ์กริยาอื่น ๆ ในกลุ่มนี้มี สูง ผอม อ้วน เตี้ย เล็ก สวย สง่า แก่ กว้าง แดบ บาง หนา นึก สั้น ยาว เก่า ใหม่ แพง ถูก ดี ฉลาด ดั่ง ค่อย ทุ้ม แสบ แลเม เพราะ เก่ง ขยัน มีด ทึบ สว่าง เบื่อ ป่วย เหนื่อย ร้อน เย็น เหลือง แดง เขียว เข้ม หอม หวาน เผ็ด ขม ผาค เฝื่อน จืด มัน อร่อย สด เน่า แข็ง เหี่ยว ฟู พาล นอกคอก เกเร ชน ขี้เกียจ ขี้บ่น ฐู้ฐู้ เหลวไหล ขี้จัญไร จจร้าย จจร้อน จจดี จจกว้าง จจแคบ รอบคอบ เอาใจใส่ รั่มรั้น น่ารัก น่าพิง น่าเกลียด น่ารำคาญ คร่ำฟ่ำคร่ำพ่น กระตือรือร้น รับผิดชอบ รักดี ร่าเริง สดใส เสียใจ ผิดหวัง เศร้า ดีใจ

1.2 ประโยคประธานที่มีคำช่วยหน้าคำวิเศษณ์กริยา

ตำแหน่งระหว่างประธานและคำวิเศษณ์กริยาซึ่งเป็นคำกริยาหลักของประโยค อาจใช้คำช่วยกริยามาประกอบได้ด้วย แต่คำช่วยกริยาจะทาให้ความหมายของประโยค เปลี่ยนไป และ เกิดเป็นโครงสร้างประโยคอีกลักษณะหนึ่ง

ตัวอย่าง

ป	ชก	วศ
เขา	คงจะ	แข็งแรง (ดีแล้ว)
ห้องเรียนนี้	อาจจะ	ใหญ่ (ไปหน่อย)
หมู่เกาะนั้น	ต้อง	น่าเที่ยว (แน่ๆเลย)

นามวลีที่ทำหน้าที่ประธานของคำวิเศษณ์กริยาเป็นนามวลีที่ต้องมีลักษณะ เฉพาะ ได้แก่คำบุรุษสรรพนาม ฉัน ผม เรา เขา เธอ และคำสาบานยนามที่มีคำขยายเป็นคำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ ถนนนั้น กล้องนี้ ร้านนั้น หรือคำสาบานยนามที่มีคำขยายเป็นคำลักษณะนามที่ตามมาด้วยคำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ เช่น เด็กพวกนี้ หนังสือเล่มนั้น กระเป๋าใบนั้น

มีประโยคอีกชนิดหนึ่งที่อาจจะคำกริยาจากประโยคได้ และอาจสลับตำแหน่งนามวลีได้โดยเนื้อความของประโยคไม่เปลี่ยนแปลงไป

ตัวอย่าง

หมู่บ้านหุบกระพง อยู่ โฉน	โฉน ๘ หมู่บ้านหุบกระพง
วันจันทร์ <u>นี้</u> เป็น วันเฉลิมฯ	วันจันทร์ ๘ วันเฉลิมฯ

ทั้งสองประโยคที่ยกตัวอย่างมานี้มีการละคำกริยา อยู่ เป็น หรือ ตรง (กับ) แม้จะเป็นประโยคหลักที่ใช้กันแพร่หลายในภาษาไทยแต่ก็ไม่นับว่าเป็นประโยคที่สมบูรณ์ตามกฎหมายของทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่าประโยคที่สมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง โดยในภาคแสดงนี้ต้องมีคำกริยาหลักอยู่ด้วยเสมอ (Scott and others. 1976 : 48)

เมื่อต้องการจะคงคำกริยาอยู่ เป็น หรือ ตรง (กับ) ไว้ในประโยค จะทำให้โครงสร้างประโยคหลักแบบ ป วศ เปลี่ยนแปลงไปเป็นโครงสร้างอื่น ดังนี้คือ

ป	อ	สส
หมู่บ้านหุบกระพง	อยู่	กัน
วันจันทร์นี้	ตรง	กับวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ป	วต	นว
วันจันทร์นี้	เป็น	วันเฉลิมฯ

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 2 ป อ

คำอรรถกริยาเป็นคำกริยาหลักของภาคแสดง ประธานของประโยคอาจเป็นผู้กระทำกริยา หรือประธานของประโยคอาจเป็นผู้รับการกระทำของกริยาก็ได้ คำอรรถกริยาอาจปรากฏได้ทั้งในประโยคประธานและประโยคกรรม

2.1 ประโยคประธาน

ตัวอย่าง

ป	อ
ฝน	ตก
ลูกนก	ตาย
ผู้ร้าย	หนี

คำอรรถกริยากลุ่มนี้มีจำนวนไม่น้อย เช่น ก้ม กระโดด คลาน ลูก ขึ้น ลง จม ลอย เล่น เลี้ยว ตื่น บ่น นิ่ง นอน หลับ ปีน ไป ปลิว เดิน เดือด พัด มา ราบ ร้อง ชนะ แพ้ ลง วิ่ง เล่น ละลาย เซ หกล้ม ร้องให้ ยิ้ม หัวเราะ ว่ายน้ำ ฯลฯ

เนื่องจากคำอรรถกริยามีความสมบูรณ์ในตัวเองแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีคำชนิดอื่นๆ เช่นคำนามหรือคำวิเศษณ์มาช่วยประกอบที่ตำแหน่งหลัง แต่ในการสื่อสารกันจริงๆ นั้นเพื่อให้เนื้อความของประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้นก็มักจะใช้คำช่วยกริยา คำเสริมกริยา หรือส่วนเสริมชนิดต่าง ๆ มาช่วยขยายความ เป็นต้นว่า

ฝนตกหนักมาหลายวันแล้ว

ลูกนกตายในรังของมัน

ผู้ร้ายหนีไป 3 คน เมื่อตอนเช้ามืด

คำอกรรมกริยาบางคำทำหน้าที่เป็นคำสกรรมกริยาได้ด้วย เช่น คำกริยา ขึ้น
เล่น เต้น พัด ปีน หนี ชนะ แปะ ลอย ละลาย ฯลฯ

เมื่อคำอกรรมกริยาเป็นคำกริยาหลักของภาคแสดงโดยที่ประธานของประโยคเป็นผู้รับการกระทำนั้น โครงสร้างประโยคหลักมิได้มีการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ความหมายของประโยคเท่านั้นที่เปลี่ยนไป

2.2 ประโยคกรรม

ตัวอย่าง

ป	อ
บ้าน	พัง
กาแฟ	หก
เชือก	ขาด

ลักษณะของประโยคกรรม ดังที่ได้แสดงไว้ข้างบนนี้ ตำแหน่งที่คำอกรรมกริยาปรากฏขึ้นแท้ที่จริงแล้วทำหน้าที่เทียบเท่ากับคำสกรรมกริยา เพราะประธานของประโยคไม่ได้เป็นผู้กระทำกริยา พัง หก หรือ ขาด

ประโยคกรรมโครงสร้าง ป อ เป็นประโยคที่ได้ละประธานคือผู้กระทำกริยานั้น ๆ ไว้ในฐานที่เข้าใจ ถ้าจะคงประธานคือผู้กระทำกริยาไว้ โครงสร้างของประโยคจะเปลี่ยนเป็นโครงสร้างอีกแบบหนึ่งคือ

ตัวอย่าง

ป	ส	อ	(สส)
ลมพายุ	พัด	บ้าน	(พัง)
แดง	ทำ	กาแฟ	(หก)
ช่างไฟฟ้า	ดึง	เชือก	(ขาด)

คำวิเศษณ์ที่อยู่ในตำแหน่งของส่วนเสริมพิเศษบอกลักษณะอาการและสภาพนั้น ได้เปลี่ยนหน้าที่มาจากคำกริยาที่อยู่ในตำแหน่งของคำอาการกริยา และกลายมาเป็นลักษณะให้เลือก เพราะถ้าละส่วนเสริมพิเศษออกจากประโยคแล้วประโยคที่ประกอบด้วยประธาน สกรรมกริยา และส่วนเติมของสกรรมกริยานั้นก็ยังสื่อความหมายได้สมบูรณ์

คำสกรรมกริยาที่นำมาใช้ในตำแหน่งของคำอาการกริยาแล้วมีผลทำให้เกิดเป็น ประโยคกรรม คำอื่น ๆ ได้แก่ กระจาย กระเทือน ช้ำ ทชุด บั่น เบี้ยว เบื่อน บลัว เจ็บ ร้าว ล้ม เสีย หาย ทมด โหม้ เอียง โคน หัก ฯลฯ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2531 : 84 ; บรรจบ พันธุเมธา, 2521 : 174 ; อุดม วโรตม์ลิขิตต์, 2522 : 171)

นอกจากนี้โครงสร้างประโยคกรรมสามารถปรากฏในลักษณะ ป นก โดยเป็น โครงสร้างที่มีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ประธาน คำอาการกริยา และที่หน้าคำอาการกริยา นั้นจะมีคำ นิเสธกริยา ถูก เพื่อสื่อความหมายว่าผู้ส่งสารมีความรู้สึกนึกคิดว่าคำกริยาที่ กำลังกล่าวถึงนั้นเป็นการกระทำที่ไม่น่าพึงปรารถนา เพราะผลของการกระทำคือความเสียหาย ความทุกข์ร้อน (จินดา งามสุทธิ, 2524 : 137-139 ; ธีรพันธุ์ ปาณะกุล, 2526, 27-28) นิเสธกริยา โดน มีความหมายเช่นเดียวกับ ถูก แต่ โดน ใช้ในการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ

2.3 ประโยคกรรมที่มีคำนิเสธกริยา

ตัวอย่าง

ป	นก
พวกฝ่ายค้าน	ถูกไล่สวน
ทรัพย์สิ้นเขา	ถูกอายัด
หัวหน้าพรรค	ถูกเนรเทศ

คำสกรรมกริยาที่นำมาใช้เทียบเท่ากับคำอาการกริยาที่สื่อความหมายเชิง นิเสธอยู่ในคำแล้วมีจำนวนไม่น้อย เช่น กักกัน กักขัง กีดกัน โกง กัด แก้ง ช่มชืด โขกสับ ชู๋ เขม่น โขมย ชั่ว จาคูก จี้ จับ ต่ำ คุ ติ เขี่ยน ต่อย ตบ ตวาด ตราหน้า คำหนี ทรมาน แทะ ทบ ทาโทษ ทาทัณฑ์ ทาเสน่ห์ นินทา ปล้น ประนาม ผัง พักเรียน ยิง ฟาด ฟ้อง

ฟ้าผ่า ริดไถ ล่อลวง ล้างแค้น ไล่ออก มอมยา วางยา สบประมาท ใส่ความ กล่าวหา
หักหน้า หักหลัง หัวเราะเยาะ หลอก หมายถึง

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 3 ป อ สส

ภาคแสดงมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือคำกริยากรรมกริยา และส่วนเสริมที่ใช้ในลักษณะ
บังคับ คำกริยากรรมกริยาในภาคแสดงนี้อาจปรากฏได้ในประโยคประธานและประโยคกรรม

3.1 ประโยคประธาน

ตัวอย่าง

<u>ป</u>	<u>อ</u>	<u>สส</u>
บ้านฉัน	อยู่	ท้ายสวนมะม่วงเก่าทางนั้น
เศรษฐิกิจไทย	กำลังอยู่	ในภาวะฟื้นฟูมากที่สุด
ตำรวจชายแดน	ต้องอยู่	อย่างยากลำบาก

คำกริยากรรมกริยาอื่น ๆ ที่อาจเลือกมาใช้กับโครงสร้างภาคแสดงที่ 3 นี้ได้ก็มี
เช่น เกิด เข้า ออก จอด ทำงาน เดินทาง พัก อาศัย เป็นต้น แต่คำกริยา อยู่
อาจเป็นคำกริยาเพียงคำเดียวที่มีลักษณะบังคับกับภาคแสดง อ สส เพราะเมื่อลองทดสอบ
ความหมายของคำกริยา อยู่ โดยใช้คำช่วยหน้ากริยามาประกอบ จะพบว่าประโยค
ไม่อาจสื่อความหมายได้สมบูรณ์ เช่นประโยคว่า

*บ้านฉัน กำลังอยู่

*เศรษฐิกิจไทย คงจะอยู่

*ตำรวจชายแดน จำเป็นต้องอยู่

แต่เมื่อใช้คำช่วยหลังกริยาหรือคำเสริมหลังกริยามาช่วยประกอบประโยคจึงจะสื่อความหมาย
ได้ชัดเจนสมบูรณ์ขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

<u>ป</u>	<u>ชก</u>	<u>อ</u>	<u>สก / ชก</u>
เศรษฐิกิจไทย	คงจะ	อยู่	- ได้
ตำรวจชายแดน	จำเป็นต้อง	อยู่	ให้ ได้

เมื่อทดสอบโดยการใช้อำนาจช่วยกริยาประกอบกับคำอาการกริยาอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกันนี้ พบว่าประโยคสื่อความหมายได้สมบูรณ์เมื่อใช้อำนาจช่วยหน้ากริยาหรือคำช่วยหลังกริยาแต่ละส่วนเสริมของประโยคไว้ในฐานะที่เข้าใจ เช่น

เรือดำน้ำกำลังจะออก (แล้ว)

และความหมายของประโยคจะสมบูรณ์มากขึ้นเมื่อมีส่วนเสริมบอกเวลามาประกอบ

เรือดำน้ำออกเวลา 07.20 น. ทุกวัน

ประธานของประโยคหลักบางประโยคมีผู้ใช้กระทำกริยา แต่ผู้กระทำกริยานั้นถูกละไว้ในฐานะที่เข้าใจ เนื่องจากประโยคกรรมไม่บังคับผู้กระทำกริยา จึงต้องอาศัยส่วนเสริมชนิดต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นส่วนเสริมบอกสถานที่ ส่วนเสริมบอกเวลา ส่วนเสริมบอกปริมาณ หรือส่วนเสริมบอกสภาพ อาการ มาประกอบให้ประโยคได้อรรถาธิบายเพื่อความสมบูรณ์

3.2 ประโยคกรรม

ตัวอย่าง

ป	อ	สส
วัดนั้น	สร้าง	ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ๆ
ผ้าลายมัดหมี่นี้	ทอ	อย่างประณีตมาก จากลพบุรี
(วันนี้) มะม่วงแก้วดำ	รับซื้อ	กิโลกรัมละ 7 บาท
อาวุธประเภทนี้	เคยใช้	ในสงครามเท่านั้น

ในกรณีที่ไม่ใช่ส่วนเสริมมาเป็นองค์ประกอบของประโยค อาจจะใช้คำช่วยกริยาและคำเสริมกริยาประกอบให้ประโยคสื่อสารได้สมบูรณ์ขึ้นได้ เช่น

ข้าวกำลังจะหุง

กล่องนั้นเพิ่งจะทิ้งไป

กระดาษร่าจะเก็บไว้

(วิจิตร ภาณุพงศ์. 2520 : 25-32)

คำอาการกริยาที่ปรากฏในตำแหน่งเดียวกันกับคำอาการกริยาในกลุ่มนี้ได้เช่น ก่อ เก็บ กลั่น กรู กวาด เขียน ชัด ฉาบ ฉลุ ชัก แต่งหน้า ตรวจ ทอด เท ทำ บุก ปอก ปลูก

ปัก ปั่น มุง จัดขึ้น ย้อม เย็บ สอย สาน เลือก ล้าง หมัก หล่อ รวบรวม บูรณะ สะกัด
 ฯลฯ

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 4 ป ส ต

ภาคแสดงมีคำสกรมกริยาเป็นคำกริยาหลัก และมีนามวลีทำหน้าที่กรรมตรงของคำ
สกรมกริยา คำสกรมกริยาเป็นตัวกำหนดโครงสร้างประโยคว่าจะ เป็นประโยคแบบประธาน
หรือประโยคแบบกรรม ดังนั้นโครงสร้างภาคแสดงแบบ ส ต จึงอาจเป็นได้ 4 ลักษณะ
ดังต่อไปนี้

4.1 ประโยคประธานที่คำสกรมกริยาอยู่ในตำแหน่งเดียว

ตัวอย่าง

<u>ป</u>	<u>ส</u>	<u>ต</u>
ฉัน	กิน	ข้าวผัด
มัส	ขอบคุณ	โทรทัศน์
ฉัน	เที่ยวตามหา	ลูกแมวสีสาวท

ภาษาไทยมีคำสกรมกริยาอยู่เป็นจำนวนมากเช่น กวน กวนใจ เก็บ กวาด
ไกว เกลียด แก้วไข แก้วตัว ขาด ข้าง ขด เข้าใจ คุกคาม คั่นคว่ำ จ้า คอย คาบคุม คัด
คิดถึง ฉาย ชี้ ไซ้ ชื่นชม เชิญ ช่วย เชื่อ ชน ชนะ คู คม ดูแล ดูถูก ไต่ย็น ถือ ดัด ตัดสิน
ติด แต่ง ตาก ต้องการ นัด เน้น บด บิด บิดเบือน เบิดเผย ท้า ปฏิเสธ เป็นหนี้ ปลุก
ปลุกระดม ปั่น ผูก เผยแพร่ ผัด พลัด ผึก พบ พัง ยอมแพ้ มอง เห็น ยกฟ้อง เขาะเขี่ย
ซ้ำเติม กล่อม ทอด นึ่ง ต้ม หั่น ซอย สับ เท ทิ้ง โยน แะนะนำ รบกวน เกรงใจ รู้จัก รัก
รักษา เรียก เรียกร้อง ลาเสียง ล้อเลียน เลือก วาง ไว้วางใจ หลบหลีก เห็นใจ สวม
ใส่ สะดุด สนับสนุน อด อนุรักษ์

4.2 ประโยคกรรมที่มีนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นกรรมตรงของประโยคปรากฏอยู่ด้วย

ตัวอย่าง

ป	ส	ด
ต้นกระจุค	าชีสาน	เลื้อ กระ เป้า และหมาก
สุนัข	เลี้ยงไว้เฝ้า	บ้าน
สมุนไพร	เอามาทำ	ยาหลายขนาน

สกรรณกริยาในประโยคกรรมไม่บ่งผู้กระทำดังกล่าวนี้อาจจะเป็นกริยาวิเศษณ์

ต่อเนื่อง ส่วนเสริมของประโยคจะอยู่ในลักษณะใดที่เลือก ซึ่งต่างกับประโยคกรรมอีกลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

วัดนั้นสร้างตั้งแต่สมัยอยุธยา

ข้าวกำลังจะหุงแล้ว

ซึ่งส่วนเสริมและคำช่วยกริยา อยู่ในลักษณะบังคับ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2531 : 56-57)

ประโยคกรรมไม่บ่งผู้กระทำที่มีคำสกรรณกริยาแบบต่อเนื่องและสื่อความหมายไปบนทางที่นำขึ้นชม ดังาม ในประโยคจะมีกรรมตรงปรากฏด้วยส่วนเสริมของประโยคอยู่ในลักษณะใดที่เลือกจะเป็นดังนี้

4.3 ประโยคกรรมที่คำสกรรณกริยาประกอบด้วยคำปฏิฐานกริยา

ตัวอย่าง

ป	รฎก	ด	(สส)
สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ-	ทรงได้รับ	ปริญญาคุณวุฒิบัตร	
เจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ	ทูลเกล้าถวาย	กิตติมศักดิ์	
ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี	ได้รับยกย่อง เป็น	รัฐบุรุษ	
พล.อ. เปรม			
ท่านผู้อำนวยการศูนย์	รับมอบโอน	อาคารเรียน	(หลังที่ 2)
จำ เจียบ และนุ่น	ได้รับเลือกเป็น	ตัวแทนนักกีฬา	(ระดับชั้น)

กิจกรรมกริยาที่มีคำ ได้รับ อยู่ข้างหน้าเช่นนี้เรียกว่า ปฏิฐานกริยา ปฏิฐานกริยาจะบ่งบอกความหมายว่าผู้ส่งสารและผู้รับสารพึงพอใจต่อการกระทำนั้นเพราะผลที่ได้รับ คือความสุข ความสมหวัง ความชื่นชม ยินดี (จินดา งามสุทธิ. 2524 : 137-139 ; ธีัญรัตน์ ปาณะกุล. 2526 : 27-28)

คำกิจกรรมกริยาที่มีความหมายเชิงปฏิฐานมีไม่มากนัก โดยเฉพาะเมื่อโครงสร้างภาคแสดงกำหนดคำ ได้รับ และ เป็น ในลักษณะบังคับจะมีคำกิจกรรมกริยากลุ่มนี้เช่น เชิญ แต่งตั้ง พิจารณา เลือก และ ยกย่อง เป็นต้น

ในบางกรณีที่ประธานของประโยคไม่ปรากฏจะรับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่จำใจหรือถูกบังคับให้ทำ ก็อาจใช้นิเสธกริยา ถูก นำหน้าคำกิจกรรมกริยาที่มีความหมายเชิงปฏิฐานด้วย

4.4 ประโยคกรรมที่คำกิจกรรมกริยาประกอบด้วยคำนิเสธกริยา

ตัวอย่าง

ป	นก	ค
คุณจรัสแสง	ถูกเชิญเป็น	ประธานการประชุม
คุณหมอ เสรี	ถูกย้ายไปเป็น	ผู้อำนวยการ
นายทหารคนนั้น	คงถูกถอด	ยศและตำแหน่ง
เด็กเล็ก ๆ	ถูกดึงมาใช้	แรงงาน (ตามโรงงานนรก)

เนื่องจากภาษาไทยกำหนดความหมายของปฏิฐานกริยา และนิเสธกริยาไว้เคร่งครัด ผู้ส่งสารจึงควรเลือกให้ถูกต้องตามแต่ละสถานการณ์ว่าสถานการณ์ใดเหมาะสมควรแก่การใช้ประโยคหลักที่ทำกิจกรรมกริยาอยู่ในรูปแบบปฏิฐานหรือแบบนิเสธเพื่อแสดงว่าประธานเป็นผู้รับผลของการกระทำ (ธีัญรัตน์ ปาณะกุล. 2532 : 55 ; สมทรง บุรุษพัฒน์. 2532 : 14-15)

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 5 ป ส- ต -ส

ภาคแสดงแบบนี้มีคำสรรพนามกริยาเป็นคำกริยาหลักแต่คำสรรพนามนั้นแยกกันอยู่
เป็น 2 ตำแหน่ง ซึ่งอาจปรากฏได้ในประโยคประธาน และประโยคการิต

5.1 ประโยคประธานที่มีคำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง

ตัวอย่าง

ป	ส-	ต	-ส
ครูประจำชั้น	พา	นักเรียน	ไป
บุรุษไปรษณีย์	นำ	จดหมายและพัสดุ	มา
ประเทศไทย	นำ	บุนชีเมนต์	เข้า
ประเทศเรา	ส่ง	ข้าว	ออก

5.2 ประโยคประธานแบบการิตที่คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่เป็น 2 ตำแหน่ง

ตัวอย่าง

ป	ส-	ต	-ส
ครู	สั่งให้	ศิษย์	อ่าน (ซ้ำ ๆ)
ผู้พิพากษา	เตือนให้	จำเลย	ยี่นขึ้น
ทุกคน	ต้องการให้	เฟื่องฟ้า	มา

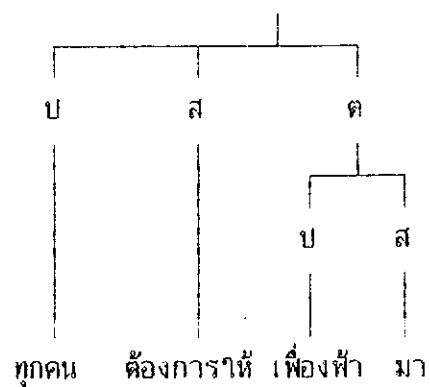
คำสรรพนามกริยาที่อาจนำมาใช้เป็นรูปการิตได้นั้นมีจำนวนไม่มากนัก ได้แก่
กำชับ ขอ ขอร้อง เชิญ อ้อนวอน เลือกลง เดือน ปลอ่ย พิจารณา ท้า บอก สอน ชี้ ชี้แจง
อธิบาย ไล่ ปลอ่ย เทศน์ สนับสนุน ส่งเสริม ตกลง ยอม อนุญาต อนุมัติ บอก นึก เตรียม
จัด บังคับ มอบหมาย ร้องเพลง กล่อม ตาม วาน ใช้ จ้าง แะหน้า เรง

ประโยคการิตต้องมีคำเสริมกริยา ๑ ให้ หลังคำสรรพนามกริยาในตำแหน่งแรก
คำเสริมกริยาที่มีลักษณะบังคับในประโยค ๑ ให้ ทำหน้าที่ที่แสดงว่านามวลีที่เป็นกรรมตรงเป็น
ผู้รับการกระทำจากประธานในประโยค (พระยาอุปกิตศิลปสาร. 2531 : 210-213 ;
Gosa Arya. 2520 : 95-100 ; วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์. 2520 : 61 ; บรรจบ พันธุเมธา.
2519 : 171)

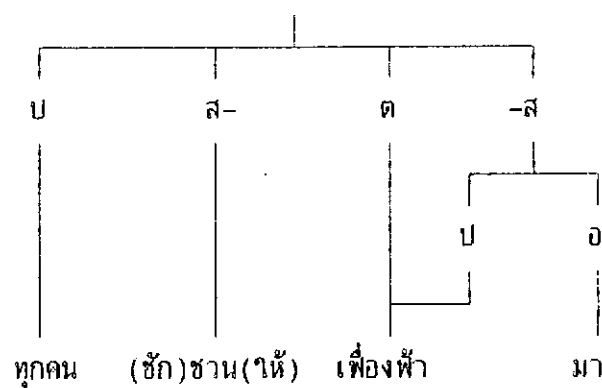
นามวลีที่ทำหน้าที่กรรมตรงในประโยคการิตนั้น เมื่อพิจารณาเพียงผิวเผินจะดูเหมือนว่าทำหน้าที่เป็นประธานของคำกริยาที่อยู่ตำแหน่งที่ 2 ของประโยค แต่เนื่องจากคำกริยาที่อยู่ตำแหน่งที่ 2 ของประโยคมิได้เกิดจากการกระทำของนามวลีที่เป็นกรรมตรง แต่ประธานของประโยคเป็นผู้ก่อให้เกิดการกระทำนั้นอีกทีหนึ่ง จึงถือได้ว่าคำกริยาที่อยู่ตำแหน่งที่ 2 นั้นเป็นคำสกรรมกริยาคำเดียว เพราะตามปกติแล้วคำกริยาเช่น ยืน ลุก มา ไป ร้อง นั่ง พัก นั้นจะทำหน้าที่เป็นนอกรรมกริยา

เพื่อทดสอบโครงสร้างประโยคการิตโดยวิธีแยกส่วนประกอบให้แตกต่างกันออกไป ผลจะปรากฏดังนี้ (Morley. 1985 : 11)

โครงสร้างแบบที่ 1

โครงสร้างแบบที่ 2

อนประโยค เพื่องฟ้ามา ทาหน้าที่กรรมตรงของคำสรรพนามกริยาบุการิต
ต้องการให้ และ (ซัก) ชวน (ให้)

มีคำสรรพนามบางคำ เช่น ร้องเพลง เมื่อต้องการนำไปใช้ในรูปการิตอาจ
จะมีวิธีการจัดเรียงคำในประโยคที่แตกต่างไปจากคำสรรพนามคำอื่นๆ เพราะการเปลี่ยน
ตำแหน่งคำเสริมกริยา ให้ จะทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป และโครงสร้างประโยค
จะมีลักษณะดังนี้

 ป ส- สำ ค -ส ----> ป อ/ส- (สส) -ค
เบิร์ดและอ้อม จะร้องเพลงให้ เด็กๆ ฟัง เบิร์ดและอ้อม จะร้อง เพลง (เด็กๆ) ให้ฟัง

จากประโยคที่ยกตัวอย่างมานี้จะ เห็นได้ว่าการสับตำแหน่งคำ ให้ ในประโยค
ภาษาไทยนั้น ทำให้นามวลีที่ทำหน้าที่กรรมตรง เปลี่ยนไปทำหน้าที่เป็นคำขยายคำนาม หรือคำ
ขยายแบบพิเศษ คือร้อง เพลงอย่างเด็กๆ และโครงสร้างประโยคจะ เปลี่ยนไปเป็น ป อ หรือ
ป ส ค ในโครงสร้างแบบ ป ส ค นั้นนามวลีที่ทำหน้าที่กรรมตรงคือผู้ฟัง จะถูกสะ ไว้ในฐาน
ที่เข้าใจ

คำสรรพนามกริยาบุการิตหลายคำ เช่น ขอ เชิญ อ้อนวอน สั่ง บอก นัด จัด
เตรียม และ มอบหมาย อาจใช้คำเสริมกริยา ไว้ มาช่วยประกอบที่หน้าคำเสริมกริยาให้
หรืออยู่ที่หน้าคำสรรพนามคำที่สองของประโยคก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นักเรียนขอให้พวกครูอยู่ ----> นักเรียนขอไว้ ให้พวกครูอยู่

เขานัดให้ฉันมา ----> เขานัดฉันไว้ ให้มา

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 6 ป ส ค สส

ภาคแสดงแบบนี้ต้องมียอดประกอบ 3 ส่วน คือ สกรรมกริยา นามวลีชนิดต่าง ๆ
ที่ทำหน้าที่กรรมตรง และส่วนเสริมชนิดต่าง ๆ

คำสรรพนามกริยาของโครงสร้างภาคแสดงอาจเป็นตัวกำหนดให้เกิดประโยคหลักได้
อย่างน้อย 3 แบบคือ ประโยคประธาน ประโยคกรรม และประโยคการิตแบบกรรม
ดังต่อไปนี้

6.1 ประโยคประธานที่มีส่วนเสริมเป็นลักษณะบังคับ

ตัวอย่าง

ป	ส	ต	สส
ประเทศไทย	มี	พื้นที่	513,115 ตารางกิโลเมตร
สมาคมของเรา	ได้	กำไรสุทธิ	420,789 บาท

กรรมตรงของคำสรรพนามกลุ่มนี้มักจะเป็นคำสามัญนาม เช่น เวลาโครงการ รายจ่าย รายได้ ผลผลิต ผู้เชี่ยวชาญ ลิขสิทธิ์ แผนงาน แต่คำนามบางคำเมื่อทำหน้าที่เป็นกรรมตรงของคำสรรพนาม ได้ และ มี จะกลายเป็นประโยคที่เป็นส่วนขยายภาษา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เขามี <u>เงิน</u>	เขามี <u>เล่ห์เหลี่ยม</u>
เขา <u>ได้</u> <u>ดี</u>	เขา <u>ได้</u> <u>หน้า</u>

นามวลีที่ทำหน้าที่กรรมตรงจะเป็นตัวช่วยกำหนดชนิด ของส่วนเสริม บางครั้งอาจใช้ส่วนเสริมหลายชนิดเข้าประกอบนามวลีนั้นในลักษณะให้เลือก

ตัวอย่าง

ป	ส	ต	สส
ธนาคารนี้	กำลังขยาย	บทบาท	สู่กลุ่มลูกค้ารายย่อย ในไตรมาสหน้า
บ.สหมิตร	จะมุ่งเน้น	ประสิทธิภาพการบริหารงาน	ใหม่หมด ทุกสาขา
คณะกรรมการ	ได้วางแผนพัฒนา	ตลาดฟิเธ็บัตร์	ล่วงหน้าอีกครั้ง อย่างรอบคอบ

6.2 ประโยคกรรมที่มีส่วนเสริมเป็นลักษณะบังคับ

ประโยคกรรมที่มีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ ส่วนเสริมจะเป็นลักษณะ บังคับหรือให้เลือกต้องขึ้นอยู่กับบริบทของ เนื้อความในประโยค

เนื้อความในนามวลีที่หาหน้าทีกรรมตรงของประโยคจะเป็นเรื่องที่ประธานเป็นผู้รับการกระทำหรือมีส่วนในการรับผลของการกระทำนั้น จึงนับได้ว่าเป็นประโยคกรรม

ตัวอย่าง

หลาน ได้รับทราบ ข่าวของตุ๊กและจืด ด้วยความเศร้า เสียหายที่สุด
ท่านแม่ทัพภาค ได้ฟัง การบรรยายสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติการกวาด
ล้างกองโจรใน 2 สัปดาห์นี้

เลขอาธิการสภาฯ รับจะแก้ไข ปัญหามลพิษต่างๆ ในกรุงเทพฯ โดยเร็ว

6.3 ประโยคแบบกรรมที่มีส่วนเสริม เป็นองค์ประกอบในลักษณะบังคับจะมีลักษณะดังนี้

ตัวอย่าง

ப ஸ ன ந

ผู้สนใจ (ให้ไป) สอบถาม รายละเอียด ที่ครูสุภาตาม เวลาราชการ
สุภาพสตรีทุกท่าน เชิญ(ให้ไป)รับ ระเบียนการ จากตัวแทนจำหน่ายใกล้ที่อยู่
ของท่าน วันนี้ถึง 31 พฤษภาคม

ส่วนเสริมของประโยคกริยาแบบกรรมดังกล่าวนี้นี้มักจะ เป็นส่วนเสริมบอก
สถานที่ หรือส่วนเสริมบอกเวลา

ผู้ประกาศข้อความอาจจะขอให้ผู้สนใจติดต่อสอบถามโดยตรง ไปยัง เลขหมายโทรศัพท์ที่ระบุไว้ให้แทนการบอกสถานที่ เช่น

ผู้สําเนา เชิญถามเพิ่มเติม โทร. 348-2409-12

น้องๆ รีบติดต่อ วันนี้ โทร. 521-6774

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 7 บ วัต นว

ภาคแสดงประกอบด้วยคำวิกรรกริยา และนามวลีที่อยู่ข้างหลังคำวิกรรกริยา
นามวลีที่ตำแหน่งหลังคำกริยาและนามวลีที่ตำแหน่งประธาน อ้างถึงกัน สัมพันธ์กัน บอกสภาพ
อาการหรือบอกลักษณะคุณภาพของกันและกันโดยอาศัยคำวิกรรกริยาเป็นตัวเชื่อม ถ้าพิจารณา

องค์ประกอบของประโยคแต่เพียงสองส่วนคือคำกริยาและส่วนเติม ประโยคจะไม่สื่อความหมาย จึงจำเป็นต้องพิจารณาภาคประธานพร้อมกันไปด้วยให้ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน ประโยคจึงจะสื่อความหมายได้สมบูรณ์

คำวิภัติภังค์นั้นอาจถือได้ว่าเป็นคำกริยากลุ่มปิด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2531: 25-26) ด้วยสาเหตุอย่างน้อย 2 ประการคือ ประการแรกคำวิภัติภังค์มีจำนวนค่อนข้างจำกัดคงที่ และอีกประการหนึ่งในการใช้คำวิภัติภังค์ต้องยึดกฎเกณฑ์การเรียงคำและการเลือกนามวลีที่ทำหน้าที่ประธานและส่วนเติมอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ประโยคสื่อความหมายได้สมบูรณ์

การจำแนกลักษณะของคำวิภัติภังค์ออกเป็นกลุ่มโดยอาศัยลักษณะของนามวลีที่ทำหน้าที่ส่วนเติม ทำหน้าที่เป็นประธาน และอาศัยพิจารณาความหมายประจำคำของคำกริยา อาจทำให้สามารถแยกคำวิภัติภังค์ภาษาไทยออกได้เป็น 6 กลุ่มดังปรากฏในโครงสร้างประโยคหลักต่อไปนี้

7.1 โครงสร้างประโยคหลักที่ภาคแสดงประกอบด้วยคำวิภัติภังค์แท้ เมื่อจำแนกให้มีความหมายใกล้เคียงกับความหมายของ Verb Be จะมีคำวิภัติภังค์ภาษาไทย 4 คำ ได้แก่ เป็น คือ และ เท่ากับ หรือ เท่า

โครงสร้างประโยคที่ประกอบด้วยคำวิภัติภังค์แท้

ตัวอย่าง

ป	ว	ท
โต๊ะ	เป็น	อาหาร
วันที่ 10 ธันวาคม	คือ	วันรัฐธรรมนูญ
จานใบนั้น	เท่า	จานใบนี้

นามวลีที่อยู่หลังวิภัติภังค์ เป็น และ คือ ไม่นับเป็นคำสรรพนามกริยา เพราะนามวลีหลังคำกริยา เป็น และ คือ ไม่ได้เป็นส่วนเติมที่รับการกระทำของประธาน แต่เป็นส่วนเติมที่ช่วยทำให้คำกริยาและประธานของประโยคได้สื่อความหมายได้สมบูรณ์

ประโยคที่ว่า วีระ เป็นทหาร หรือ วีระคือทหาร มีความหมายทางโครงสร้าง ประโยคเท่ากัน เพราะคำกริยา เป็น และ คือ ต่างก็ทำหน้าที่เชื่อมคำนาม วีระ และ ทหาร เข้าด้วยกัน จึง เป็นนามวลีที่ตำแหน่งส่วนเติมและที่ตำแหน่งประธานที่อ้างอิงถึงกันว่านามวลีทั้ง 2 ตำแหน่งคือบุคคลคนเดียวกัน

ความแตกต่างทางด้านความหมายประจำคำระหว่าง คือ กับ เป็น อยู่ที่ว่า เป็น จะใช้บอกลักษณะ บอกสภาพ บอกสถานะ เช่น อาชีพ ตำแหน่ง บุคลิกภาพ ความสามารถ ลักษณะนิสัยของประธาน แต่ไม่ใช่ลักษณะสภาพ หรือสถานะที่ถาวรของประธาน ส่วนเติมจึงมีลักษณะ attributive เมื่อตามหลังคำกริยา เป็น และประธานกับส่วนเติมไม่อาจสลับตำแหน่งในประโยคกันได้เมื่อใช้คำวิกรรณกริยา เป็น (นววรรณ พันธุเมธา. 2525 : 7)

ในบางกรใช้คำวิกรรณกริยา เป็น จะมีความหมายไปในทางสำนวน เช่น เขาเป็นใหญ่

คำกริยา คือ ก็ใช้บอกลักษณะ บอกสภาพ บอกสถานะของประธานแต่บอกถึงความคงทนถาวรหรือเนื้อแท้ของประธาน คำวิกรรณกริยา คือ จึงอาศัยส่วนเติมที่มีลักษณะ equative (Morley. 1985 : 21)

เนื่องจากคำว่า คือ ให้ความหมายที่เกี่ยวกับความคงทนถาวรหรือเนื้อแท้ของประธาน จึงไม่ต้องใช้คำปฏิเสธ ไม่ หรือคำช่วยกริยา มาประกอบคำวิกรรณกริยา คือ แต่อาจใช้คำช่วยกริยาหรือคำปฏิเสธไม่ร่วมกับคำกริยาเป็นได้ (อุดม วารตม์ลิขิตต์. 2522 : 172, 182-183) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เขาคงจะ เป็นทหารตัวอย่างได้ *เขาคงจะ คือทหารตัวอย่างได้

เขาต้อง เป็นคนซื่อสัตย์ *เขาต้อง คือคนซื่อสัตย์

คำกริยา เป็น เมื่อจะใช้คำปฏิเสธ ไม่ มาประกอบที่ข้างหน้า ภาษาไทยจะใช้ว่า ไม่ได้เป็น (บรรจบ พันธุเมธา. 2519 : 172-173) เช่นในประโยค

กรรมกรไม่ใช้ทาส

กรรมกรไม่ได้เป็นทาสของพวกนายทุน

แต่คาบฏีเสธไม่เป็น จะใช้เป็นส่วนเสริมของประโยค เช่น

ฉันตัดเลื้อไม่เป็น

หลาน ๆ ยังอ่านไม่ค่อยเป็น

คำกริยา เท่า หรือ เท่ากับ ควรรวมไว้ในกลุ่มเดียวกับคำวิเศษกริยาแท้ เป็น และ คือ เพราะคำกริยาทั้ง 3 คำนี้ต้องอาศัยส่วนเติมที่บอกสภาพ สถานะ เท่าเทียมกัน หรือ เท่า เท่ากับ ประธาน แต่เนื่องจากความหมายของวิเศษกริยา เป็น เท่า หรือ เท่ากับ นั้น ส่วนเติมอาจไม่ใช่สิ่งที่บอกความเป็นเนื้อแท้การของประธานเสมอไป จึงใช้ คาบฏีเสธ ไม่ และ คำช่วยกริยา เข้าประกอบได้ ดังตัวอย่างประโยค

คะแนนเรา เท่า คะแนนเธอแล้ว (คราวนี้)

คะแนนเรา คงไม่เท่า คะแนนเธอแล้ว

5 + 3 + 1 เท่ากับ 9

3 + 3 + 3 เป็น 9

ลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งของกลุ่มคำวิเศษกริยาแท้ก็คือประธานและ ส่วนเติม อาจสลับตำแหน่งกันได้โดยเนื้อความของประโยคยังคงความหมายเดิมเช่น

บ้าน คือ วิมานของเรา ----->

วิมานของเรา คือ บ้าน

แต่ในบางกรณีประธานและส่วนเติมก็ไม่อาจสลับตำแหน่งกันได้ เช่น

วีระน้องชายเขา คือ ทหาร ----->

*ทหาร คือ วีระน้องชายเขา

แต่เมื่อเติมคำลักษณนามและคำสรรพนามชี้เฉพาะที่นามวลี ทหาร ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน ก็จะเป็นประโยคที่ถูกต้องสื่อได้สมบูรณ์ ดังนี้

ทหารคนนั้น คือ วีระน้องชายเขา

เป็นที่น่าสังเกตว่าภาษาไทยเราบางครั้งใช้คำกริยาอื่นๆให้ทำหน้าที่เทียบเท่า กับคำวิเศษกริยาแท้ เป็น ได้แก่

1. กริยาลี ขึ้น บน ขึ้น นั่ง ที่ คืบ ถั่ว ที่ลือมาลชนนิยมมาใช้ อาจวิเคราะห์ได้ว่า
 ทาหน้าที่เทียบเท่ากับคำวิกรรกริยาแท้ เป็น เพราะนามวลีที่ทำหน้าที่ประธานของประโยค
 มักปรากฏเป็นคำวิสามานยนาม และนามวลีที่ทำหน้าที่ส่วนเติมจะบอกความหมายเกี่ยวกับ
 ตำแหน่งหน้าที่การงานของประธาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ป	อ	สส	----->	ป	วต	นา
พิทักษ์	ได้คืนถ้ำ	สรรพสามิต		พิทักษ์	(กลับป) เป็น	อธิบดีกรมสรรพสามิต
น.พ.วิชัย	นั่งที่	ปลัดสาธารณสุข		น.พ.วิชัย	(ได้) เป็น	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

2. คำวิกรรกริยาแท้ เป็น ในบางประโยคจะใช้คำสรรกริยา ออก
 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

<u> ป ส ค </u>	---->	<u> ป วต นา </u>
เด็ก ๆ กำลังออก หัด		เด็กๆ กำลัง เป็น หัด
องค์พระ เจดีย์นั้น ออก ลายศิลปะพม่า		องค์พระ เจดีย์นั้น เป็น ลายศิลปะพม่า

7.2 โครงสร้างประโยคหลักที่ภาคแสดงประกอบด้วยคำกริยาเปรียบเทียบ คือ
คำวิกรรกริยาไม่แท้ การจำแนกเช่นนี้มีวัตถุประสงค์ให้คล้ายคลึงกับกลุ่มคำ Linking
Verbs ของภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คำวิกรรกริยาไม่แท้ ได้แก่คำต่อไปนี้ คล้าย เหมือน
 ดูเหมือน ดูคล้าย เสมอ แปลว่า หมายถึง กลายเป็น ราว รวากับ เปรียบดัง เปรียบเสมือน
 เปรียบประดุจ และอาจมีคำอื่น ๆ อีกไม่มากนัก

7.2.1 ประโยคที่ประธานและส่วนเติมสลับตำแหน่งกันได้โดยสมบูรณ์

ตัวอย่าง

ป	วต	นา	(สส)
สุคา	เหมือน	น้องสาวฉัน	(จริงๆ)
เขมะศิริอนุสรณ์	เสมอ	สตรีวิทยา	(3-3)

7.2.2 ประโยคที่ประกอบด้วยคำวิกรรกริยาไม่แก้บางคำที่ประธานและ
ส่วนเติมไม่นิยมสลับตำแหน่งกัน

ตัวอย่าง

ป	วต	นว
ขันติ	หมายถึง	ความอดทน ช่มใจ
กาसार	แปลว่า	มีแสงพร่า สว่าง
โลกสวย	ราว	เนรมิตร
เรื่องความทุกข์	เปรียบเสมือน	ความร้อนทุกข์ในพระราชหฤทัย
ร้อนของราษฎรนั้น		ของพระองค์เอง

7.2.3 ประโยคที่ประกอบด้วยคำวิกรรกริยาไม่แก้บางคำที่เมื่อประธาน
และส่วนเติมสลับตำแหน่งกันแล้วความหมายของประโยคจะเปลี่ยนไป

ตัวอย่าง

ป	วต	นว
ดี	กลายเป็น	ร้าย
ไม่	กลายเป็น	หิน

7.3 โครงสร้างประโยคหลักที่คำวิกรรกริยามีความหมายเกี่ยวกับการชี้แจง
วัด ซึ่งจะมีคำกริยาอยู่ไม่มาก ประโยคหลักที่ประกอบด้วยคำวิกรรกริยาเกี่ยวกับการชี้แจง
วัด จะมีลักษณะดังต่อไปนี้

7.3.1 ประโยคที่นามวลีที่ทาหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของประโยคอาจประกอบด้วย
คำบอกจำนวนนับและลักษณะนาม

ตัวอย่าง

ป	วต	นว
ตึกนภารัตน์	สูง	49 ชั้น
ถนนใหม่ริมบึง	กว้าง	6 เมตร
"สี่แผ่นดิน" เล่มนี้	หนา	738 หน้า

คำวิกรรณกริยาคลุ่มนี้คำอื่น ๆ ได้แก่ ลึก ยาว จุ หนัก ในบางประโยค อาจใช้คำวิกรรณกริยาทำหน้าที่เป็นวิเศษณกริยาได้ด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ป	วค
ตึกชั้น	สูง
ถนนหน้มนั้น	กว้าง
หนังสือเล่มนี้	หนา

ยังมีคำกริยาอีกคำหนึ่งคือ ราคา ที่อาจนับได้ว่าเป็นคำวิกรรณกริยา มักไม่นิยมมาใช้กับภาษาพูด จะละไว้ในฐานที่เข้าใจ แต่จะใช้ในภาษาที่เป็นทางการ เช่น ภาษารายงานราคาสินค้าประจำวัน

7.4 โครงสร้างประโยคหลักที่มีคำวิกรรณกริยาพิเศษ 3 คำ ได้แก่ ชื่อ อายุ และ มี (Gosa Arya. 2520 : 26, 38 ; อุไร งามสม. 2527 : 1-3)

7.4.1 การใช้คำวิกรรณกริยาพิเศษ ชื่อ และ อายุ

ตัวอย่าง

ป	วค	นว
นางงามจักรวาล	ชื่อ	ภรณ์ทิพย์
บู๊	อายุ	21 ปี (ตอนประกวด)

7.4.2 การใช้คำกริยา มี ให้ทราบว่าคำวิกรรณกริยาพิเศษจะต้องเลือก ความหมายของนามวลีที่เป็นประธานและนามวลีที่เป็นส่วนเติมให้อ้างอิงถึงกัน คำวิกรรณกริยา มี อาจปรากฏในประโยคหลักได้ 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

7.4.2.1 ประโยคที่ไม่มีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ

ตัวอย่าง

ป	วค	นว
คนไทยเรา	มี	น้ำใจ
ต้นไม้ทุกต้น	มี	คุณค่า

• จะเห็นว่านามวลีที่เป็นส่วนเติมและนามวลีที่ส่วนประธาน เป็นลักษณะของบุคคลคนเดียวกันสิ่งเดียวกัน ส่วนเติมอื่นๆอาจได้แก่นามวลีต่อไปนี้ คุณวุฒิ เสน่ห์ ความสุภาพ ความสร้างสรรค์ ประโยชน์ อภิลิทธิ ประสิทธิภาพ วิจารณ์ญาณ ความก้าวหน้า ฯลฯ

7.4.2.2 ประโยคที่มีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ

การใช้คำวิภคกรกริยา มี อาจต้องอาศัยส่วนเติม และ ส่วนเสริมมาประกอบเพื่อให้ประโยคสื่อความหมายได้สมบูรณ์

ตัวอย่าง

ป	วต	นว	สส
ผลไม้ดูร้อน	จะมี	รส	หวานแหลม
ผู้อำนวยการ	ดูเหมือนมี	อคติ	กับสมศักดิ์

นามวลีอื่นๆที่อาจทำหน้าที่เป็นส่วนเติมของประโยคดังกล่าวนี้ได้ก็มีเป็นต้นว่า ความกดดัน ความชำนาญ ความสามารถ นโยบาย น้ำหนัก สัดส่วน รูปทรง ความยาว สี ปริมาณ โอกาส ฯลฯ

7.5 ประโยคหลักที่มีคำวิภคกรกริยาและคำสรรพนามกลุ่ม myself-type pronouns (Scott and others. 1976 : 44, 85) จะเป็นคำกริยากลุ่ม อกรรม สกรรม และวิเศษณ์กริยาซึ่งมาอยู่ที่ตำแหน่งของคำวิภคกรกริยา แต่เนื่องจากประธานและ ส่วนเติมของประโยคนั้นเมื่ออ้างถึงกันแล้วจะเป็นบุคคลคนเดียวกัน สิ่งเดียวกัน ประธานเป็นผู้กระทำกริยานั้นให้แก่ตนเอง จึงนับอยู่ในโครงสร้างนี้

ตัวอย่าง

ป	วต	นว
เจ้าเงาะ	ถอด	รูป
จ้อย	สะคุตหกัลม	เอง
ตัวนอน	ชักยัยหุ้ม	ตัวเอง
เด็ก 2 โรงเรียนนี้	จะไปตี	กัน (อีกแล้ว)

นามวลีที่ทำหน้าที่ส่วนเติมของประโยคดังกล่าว คือคำว่า รูป ร่าง ตัว ตัวเอง นั้น ไม่บอกพจน์และแยกเพศอย่างเช่นคำภาษาอังกฤษ herself, himself, itself, themselves ยกเว้นคำว่า กัน จะบอกความเป็นพหูพจน์ว่าเป็นการกระทำร่วมกันของประธาน และนามวลีเหล่านี้ทำหน้าที่ช่วยเน้นว่าประธานเป็นผู้ทำกริยานั้นๆเอง

คำวิเศษณ์กริยาที่อาจปรากฏในตำแหน่งคำวิภัติกรรมกริยาในประโยคดังกล่าวได้ ก็มี โกรธ เบื่อ หลง เย็น แดง ฉลาด พอม ฯลฯ

คำอกรรมกริยา เช่น หัก หมุน ขยาย หด ตาย ก่อตัว อ่อนตัว ฯลฯ

คำสกรรมกริยา เช่น เตือน ฝึก บังคับ เข้าข้าง ลืม โทษ ดูถูก ชม ฟัง รับผิดชอบ ยิง ว่า ช่วย มอง รัก เกลียด ทำ ลงมือ ฯลฯ

มีคำกริยาบางคำที่เมื่อใช้คำนาม ตัว ประกอบแล้วจะเป็นภาษาสำนวน เช่น แก้ว รู้สึกตัว ตายตัว และ หายตัว เป็นต้น

ในบางประโยคคำกริยาจะสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อมีส่วนเสริมมาช่วยเป็นองค์ประกอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นักกรีฑาทีมชาติ จะเก็บ ตัวกัน ที่เชียงใหม่ 10 สัปดาห์ ก่อนการแข่งขัน

นายอำเภอ แต่งตั้ง โบลบ ตัว ในเรือประมง เข้าลึก "วิสุทธิชล"

พายุโซนร้อนลูกใหม่ กำลังก่อ ตัวขึ้น ในทะเลจีนใต้

7.6 โครงสร้างประโยคหลัก ป วด นว ที่นำคำสกรรมกริยาไปใช้ในลักษณะ ประยুক্ত คำสกรรมกริยาจะทำหน้าที่เทียบเท่ากับคำวิภัติกรรมกริยา ซึ่งจะพบได้ในภาษาประจำวันที่กล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตอันใกล้ซึ่งจะเกิดขึ้นแน่นอน

7.6.1 ประโยคที่มี คำสกรรมกริยา พบ ปะทะ และ ถล่ม ที่นิยมใช้ในการบอกกำหนดการแข่งขันกีฬา

ตัวอย่าง

รายการกีฬา(เยาวชน)ที่น่าสนใจสำหรับวันพรุ่งนี้

ฟุตบอล ธรรมศาสตร์ พบ รวมคำแหง ที่สนามกีฬาหัวหมาก

มวย เขาค้อนน้อย ปะทะ ลูกแสนสิงห์ ที่เวทีมวยลุมพินี

การยู่ดกฎโครงสร้าง ป วต นว นั้นหมายความว่านามวลีที่ตำแหน่ง ส่วนเดิมจะสับที่กันกับนามวลีที่ตำแหน่งประธานได้โดยเนื้อความของประโยคยังคงสื่อความหมาย เช่นเดิม แต่เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วคำกริยาหลักและประโยคจะ เปลี่ยนไปดังนี้

<u>ป</u>	<u>ว</u>	<u>ต</u>	<u>นว</u>	---->	<u>ป</u>	<u>ส</u>	<u>ต</u>	<u>สส</u>
ฟุตบอล	ธรรมชาติ	พบ	รามคำแหง		ธรรมชาติ	ชนะ	รามคำแหง	3 ประตูต่อ 1
มวย	เขาคือน้อย	ปะทะ	ลูกแสนสิงห์		เขาคือน้อย	แพ้	ลูกแสนสิงห์	ในยกที่ 4

การนำคำสรรกรมกริยาดังกล่าวมาใช้ในประโยคที่ควรจะมีคำวิกรรกริยาเป็นคำกริยาหลักนั้นจึงต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์แวดล้อม และการที่จะลง ความเห็นว่าคำสรรกรมกริยาใดอาจใช้แทนตำแหน่งคำวิกรรกริยาได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยบริบท ที่สืบเนื่องมาก่อนเป็นตัวช่วยกำหนด

7.6.2 ประโยคที่มีคำสรรกรมกริยาที่มีความหมายเกี่ยวกับการรู้รับ ต่อสู้ หรือ ล้างแค้นกัน เช่น ละ เลง ลุย ทะลุ เจาะ เขียบ ฟัด ฯลฯ นิยมใช้ในภาษาโฆษณาท่อนต์ และ เป็นการนำคำสรรกรมกริยามาใช้ในลักษณะที่เป็นสำนวนภาษา

ตัวอย่าง

<u>ป</u>	<u>ว</u>	<u>ต</u>	<u>นว</u>
าหยัง	ฟัด		เบ้ม
คน	ลุย		คน

จะเห็นว่านามวลีที่ส่วนเดิมเป็นนามวลีที่ซ้ำคำกับที่ส่วนประธาน จึงยังไม่ทราบว่าเป็น "ฟัด" แล้วผล จะเป็นอย่างไรจนกว่าจะได้ดูภาพยนต์เรื่องนี้แล้ว

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 8 ป ท ต ร

ภาคแสดงแบบนี้มีคำพิกรรกริยาเป็นคำกริยาหลัก และมีนามวลีที่ทำหน้าที่กรรม ตามมา 2 ตำแหน่ง คือกรรมตรงจะอยู่หลังคำกริยาหลัก และกรรมรองนั้นจะอยู่หลัง กรรมตรง การเรียงตำแหน่งกรรมตรงและกรรมรองในตำแหน่งที่แตกต่างกันทำให้เกิด ประโยคประธานและประโยคกรรมแบบพิกรรกริยา

8.1 ในประโยคประธานแบบทวิกรรม การเรียงลำดับกรรมตรงและกรรมรองของโครงสร้างภาคแสดงภาษาอังกฤษจะอยู่กันคนละตำแหน่งกับกรรมตรงและกรรมรองของโครงสร้างภาคแสดงภาษาไทย

ป	ท	ด	ร
แม่	ให้	ของ	ตำรวจ
สมศรี	ป้อน	ข้าว	น้องคนเล็ก
ครู	จะบอก	คะแนน	นักเรียน

8.2 ประโยคกรรมแบบทวิกรรมอาจจำแนกเป็น 2 ลักษณะได้ดังต่อไปนี้

8.2.1 ประโยคกรรมแบบทวิกรรมที่กรรมตรงอยู่ที่ตำแหน่งประธาน

การสับเปลี่ยนตำแหน่งของกรรมตรงและกรรมรองไปไว้ที่ตำแหน่งประธานอาจจะกระทำได้ แต่มีข้อกำหนดไว้ว่าความหมายที่พาดพิงที่ประธานของประโยคจะต้องอยู่ข้างหน้าคำทวิกรรมเสมอ (วิจิตร ภาณุพงศ์. 2520 : 26)

ตัวอย่าง

ด	ป	ท	ร
ของ	แม่	ให้	ตำรวจ
คะแนน	ครู	จะบอก	นักเรียน

การเปลี่ยนตำแหน่งของกรรมรองไปไว้ที่ตำแหน่งประธานของประโยคอาจจะทำให้โครงสร้างประโยคเปลี่ยนไปเป็นประโยคกรรม เช่น ประโยคว่า

ประธานแถลงนโยบายแก่สมาชิกของพรรค ---->

สมาชิกใหม่ของพรรคได้(รับ)ฟังแถลงนโยบายจากประธาน

การเปลี่ยนตำแหน่งของกรรมรองไปไว้ที่ตำแหน่งประธานนี้ทำให้ประโยคประธานเปลี่ยนเป็นประโยคกรรม และประโยคกรรมจะมีองค์ประกอบคือ ส่วนเสริมเพิ่มขึ้นด้วย ส่วนเสริมของประโยคคือผู้กระทำกริยานั้นเอง ถ้าประโยคมีบริบทที่ชัดเจนอยู่แล้วก็อาจจะละส่วนเสริมออกได้

ประโยคทวิกรรมภาษาไทยนิยมละคำบุพบทที่เชื่อมระหว่างกรรมตรงและกรรมรองโดยเฉพาะ เมื่อการละคำบุพบทนั้นไม่ทำให้เนื้อความของประโยคเปลี่ยนแปลงไป

และไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประโยค

คำทวิกรรมกริยาบางกลุ่ม เช่น คำทวิกรรมกริยาที่มีความหมายเกี่ยวกับการสื่อสารบางคำที่กรรมรองเป็นผู้รับผลการกระทำแต่ฝ่ายเดียวอาจมีคำบุพบท แก่ เป็นคำเชื่อมระหว่างกรรมตรงและกรรมรอง (เจือ สตะเวทิน. 2522 : 230-235) คำทวิกรรมกริยาในกลุ่มนี้ได้แก่ กล่าว แจ้ง ชี้แจง เปิดเผย เผยแพร่ แกล้ง เป็นต้น เช่น ประโยคว่า

ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้ชี้แจง เรื่องปัญหาภัยแล้งแก่ข้าราชการทุกฝ่าย
อาจารย์ใหญ่กล่าวต้อนรับและอวยพร ๑๐ นักเรียน

คำทวิกรรมกริยา สอน สั่ง บอก และ อธิบาย การใช้คำบุพบทแก่เชื่อมระหว่างกรรมตรงและกรรมรองอยู่ในลักษณะให้เลือก งานภาษาพูดบางครั้งไม่ใช้คำบุพบท แก่ แต่นิยมใช้คำว่า กับ

คำทวิกรรมกริยาที่มีความหมายว่า ให้ บางคำ เช่น แจก จำหน่าย คืน ขาย บริจาค มอบ อุทิศ อาจใช้คำบุพบท แก่ เชื่อมระหว่างกรรมตรงและกรรมรอง คำกริยา มอบ อุทิศ อาจใช้คำบุพบท แต่ ก็ได้ แต่คำว่า ถวาย ต้องใช้ประกอบกับ แต่ เพื่อแสดงความเคารพอย่างสูง

เมื่อประธานและกรรมรองกระทำกริยาด้วยกันจะใช้คำบุพบท กับ เป็นคำเชื่อม คำทวิกรรมกริยาในกลุ่มนี้ได้แก่ พูด ถาม สัมภาษณ์ บริक्षा แลก เปลี่ยน ดังตัวอย่างประโยค

เธอน่าจะ ไปปรึกษา เรื่องนี้กับอาจารย์ (นะ)

นนท์ชอบแลก แสدمกับกับแพร์

คำบุพบท จาก ใช้เพื่อต้องการบอกแหล่งที่มาของกรรมรอง บางครั้งใช้คำบุพบท ที่ ก็ได้ คำทวิกรรมกริยาในกลุ่มนี้เช่น กู้ ขอ ขอยืม ชื้อ เบิก รับมอบ

คำว่ารับมอบต้องใช้ประกอบกับ จาก แต่คำทวิกรรมกริยาอื่น ๆ ในกลุ่มนี้การใช้คำบุพบทไม่อยู่ในลักษณะบังคับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฉันซื้อหนังสือเล่มนี้ (จากร้าน)

เสี่ยกาแทงกู้เงิน ๑๐ บริษัททรัสต์หลายร้อยล้าน

ครูอาวูรับมอบเข็มเกียรติคุณจากท่านประธานองคมนตรี

<u>Term for</u>		<u>Term for</u>		<u>Term for</u>	
<u>Subject Predicate</u>		<u>Clause Structure</u>	<u>Complementation</u>	<u>Adjunct</u>	
1. S	P	-----> Intransitive	—		
2. S	P A	-----> Intransitive	—	Adverbial Group (AG)	-place -time -manner
3. S	P C ^E	-----> Transitive	----->extensive----->direct(C ^E)		—
4. S	P C ^E A	-----> Transitive	----->extensive----->direct(C ^E)	Adverbial Group (AG)	-place -time -manner
5. S	P C ^I	-----> Equational	----->intensive----->	<----- to subject	—
6. S	C ^E C ^I	-----> Double Complement	-----> -extensive -----> direct (C ^E) -----> -intensive -----> -attributive (C ^I) -----> -equative (C ^I)	<----- to subject	—
7. S	P C ^E C ^E	-----> Double Complement	-----> extensive -----> -direct (C ^E 2) -----> -indirect (C ^E 1)		—

อักษรย่อที่ใช้แทนองค์ประกอบในโครงสร้างประโยคหลักภาษาอังกฤษมีดังนี้

S	- Subject	ภาคประธาน
C ^E	- Extensive Complement	ส่วนเติม ได้แก่นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของ คำสรรพนามกริยา หรือทวิกรรมกริยา
C ^I	- Intensive Complement	ส่วนเติม ได้แก่นามวลีหรือคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่ เป็นส่วนสมบุรณ์ของประธานหรือส่วนสมบุรณ์ของ กรรมตรง
NG	- Nominal Group	นามวลี
h	- noun headword	คำนามหลัก
d	- determiners	คำนำหน้านาม
e	- adjectives: equative and attributive	คำคุณศัพท์บอกลักษณะ บอกคุณสมบัติ บอกสภาพ บอกอาการ บอกแหล่งที่มา
n	- numerals	คำนามบอกจำนวน บอกลำดับที่
m	- modifiers	คำขยายหน้าคำคุณศัพท์หรือหน้าคำวิเศษณ์ที่เป็นคำหลัก
nm	- nouns as modifiers	คำนามทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
q	- qualifiers	คำขยายหลังคำนามหลักหรือขยายหลังคำคุณศัพท์
sm	- submodifiers	คำขยายหน้าคำคุณศัพท์หรือขยายหน้าคำวิเศษณ์ เช่นคำว่า extremely, quite, rather, very
P	- Predicator	ภาคแสดง
VG	- Verbal Group	กริยาวลี
LV	- Linking Verbs	วิตรรกกริยาแบบไม่แท้
l	- lexical verb	คำกริยาหลัก
a	- auxiliary verb	คำช่วยหน้ากริยา
pV	- particled Verbs	คำเสริมหลังคำกริยาหลักเช่น lock <u>after</u> go <u>on</u> , put <u>off</u>
nf	- nonfinite verb	

A	- Adjunct	ส่วนเสริม
AG	- Adverbial Group	วิเศษณ์วลี
Ad	- Adverb	คำวิเศษณ์
pG	- prepositional Group	บุพบทวลี
c	- completive	คำนามหรือคำวิเศษณ์ที่อยู่ตำแหน่งหลังคำบุพบทเช่น until then, up the hill

จากแผนภูมิที่ 2 ข้างต้นจะสามารถแสดงตัวอย่างของ โครงสร้างประโยคหลักภาษาอังกฤษได้ 7 โครงสร้าง ดังต่อไปนี้

โครงสร้างที่ 1

S P

The sirens sang.

The captain died.

The sailors were being cross-examined.

โครงสร้างที่ 2

S P A

The guests are outside.

Everybody seems in a good mood.

The goods sold cheaply.

โครงสร้างที่ 3

S	P	C ^E

John is carrying an umbrella.

The boys saw that horrible accident.

They have been helping me.

โครงสร้างที่ 4

S	P	C	A

The pilot put the plane on the landing strip.

The Matron laid the baby in her cot.

The robbers placed a box of by a millionaire's car.
explosives

โครงสร้างที่ 5

S	P	C ^E

Emma looked attractive.

Charles Sturt was a great explorer.

Cinderella's step sisters are admiring themselves.

โครงสร้างที่ 6

S	P	C ^E	C ^I

I have considered my day wasted.

They elected Joe chairman.

The Opposition are making the Prime Minister angry.

โครงสร้างที่ 7

S	P	C ^{E1}	C ^{E2}
The alsation	is giving	the burglar	a fright.
The postman	handed	Linda	a parcel.
Hundreds of people	sent	the soldiers	best wishes.

จากโครงสร้างประโยคหลักภาษาอังกฤษทั้ง 7 โครงสร้างที่กล่าวนั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ภาคแสดงพบว่า มีลักษณะดังต่อไปนี้

ลักษณะภาคแสดงของประโยคหลักภาษาอังกฤษ

ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาอังกฤษมีลักษณะที่จะอธิบาย พอสังเขปได้ดังนี้

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 1 S P

ภาคแสดง (P) จะมีคำกริยาเป็นคำกริยาหลัก คำกริยานี้อาจปรากฏในประโยคประธานหรือประโยคกรรมก็ได้

1.1 ประโยคประธาน

ตัวอย่าง

S	P
The boat	sank.
Only some sailors	survived.
We	screamed.

คำกริยาอื่น ๆ ได้แก่ appear, approach, arrive, come, creep, cry, depart, die, dying out, fade away, fly, fall off, beam, go on, hang around, jump, laugh, play, roar, sing, sleep, shout, yell, chirp, smile, sit, stand, skip, swim, walk, trot, run, yawn, dance, fish, sail, move, skip, glide, slide, race, rise, nod, hurry, roll, speak, hum, hiss, murmur, rustle, sign, whisper, rehearse

1.2 ประโยคกรรม

ตัวอย่าง

S P

The smallest room was cleaned.

The slogan has been changed.

Six sheep were killed.

คำอกรรมกริยาเหล่านี้มีความหมายประจำคำที่สมบูรณ์อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีคำขึ้นต้นอื่นมาตามหลังคำอกรรมกริยา แต่เมื่อใดที่ต้องการให้เนื้อความของประโยคมีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ก็อาจใช้คำช่วยกริยา คำวิเศษณ์หรือส่วนเสริมชนิดต่าง ๆ มาช่วยขยายได้ (Scott and others, 1976 : 47) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Your friends have already arrived.

They always come on time.

These gangsters often hang around at the bus station.

โครงสร้างประโยคหลักที่คำกริยาหลักของภาคแสดงเป็นคำกริยากลุ่มกรรม
นั้น ภาษาอังกฤษจะนิยมใช้โครงสร้างอื่น ๆ ในกรณีที่เปลี่ยนโครงสร้างแล้ว แต่เนื้อหาของ
ประโยคยังคงความหมายเดิม (Quirk and others. 1089 : 169) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

$$\text{S} \quad \text{P} \quad \text{---} \rightarrow \quad \text{S} \quad \text{P} \quad \text{C}^{\text{I}} \quad \text{---}$$

The patient is sleeping. The patient is asleep.

$$\underline{S \qquad \qquad \qquad P} \quad \text{---} \rightarrow \quad \underline{S \qquad \qquad P \qquad \qquad A}$$

He hurried. He went fast.

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 2 S P A

ภาคแสดง P A ประกอบด้วยคำกริยาหลัก 3 ชนิด ได้แก่ คำกริยา Be ทำหน้าที่เป็น Linking Verb และคำกริยากลุ่ม Linking Verbs ซึ่งมีจำนวนค่อนข้างจำกัด และคำกริยาชนิดที่ 3 จะเป็นคำอกรรมกริยาที่ความหมายจะสมบูรณ์ได้เมื่อมีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ ประโยคหลักที่ประกอบด้วยภาคแสดง P A อาจเป็นได้ทั้งประโยคประธาน

และประโยคกรรม

2.1 ประโยคประธาน

2.1.1 ประโยคที่มีคำกริยาหลักเป็น Verb Be

ตัวอย่าง

S P A

Some of the guests could be on the dry Malay-
sian grass overthere.

Many students are under pressure
during March and April.

2.1.2 ประโยคที่มีคำกริยาหลักเป็น Linking Verbs

ตัวอย่าง

S P A

A stranger appears by the fence.

She seems to be in a bad temper quite often.

2.1.3 ประโยคที่มีคำกริยาบางคำ เช่น behave, hold, prey

เป็นคำกริยาหลัก

ตัวอย่าง

S P A

They are behaving rather strangely.

Those birds prey on insects.

ภาคแสดง P A ที่มีคำกริยาเป็นคำหลักและจะสื่อความหมายได้สมบูรณ์
ยิ่งขึ้นเมื่อมีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ คำกริยาในกลุ่มนี้ได้แก่ arrive, concentrate,
decrease, increase, happen, think เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

S P A

Egbert thinks of himself only.

The Gulf War broke out on January 17, 1991.

2.2 ประโยคกรรม

ภาคแสดง P A ที่มีคำกริยาหรือคำสกริยาบางคำ เช่น sell, write, wash ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในบางประโยคจะทำให้มีความหมายเป็นประโยคกรรม

S P A

These books sold very well.

This shirt washes easily.

คำนามที่มีความหมายเกี่ยวกับการชุมนุมกัน หรือตารางเวลาเกี่ยวกับการเดินทางใช้ส่วนเสริมบอกเวลา และส่วนเสริมบอกสถานที่มาประกอบในลักษณะบังคับ

Jack's party is this Friday night, at his flat.

The express train leave Brisbane for Sydney at 5.35 p.m.

ส่วนเสริมของโครงสร้างประโยคหลัก S P A อาจแบ่งออกได้เป็น

4 ชนิด คือ

1. ส่วนเสริมบอกสถานที่ ประกอบขึ้นด้วย

1.1 คำวิเศษณ์บอกสถานที่ ได้แก่ above, abroad, below, downstairs, upstairs, outside, inside, etc.

1.2 บุพบทวลีที่ประกอบด้วยคำชนิดต่าง ๆ เช่น

1.2.1 คำบุพบท + คำนาม เช่น at home, around the corner, from America, out of the water, through the tunnel, on the bus, across the river, by the door, along the beach, against the wall, in the orchard, towards your right.

1.2.2 คำบุพบท + คำวิเศษณ์บอกสถานที่ เช่น from above, along here, around there, etc. คำบุพบทอื่นๆที่อาจใช้นำหน้าคำวิเศษณ์ here, there ได้แก่ in, near, over, round, through, under, up, towards (there)

1.2.3 คำบุพบท + คำนาม + บุพบท เช่น in front of, at the rear of, by means of, off the coast of, towards the North of, on the top of, during the month of, at the foot of, within the reach of, above the surface of, at the table near

1.3 ส่วนเสริมบอกสถานที่ที่อาจเป็นคำนามหรือคำสรรพนามบอกความไม่ชี้เฉพาะ ซึ่งมีอยู่เพียงไม่กี่คำ เช่น anywhere, everywhere, elsewhere, somewhere, any place, etc.

2. ส่วนเสริมบอกเวลา ประกอบขึ้นด้วยวลีลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 คำบุพบท + คำวิเศษณ์บอกเวลา เช่น since then, till now, until afterwards, for ever, before then, etc.

2.2 คำบุพบท + คำนาม เช่น since yesterday, until Tuesday, before dark, for hours, for the time being, by August, at 9 o'clock, in time, on time, within this month, in the future, in/for a while, about 10.30 a.m., after class, next month

2.3 คำบุพบท + คำนาม + บุพบท เช่น from Monday on, in the moments of, during the month of

2.4 คำนาม + คำบุพบท เช่น the day before, a few years ago

2.5 คำนาม + คำนาม เช่น tomorrow morning, yesterday evening, prior to the schedule

2.6 คำคุณศัพท์ + คำนาม เช่น next semester, every week, last summer, the previous years

2.7 คำบุพบท + คำวิเศษณ์บอกเวลา + คำบุพบท เช่น since then on, from now until, etc.

2.8 คำวิเศษณ์ที่บอกความถี่และความต่อเนื่องของการกระทำ เช่น always, often, frequently, occasionally, every day / month, hardly, once, twice, a few times, simetimes, now and then, continuously, soon, eventaully, etc. (Bloomfield. 1989 : 91)

3. ส่วนเสริมพิเศษบอกลักษณะ สภาพ อาการ ประกอบขึ้นด้วย

3.1 คำวิเศษณ์ เช่น away, hard, well, immediately, certainly, brightly, strangely, slowly, frankly, almost, nearly, already, still, yet, about to

3.2 วิเศษณ์วลีที่มีคำบุพบทประกอบที่ข้างหน้า เช่น during the crisis, under pressure, beyond control, for your kindness, in a glorious mood, at the very right time, in that grey shirt, in time of trouble, within the reach of the children, etc.

4. ส่วนเสริมพิเศษบอกวิธีการหรือบอกเจตนาของผู้ลงสาร เช่น

Those two parcel are for you.

The drinks are for the journey.

Transport to mainland is by ferry.

(Quirk and others. 1987 : 354)

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 3 S P C^E

องค์ประกอบที่สำคัญของโครงสร้างภาคแสดง P C^E มีคำสรรพนามกริยาเป็นกริยาหลัก และมีนามวลีที่ทำหน้าที่กรรมตรงของคำสรรพนามกริยา ประโยคที่มีคำสรรพนามกริยาเป็นคำหลักอาจเป็นประโยคประธานหรือประโยคกรรมก็ได้

3.1 ประโยคประธาน

ตัวอย่าง

S	P	C ^E
Emma	wore	a mini-skirt.
They	helped wash	the dishes.
David	caught	a very small, funny brown creature.

ส่วนเติมที่เป็นกรรมตรงของกรรมกริยานั้น จะต้องมีความสัมพันธ์เฉพาะของ
ประโยคประการหนึ่งคือ อาจสลับตำแหน่งของส่วนเติมกับส่วนประธานได้ เมื่อสลับตำแหน่งกันแล้ว
ประโยคจะ เปลี่ยนเป็นประโยคบุกรุมจะ เน้นหรือไม่เน้นผู้กระทำก็ได้ จึงกลายเป็นประโยคที่มี
ส่วนเสริมเพิ่มขึ้น เพื่อบ่งบอกผู้กระทำกริยาของประโยค หรือจะละไว้ก็ได้ (Scott and
others. 1976 : 44)

3.2 ประโยคกรรม

ตัวอย่าง

S	P	A
The mini-skirt	was worn	by Emma.
The dishes	had been (helped	(by them). to) washed

คำสรรกรมกริยาในภาษาอังกฤษมีอยู่เป็นจำนวนมาก อาจแบ่งตามลักษณะ
ของคำสรรกรมกริยาที่ใช้ในประโยคหลักได้อย่างน้อย 6 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. คำสรรกรมกริยาที่เป็นคำเดียว ไม่ต้องมีคำเสริมกริยาข้างหลัง แต่
ต้องตามมาด้วยนามวลีซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมตรงของคำสรรกรมกริยานั้น คำสรรกรมกริยาในกลุ่ม
นี้ได้แก่ appreciate, abandon, blow, burn, cancel, clean, cut, disturb,
destroy, do, double, fail, forget, hear, kill, knock, manage, meet,
need, notice, open, pass, press, operate, receive, remember,

swallow, thank, think, etc.

แต่คำกริยาที่ยกตัวอย่างมานี้บางคำอาจมีกรรมตรงที่เป็นได้ทั้งนามวลีและคำกริยาทำหน้าที่นามวลีที่ปรากฏในรูป to infinitive เช่น fail, forget, manage, need, remember, etc. ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

We need to have fresh air.

We need a good holiday.

I have failed to write.

I failed the Maths test.

ยังมีคำกริยาที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่กรรมตรงอาจเป็นนามวลี และนามวลีนั้นอาจปรากฏในรูป (Ving) หรือคำกริยาทำหน้าที่นามที่ปรากฏในรูป to infinitive คำกริยาในกลุ่มนี้ได้แก่ like, love, enjoy, help, dislike, hate, stop ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

Jillian and Martin like parties.

Their guests enjoy dancing.

They hate to clean up.

2. คำกริยาที่ใช้คำเสริมกริยามาประกอบ

มีคำกริยาบางคำที่ใช้คำเสริมกริยา (particled verb) มาประกอบทำให้คำกริยาเหล่านี้มีความหมายเปลี่ยนไป ได้แก่ blow up, catch on, call off, give in, take to, look up, put on, put off, set out, make up, keep on ฯลฯ (Scott and others. 1976 : 159-161)

คำกริยาที่ประกอบด้วย particled verbs ดังกล่าวนี้อาจทดสอบได้ว่าเป็นคำกริยาโดยการสับตำแหน่งกรรมตรงและประธานให้อยู่ในลักษณะประโยคกรรม (Muir. 1976 : 48-49) ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

S P A

He decided on the ship.

We went to the place.

S P C^E ----> S P

He decided on the ship. The ship was decided on.

He took to the place. The place was taken to.

และคำสกรณกรรียาเหล่านี้มักใช้คำกรรียาหลักที่มีความหมายเดียวกันแทนได้ เช่น take to หมายถึง like และ decide on คือ choose เป็นต้น

3. คำสกรณกรรียาที่ต้องตามด้วยบุพบท

คำสกรณกรรียาบางคำจะมีคำบุพบทตามหลังเสมอ เมื่อใช้ในประโยคภาษาไทยไม่จำเป็นต้องแปลคำบุพบทเหล่านี้ (สระรัช บุษยรัตพันธุ์. 2530 : 27) ได้แก่ approve of, stare at, wait for เช่นในประโยค

Those farmers have to wait for the technicians.

4. คำสกรณกรรียาที่อาจจะคำบุพบทที่ตามมา

คำสกรณกรรียาบางคำที่มีความหมายของคำบุพบทบอกสถานที่ที่มีแห่งอยู่ ในคำสกรณกรรียานั้นแล้ว อาจจะคำบุพบทนั้นออกได้ เช่น cross, flee, mount, pass, penetrate, reach, surround, turn (Quirk and others. 1987 : 153) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

S P C^E

He climbed (up) the hill.

The horse jumped (over) the fence.

The high ranking can pass the gates of
officials (through) the military camp.

5. คำสกรณกรรียาในประโยคหลักแบบประธานซึ่งเปลี่ยนเป็นประโยคกรรณไม่ได้

คำสกรณกรรียาบางคำ เช่น decide, help, hope, enjoy, love, hate, finish, forget, intend, keep on เมื่อนามวลีที่เป็นกรรณตรงปรากฏาในรูป Ving หรือ to infinitive กรรณตรงนั้นไม่อาจสลับตำแหน่งกับประธานประโยคจึง ไม่อาจเปลี่ยนจากประโยคประธานเป็นประโยคกรรณได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

They agreed to come.

*To come was agreed by them.

The boy scouts enjoy camping and hiking.

*Camping and hiking are enjoyed by the boy scouts.

6. คำสกรณกริยาที่แยกกันอยู่เป็นสองตำแหน่ง

คำสกรณกริยาบางคำอาจแยกกันอยู่เป็นสองตำแหน่งในโครงสร้างประโยคหลัก คือจะมีกรรมตรงคั่นระหว่างคำสกรณกริยาในตำแหน่งแรก และคำกริยาในตำแหน่งที่สองของประโยค คำกริยาตำแหน่งที่สองนี้ถ้าปรากฏในประโยคหลักอื่นมักจะทำหน้าที่เป็นอกรรมกริยา ภาคแสดงที่คำสกรณกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่งนี้อาจปรากฏได้ทั้งในประโยคการิตแบบประธานและประโยคการิตแบบกรรม ดังต่อไปนี้

ประโยคการิตแบบประธาน

ตัวอย่าง

S	P	CE	P
Jack	wanted	Fiona	to come.
The teachers	started	some boys	working.
The monkeys	made	Tom	laugh.

คำสกรณกริยาที่นำมาใช้ในประโยคข้างบนนี้ทำให้ประโยคมีความหมายเป็นประโยคการิต

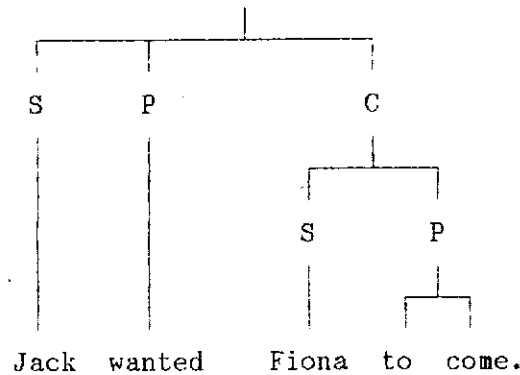
คำสกรณกริยากลุ่มนี้มีคำอื่น ๆ อีกไม่มากนัก เช่น allow, ask, cause, expect, force, imagine, let, would like, help, order, insist, persuade, recommend, command

นามวลีที่ทำหน้าที่กรรมตรงของคำสกรณกริยาอาจดูเหมือนว่าทำสองหน้าที่ในเวลาเดียวกัน คือหน้าที่แรกเป็นกรรมตรงของคำสกรณกริยาและหน้าที่ที่สองคือการเป็นประธานของคำกริยาที่อยู่ตำแหน่งหลัง เช่นประโยคข้างล่างนี้

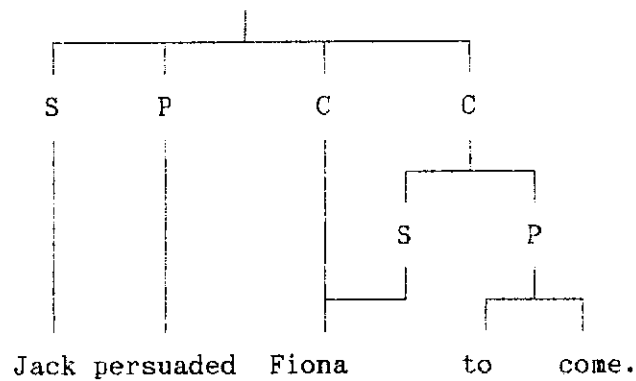
S P C^E/S P

Jack wanted Fiona to come.

แต่ที่แท้จริงนั้นจะต้องถือว่า Fiona to come เป็นกรรมตรงของคำกริยา wanted องค์ประกอบของประโยคที่มีคำสรรพนามแยกกันอยู่เป็นสองแห่งนี้อาจนำมาเปรียบเทียบกันด้วยการกระจายองค์ประกอบของประโยคออกเป็น 2 ลักษณะ (Morley. 1985 : 10-11) ดังนี้

การกระจายองค์ประกอบของประโยคอีกลักษณะหนึ่งคือ

ประโยคการิตแบบประธานอาจเปลี่ยนให้เป็นประโยคการิตแบบกรรม
ได้ดังนี้ Fiona was persuaded to come (by Jack).

จากแผนภูมิทั้งสองที่ได้แสดงมาแล้วนี้ทำให้สรุปคำอธิบายได้ว่าเมื่อมีองค์ประกอบของส่วนเติมเพียงส่วนเดียวหรือสองส่วนในประโยคนั้น ผลการวิเคราะห์ไม่ได้แตกต่างกัน คือ Fiona อยู่ในตำแหน่งประธานของคำกริยากรรม to come ซึ่งอยู่ในรูป to infinitive จึงเป็น non-finite ดังนั้น Fiona จะเป็นประธานของประโยคไม่ได้ นามวลี Fiona to come จึงทำหน้าที่ได้อย่างเดียวคือเป็นกรรมตรงของกริยา wanted และ persuaded ตามลำดับ

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 4 S P C^E A

ภาคแสดงมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ คำกริยากรรมกริยา นามวลีที่กระทำกรรมตรงของคำกริยากรรมกริยา และส่วนเสริมซึ่งอาจมีลักษณะบังคับหรือให้เลือกรักก็ได้ โดยต้องพิจารณาจากความหมายของคำกริยากรรมกริยาทุกกลุ่มต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1 คำกริยากรรมกริยา 3 คำคือ lay, put, place เมื่อใช้ในโครงสร้างประโยคแบบนี้ส่วนเสริมจะอยู่ในลักษณะบังคับ โดยเฉพาะส่วนเสริมบอกสถานที่

ตัวอย่าง

S	P	C ^E	A
The pilot	put	the plane	on the landing strip.
The Matron	laid	the baby	in her cot.

4.2 คำกริยากรรมกริยา treat และ spend อาจใช้ส่วนเสริมบอกอาการหรือส่วนเสริมลักษณะอื่นนามาประกอบในลักษณะบังคับเพื่อให้ประโยคสื่อความหมายได้สมบูรณ์

ตัวอย่าง

S	P	C ^E	A
My nephew	treats	his cats	kindly.
Some people	spend	their holidays	at the seaside.

4.3 คำกริยากรรมกริยาอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีอยู่ไม่มากนัก บางครั้งอาจใช้เป็นคำกริยากรรมกริยาได้ เมื่อคำกริยาเหล่านี้ปรากฏในประโยค ส่วนเสริมอาจอยู่ในลักษณะบังคับหรือให้เลือกรัก คำกริยาเหล่านี้ได้แก่ deposit, dump, hide, lie, lead, leave, plunge, poke, rest, set, stand, etc.

ตัวอย่าง

S	P	C ^E	A
You	can stand	your umbrella	in the corner.
You	can stand	Ø	near the drug store.
She	plunged	her hand	into the mud.
She	plunged	Ø	into the water.

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 5 S P C^I

ภาคแสดงของประโยค มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือคำกริยา เช่นคำกริยา Be หรือคำกริยากรุ่ม Linking Verbs เป็นคำกริยาหลักซึ่งมีตำแหน่งอยู่ตรงกลางของประโยค ระหว่างนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธาน และนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมหรือส่วนสมบูรณ์ของประธาน เมื่อนำกลุ่มคำกริยามาเป็นตัวกำหนดส่วนสมบูรณ์ของประธาน จะสามารถจำแนก ลักษณะภาคแสดงไว้ดังต่อไปนี้

5.1 ภาคแสดงที่มีคำกริยาหลักกรุ่ม Verb Be

ตัวอย่าง

S	P	C ^I
John	is	an excellent actor.
Charles Sturt	was	a great explorer.
The children	have been	very sick.

5.2 ภาคแสดงที่มีคำกริยาหลักกรุ่ม Linking Verbs อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ Resulting Linking Verbs และ Current Linking Verbs (Leech and others. 1986 : 191-193, 213, 298) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

5.2.1 คำกริยากรุ่ม Resulting Linking Verbs บอกลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นกับประธานของประโยค การเปลี่ยนแปลงนั้นอาจจะ เปลี่ยนไปอย่างช้า ๆ สังเกตการเปลี่ยนแปลงได้ยาก คำกริยากรุ่มนี้บางคำสามารถทำหน้าที่ได้ 2 ประการ คือเป็นคำสรรณกริยาที่ต้องมีกรรมตรง และเป็นคำกริยาที่ทำหน้าที่คล้ายกับคำวิกตรรกกริยาภาษาไทย

ตัวอย่าง Resulting Linking Verbs ที่สามารถทำหน้าที่เป็นคำสรรณกริยา

S	P	C ^I	---->	S	P	C ^E
---	---	----------------	-------	---	---	----------------

Some creeks are running dry. His son runs a discotheque.

ตัวอย่าง Resulting Linking Verbs ที่ทำหน้าที่คล้ายกับคำวิกตรรกกริยาภาษาไทย

อาจจะละคำว่า to be ออกจากประโยคได้

He proved to be an expert. ----> He proved O an expert.

The yogurt has turned to be sour.---->The yogurt has turned O sour.

5.2.2 คำกริยากรุ่ม Current Linking Verbs คือกรุ่มคำกริยาที่มีความหมายว่ารับได้ด้วยประสาทสัมผัสหรือยังคงอยู่ในสภาพ เช่นคำว่า feel, look, smell, sound, taste, lie, remain, seem, stay คำกริยากรุ่มนี้ในบางประโยคอาจทำหน้าที่เป็นคำสรรกรมกริยาได้ หรืออาจทำหน้าที่เป็นกรุ่มกริยาโดยอาศัยส่วนเสริมช่วยสื่อให้เนื้อความประโยคสมบูรณ์

ตัวอย่าง Current Linking Verbs ที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรกรมกริยาในประโยคได้

S	P	C ^I	---->	S	P	C ^E
The Thai curry	tasted	<u>good</u> .		Peter	tasted	<u>the Thai curry</u> .
These roses	smell	<u>sweet</u> .		Jane	is smelling	<u>the roses</u> .
A blood donor	is feeling	<u>sick</u> .		The nurse	feels	<u>his pulse</u> .

ตัวอย่าง Current Linking Verbs ที่ทำหน้าที่เป็นคำกรุ่มกริยาในประโยค ซึ่งมักจะอาศัยส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ

S	P	A
They	are lying	by the pool.
The ruins	lie	dangerous everywhere.

ในประโยคที่ประธานเป็นสมุหนาม Linking Verbs ที่เป็นคำกริยาหลักของประโยคเมื่ออ่านปัจจุบันกาลอาจเปลี่ยนรูปได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

S	P(sing)	C ^I	---->	S	P(pl.)	C ^I
The audience	<u>becomes</u>	enormous.		The audience	<u>become</u>	enormous.
The public	<u>seems</u>	discontented.		The public	<u>seem</u>	discontented.
Our Committee	<u>is</u>	metriculous.		Our Committee	<u>are</u>	metriculous.

แต่เมื่อใดที่ Linking Verbs ปรากฏในรูป Simple Past Tense จะไม่สามารถตีความได้ว่าคำสมุหนามนั้นจะนับเป็นคำนามเอกพจน์หรือพหูพจน์ ดังในประโยคตัวอย่างต่อไปนี้

The Labour Union appeared co-operative.

The mob became more agreeable.

The Russian Circus proved excellent.

5.3 นอกจากคำกริยาในกลุ่ม Linking Verbs แล้วยังมีคำกริยาอื่น ๆ ที่อาจจัดไว้ในกลุ่มคำกริยาที่กริยาเหล่านี้ได้แก่ เช่น cost, measure, weigh, lack, suit, equal, mean, hold, contain, consist of, comprise of, have, include ซึ่งเมื่อปรากฏในประโยคจะมีลักษณะดังตัวอย่างข้างล่างนี้

S	P	C ^I
His first name	means	victory.
This bottle	contains	two glasses of beer.
The United Kingdom	consists of	Great Britain and Northern Ireland.

5.4 กลุ่มคำกริยาที่มีลักษณะ reflexive หรือที่มีส่วนเติมเป็น myself-type pronouns นั้น (Scott and others. 1976 : 49) ถือว่าส่วนเติมและประธานของประโยคสัมพันธ์กันโดยการอ้างถึงบุคคลเดียวกันคือ S < > C^{Ref} (Muir. 1976 : 117) จึงจัดได้ว่าคำกริยาบางคำทำหน้าที่เป็นกริยาที่กริยาได้ ดังปรากฏในตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

S	P	C ^{Ref}
He	kicked	himself.
The children	can wash	themselves.

คำกริยาอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกันนี้ ได้แก่ blame, clean, console, criticize, adore, love, enjoy, help, hide, hang, lick, lost, remind, respect, roll, shoot, spread, spring, promote, teach, understand, wriggle, disguise

คำสกรมกริยาบางคำเช่น come, go, say เมื่อนำมาเข้าประโยคอาจสับตำแหน่งกับคำสรรพนามที่อยู่ในตำแหน่งส่วนเติมได้เมื่อเน้นความสำคัญของประธาน เช่น

ในประโยค The Dean himself came.

You yourself are saying.

ส่วนเติม CRef ที่เมื่อตามหลังคำกริยาหรือคำสกรมกริยาบางคำต้องอาศัยส่วนเสริมมาประกอบเพื่อให้ประโยคได้อรรถาธิบายที่สมบูรณ์

ตัวอย่าง

S	P	CRef	A

The soldiers marched themselves down the road.

She sank herself into the armchair.

จากตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นจะพบได้ว่าในโครงสร้างประโยคหลัก

S P C^I อาจจำแนกส่วนเติม (C^I) ได้เป็น 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. ส่วนเติมที่เป็นคำคุณศัพท์ที่เราคุ้นเคยกันดีเช่น fine, tall, high, kind, mad, good, thick, ill, sincere, genuine, happy, pleasant, nice, brave, sweet, smart, handsome, homesick, pretty, cheap, slow, famous, free, arid

2. ส่วนเติมที่เป็นคำคุณศัพท์ที่มีการเปลี่ยนรูปที่ตำแหน่งท้ายคำ อาจหาที่นักเรียนไทยสับสนในการเลือกใช้รูปคำคุณศัพท์ให้ถูกต้อง แต่ทางด้านความหมายของคำนั้นอาจไม่เป็นปัญหาเท่าใดนัก คำคุณศัพท์ในภาษาอังกฤษมีหลายรูป เป็นต้นว่า authentic, better, careless, creative, crucial, aggressive, damaged, friendly, funny, generous, interesting, nocturnal, spacious, priceless, successful, worthwhile, wooden, considerate, auditory, audio-visual, childish,

melancholy,

3. ส่วนเดิมที่เป็นนามวลีและมีคำคุณศัพท์เป็นส่วนประกอบ เช่น an efficient secretary, a charming old lady, her former friend, intelligent marine creatures, the most pleasing results, a disappointing piece of work, his most impressive welcoming speech, many such wonderful adventures, a fair-minded person

ส่วนประธานและ/หรือส่วนเดิมของประโยคที่เกี่ยวกับภาษาและเชื้อชาติ ต่างๆในภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนรูปจึงเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่นักเรียนไทยอาจใช้ผิดพลาดได้ เพราะการเปลี่ยนรูปนั้นมิได้มีกฎเกณฑ์กำหนดไว้อย่างตายตัว

ตัวอย่าง

S	P	C ^I

We are Thai.

Those men are Dutch.

She looks Malaysian.

4. ส่วนเดิมที่เป็นคำสรรพนามแบบเอกพจน์เช่น himself, itself หรือคำสรรพนามแบบพหูพจน์เช่น themselves ที่เรียกว่า myself-type pronouns ซึ่งอ้างถึงบุคคลคนเดียวกับประธาน

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 6 S P C^E C^I

ภาคแสดงมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ คำสรรพนามกริยา นามวลี ที่ทำหน้าที่กรรม ของคำสรรพนามกริยา และนามวลีที่อยู่หลังกรรมตรง นามวลีนี้ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของ กรรมตรงนั้น ภาคแสดงลักษณะดังกล่าวนี้อาจปรากฏได้ในประโยคประธาน และในประโยค กรรม

6.1 ประโยคประธาน

ตัวอย่าง

S P C^E C^I

The first few

explorers named the place Rocky Glen.

We all think his novels fascinating.

The club members are keeping the surroundings clean.

คำกริยากริยากลุ่มนี้คำอื่นๆ เช่น believe, consider, find,

imagine, know, regard, call, choose, elect, get, do, feel, leave,

like, look, make, set, paint, colour, shoot, bring, etc.

กรรมตรงของประโยคอาจสลับตำแหน่งมาอยู่ที่ตำแหน่งประธานและทาทหน้าที่เป็นประธานได้ แต่ประโยคจะเปลี่ยนจากประโยคประธานไปเป็นประโยคกรรม ซึ่งอาจคงหรือไม่จำเป็นต้องคงประธานเดิมไว้ก็ได้ อย่างไรก็ตามโครงสร้างของประโยค S P C^E C^I จะเปลี่ยนไปเป็นโครงสร้างลักษณะอื่น ดังนี้คือ

6.2 ประโยคกรรม

ตัวอย่าง

S P C^I (A)

The surroundings are being kept clean (by the club members).

His novels are thought to be fascinating (by us all).

The place was named Rocky Glen (by the first few explorers).

นามวลีที่ตำแหน่งประธานในประโยคตัวอย่างข้างบนนี้ทำหน้าที่เป็นผู้รับการกระทำ นามวลีที่ตำแหน่งส่วนเติมทาทหน้าเป็นส่วนสมบูรณ์ของประโยค ส่วนเสริมของประโยคอยู่ในลักษณะให้เลือก คืออาจละออกได้โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้กระทำกริยาเป็นบุรุษสรรพนาม (I, We, He, She, They) หรือนามวลีต่างๆที่เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว (Muir. 1976 : 57-59)

โครงสร้างภาคแสดงแบบที่ 7 S P C^{E1} C^{E2}

ภาคแสดงประกอบด้วยคำทวิกรรมกริยาเป็นคำกริยาหลัก นามวลีที่ทำหน้าที่กรรม
มี 2 ตำแหน่งคือ กรรมรองจะอยู่ระหว่างคำทวิกรรมกริยากับกรรมตรง นามวลีที่เป็นกรรมตรง
อยู่ตำแหน่งสุดท้ายของประโยค การสับตำแหน่งของกรรมตรง ไปไว้ที่ตำแหน่งประธานทำให้เกิด
ประโยคประธานและประโยคกรรม

7.1 ประโยคประธาน

ตัวอย่าง

S	P	C ^{E1}	C ^{E2}
Pauline	bought	her friend	a birthday gift.
We	should do	John	a big favour.
I	will read	you	this funny story.

ในประโยคภาษาอังกฤษนามวลีที่ทำหน้าที่กรรมตรงสำคัญกว่านามวลีที่ทำ
หน้าที่กรรมรอง เพราะกรรมรองนั้นอาจจะออกจากประโยคได้ แต่กรรมตรงที่อยู่ตำแหน่ง
สุดท้ายในประโยคนั้นต้องคงไว้ เพราะเป็นส่วนเติมของประโยคที่จะช่วยให้สื่อความหมายได้
อย่างสมบูรณ์

ประโยคหลักแบบประธานที่มีคำกริยาทวิกรรมอาจเปลี่ยนเป็นประโยคหลัก
แบบกรรมที่มีคำสรรกรมกริยาเป็นคำกริยาหลักได้ แต่ประโยคจะมีส่วนเสริมเพิ่มขึ้นและมีการ
สับตำแหน่งกรรมตรงไปไว้ที่ตำแหน่งของประธาน

7.2 ประโยคประธาน

ตัวอย่าง

S	P	A
This funny story	will be read	to you (by me).
A big favour	should be done	for John (by us).
A birthday gift	was bought	(for Pauline's friend).

ถึงแม้ว่าทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจจะนับบุพบทวลีชนิดต่างๆ ที่ตามหลังคำ
สรรกรมกริยาหรือกรรมกริยาเป็นส่วนเสริมของประโยค (Morley. 1985 : 21) แต่

อย่างไรก็ตามคำบุพบทที่ยังคงจะได้นำมากล่าวถึง เพราะคำบุพบทหลายคำอาจนำไปใช้ในส่วนเสริมในลักษณะที่แตกต่างกันไป บุพบทสามีได้มีลักษณะบังคับในทุกประโยค

คำวิกรรณกริยาบางคำเช่น ask, owe, pay, teach, tell, show อาจละกรรมตรงหรือกรรมรองออกจากประโยคได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

I paid John the money. ----->

I paid John.

I paid the money.

I paid the money to John.

(Quirk and others. 1986 : 371)

คำวิกรรณกริยาที่มีความหมายเกี่ยวกับการสื่อสารบางคำจะใช้บุพบท about, of หรือ on มาประกอบ เช่น advise, inform, notify, tell, ask, answer, teach, lecture, gossip (Leech and Svartvick. 1986 : 109-110) คำบุพบท with จะนำมาประกอบคำวิกรรณกริยาบางคำที่แสดงอาการเกี่ยวกับการสื่อสาร เช่น chat, talk, consult, interview, etc. (Bloomfield. 1989 : 75)

3. ผลการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้เลือกวิเคราะห์แล้วสามารถนำมาแสดงได้ 4 โครงสร้าง ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างภาคแสดงที่มีกริยาสีเป็นรูปกรรม ดังปรากฏในตารางที่ 2
2. โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำกรรณกริยาและส่วนเสริม ดังปรากฏในตารางที่ 3
3. โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำวิเศษณกริยานตำแหน่งของคำวิกรรณกริยา ดังปรากฏในตารางที่ 3
4. โครงสร้างภาคแสดงของประโยคการิตที่มีคำกรรณกริยาแยกกันอยู่เป็น 2 ตำแหน่ง ดังปรากฏในตารางที่ 4

1. โครงสร้างภาคแสดงที่มีกริยาวลีเป็นรูปกรรม

ตาราง 2 โครงสร้างภาคแสดงที่มีกริยาวลีเป็นรูปกรรม

ภาษาไทย (L ₁)				ภาษาอังกฤษ (L ₂)			
ป		อ		S		P	
พวกโจร		กำลังจะถูกยิง		The sailors were being cross-examined.			
ภาคแสดง				VG			
นก				v ⁿ			
ก	ก	นก		a	a	l	
ชก	ชก	คำนี้เสถียร	กล	aux	aux	adv	verb
กำลัง	จะ	ถูก	ยิง	were	being	cross	examined

จากตารางการวิเคราะห์เชิงแย้งข้างบนนี้พบว่าโครงสร้างภาคแสดง

(L₁) ----> นก
 ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึงและแตกต่างกัน
 (L₂) ----> vⁿ ดังต่อไปนี้

1. ความคล้ายคลึง

ภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึงกันคือ ภาคแสดงต่างก็ประกอบด้วยคำกริยารูปกรรม ความคล้ายคลึงอีกประการหนึ่งก็คือ คำช่วยกริยา คำขยายกริยาจะจัดเรียงกันไว้ที่หน้าคำกริยาหลักในภาคแสดง

2. ความแตกต่าง

ความแตกต่างระหว่างภาคแสดงประโยคหลักรูปกรรมของทั้งสองภาษาก็คือ รูปคำกริยาหลักในภาษาไทยยังคงรูปเดิม แต่เพิ่มคำนิเสธกริยา ถูก หน้าคำกริยาหลัก ทำให้ ความหมายของคำกริยาหลักสื่อเน้นไปทางสภาวะที่เลวร้าย ทุกข์ร้อน ,

แต่รูปคำกริยาในภาษาอังกฤษนั้นกำหนดให้กริยาลีรูปกรรม ประกอบด้วย คำช่วยกริยาหรือคำกริยากลุ่ม Be ได้แก่ were ซึ่งบ่งบอกความหมายอดีตใช้กับประธานที่เป็น พหูพจน์ และ being จะให้ความหมายว่าคำกริยาหลักรูป vn นั้นกำลังดำเนินอยู่ รูปกรรมของ กริยาลีภาษาอังกฤษนั้นจะไม่ยึดความหมายทางอารมณ์ แต่จะถือเพียงว่าเป็นคำกริยาหรือกริยาลี อีกรูปแบบหนึ่ง การไม่เอ่ยอ้างถึงผู้กระทำนั้นเป็นการเลือกวิธีการของผู้ส่งสารให้เหมาะสม กับสถานการณ์ นับได้ว่าเป็นความหลากหลายในการเลือกรูปแบบของการใช้ภาษา

3. ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษมีดังนี้

3.1 ความสับสนในการเลือกใช้รูปกริยาที่เป็นคำช่วยหน้ากริยาซึ่งอาจอยู่ในรูป ved, vn หรือ ving รวมทั้งการเลือกคำช่วยหน้ากริยาให้มีความหมายที่ถูกต้องด้วย เช่นคำช่วยกริยา can could, will would, may might นักเรียนอาจเขียนประโยคว่า

*The sailors were having been cross-examined.

*The sailors had being been crossed-examined.

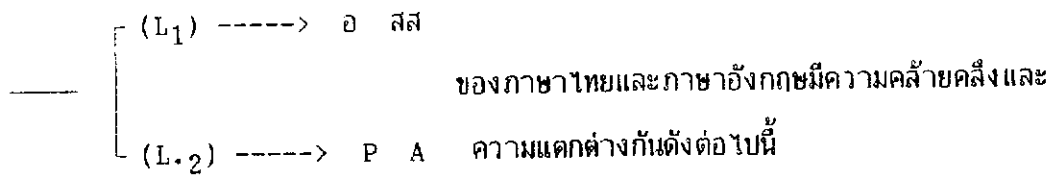
3.2 การแปลความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของคำนิเสธกริยาซึ่งมีกฎเกณฑ์การใช้แตกต่างไปจากภาษาอังกฤษ จึงอาจจะทำให้ เกิดการแปลเป็นประโยคภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องทั้งด้านโครงสร้างและด้านความหมาย (นาคยา วงศ์รักมิตร. 2532 : 50-51) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ต้นฉบับว่า Their bodies were saved by the policemen.

นักศึกษาแปลว่า ร่างของพวกเขาก็ได้รับการกู้โดยตำรวจ

การแปลว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจกู้ศพพวกเขาขึ้นมาได้

จากตารางวิเคราะห์เชิงแย้ง ตารางที่ 3 ดังกล่าวทำให้พบว่าโครงสร้างภาคแสดง

1. ความคล้ายคลึง

ภาคแสดงที่มีคำอรรถกรรณียาและมีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบในประโยคหลักของทั้งสองภาษามีความคล้ายคลึงกันคือ

1.1 ส่วนเสริมที่ประกอบด้วยบุพบทบอกสถานที่นั้น คำบุพบทจะอยู่ระหว่างคำอรรถกรรณียาและนามวลี

1.2 ส่วนเสริมที่ประกอบด้วยวิเศษณ์สืบอกสถานที่นั้น คำขยายที่เป็นคำบุพบทจะอยู่ที่หน้าคำหลัก คำหลักอาจเป็นคำสามัญนาม คำวิสามัญนาม วิเศษณ์สือาจเป็นคำสรรพนามที่บอกความไม่ชี้เฉพาะ หรือคำหลักอาจเป็นคำวิเศษณ์แบบชี้เฉพาะ และคำขยายอาจเป็นคำนามหรือคำบุพบทบอกสถานที่ก็ได้

2. ความแตกต่าง

ความแตกต่างระหว่างภาคแสดงที่มีคำอรรถกรรณียาและมีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบในประโยคหลักของภาษาไทยและภาษาอังกฤษพบว่ามี 3 ประการ ดังต่อไปนี้

2.1 คำอรรถกรรณียา อยู่ ของภาษาไทยเพียงคำเดียว อาจใช้ได้ในความหมายมากกว่าคำกริยาที่ให้ความหมายว่า อยู่ ของภาษาอังกฤษ

กล่าวคือคำกริยา อยู่ ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักของภาษาไทยมีความหมายว่า ตั้งอยู่ที่ พัก อาศัย มีชีวิตร ดำรงชีวิตร (ในสภาพ) และคำกริยาอยู่ ยังทำหน้าที่เป็นคำเสริมกริยาเพื่อบอกความต่อเนื่องของการกระทำกริยาของเหตุการณ์ได้ด้วย

คำอรรถกรรณียาที่มีความหมายว่า อยู่ ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักของภาษาอังกฤษนั้นมีหลายคำและความหมายก็จะจำแนกไปตามคำเหล่านั้น ได้แก่ live, spend, stay, (is)situated in/on, is alive

คำกริยา Be มีความหมายว่าอยู่ได้ด้วย ดังตัวอย่างประโยค

The Professor is in (his room).

The new Post Office is next to the chemist.

2.2 การเรียงลำดับคำในนามวลีที่ตามหลังคำบุพบทนั้นจะเห็นได้ว่าคำขยายของภาษาไทยจะอยู่ข้างหลังคำนามหลัก คำขยายอาจเป็นได้ทั้งคำถาม คำคุณศัพท์ และลักษณนาม

คำขยายของภาษาอังกฤษจะเรียงกันอยู่ข้างหน้าคำนามหลัก นามวลีมักจะขึ้นต้นด้วยคำนำหน้านาม (determiners) ตัวอย่างหนึ่ง คำนำหน้านามนี้ไม่ปรากฏในการใช้ภาษาไทย

2.3 ในโครงสร้างประโยคของภาษาไทยนั้นบางครั้งอาจจะคำกริยาอยู่ และคำบุพบทบางคำที่เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วออกไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เขาอยู่ (ที่) บ้าน

เขาหนึ่ง (อยู่) บนเก้าอี้

3. ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

นักเรียนไทยที่เรียนประโยคหลักภาษาอังกฤษที่มีภาคแสดง เป็นคำอกรรมกริยา และมีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบอาจมีปัญหาดังนี้

3.1 การเลือกใช้คำที่มีความหมายอยู่ ให้ตรงกันหรือได้ความหมายที่เทียบเท่ากับคำภาษาอังกฤษที่ต้องการจะสื่อ

3.2 การจัดเรียงคำในบุพบทวลีที่ตามด้วยนามวลีประเภทต่อเนื่อง เนื่องจากกฎเกณฑ์การเรียงคำขยายและคำหลักในนามวลีของภาษาไทยและภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3.3 การเลือกใช้คำนำหน้านามให้สอดคล้องกันกับคำนามและนามวลีเพราะคำนำหน้านามไม่ปรากฏในภาษาไทย

3.4 การลดคำบุพบทของภาษาไทยต่างกับการลดคำบุพบทของภาษาอังกฤษ นักเรียนไทยจึงอาจสับสนว่ามีบุพบท ภาษาอังกฤษชนิดใดบ้างที่อาจจะจากกริยาสืบได้

ตัวอย่าง

กริยาวลีที่ละคำบุพบท

go abroad

go shopping

กริยาวลีที่ไม่ละคำบุพบท

turn to page 669

go to the shop

1. ความคล้ายคลึง

ภาคแสดงที่มีคำวิเศษณ์กริยาเป็นคำกริยาหลักในประโยคภาษาไทยมีความคล้ายคลึงกับภาคแสดงที่มี Linking Verbs และที่มีส่วนเติมเป็นนามวลีในประโยคภาษาอังกฤษคือ

1.1 คำวิเศษณ์กริยาในภาคแสดงของภาษาไทยอาจอยู่ในตำแหน่งเดียวกันกับส่วนเติมที่เป็นนามวลีในภาคแสดงของภาษาอังกฤษ

1.2 คำช่วยหน้ากริยาในภาคแสดงของภาษาไทยจะอยู่ในตำแหน่งเดียวกันกับ Linking Verbs ในภาคแสดงของภาษาอังกฤษ

2. ความแตกต่าง

2.1 คำช่วยหน้ากริยาในภาคแสดงของภาษาไทยจะอยู่ในลักษณะให้เลือก แต่ Linking Verbs ในภาคแสดงของภาษาอังกฤษจะอยู่ในลักษณะบังคับ เพราะคำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษไม่สามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักของประโยค คำวิเศษณ์ภาษาไทยทำหน้าที่เป็นวิเศษณ์กริยาและเป็นกริยาหลักของประโยคได้ ภาษาไทยจึงไม่ต้องใช้คำช่วยหน้ากริยาในลักษณะบังคับ

2.2 คำวิเศษณ์บางคำที่ใช้ขยายคำคุณศัพท์ในภาคแสดง LV CI ของภาษาอังกฤษจะอยู่ที่ตำแหน่งหน้าคำคุณศัพท์หรืออาจอยู่ระหว่างคำช่วยหน้ากริยาก็ได้ แต่คำวิเศษณ์หรือคำเสริมกริยาภาษาไทยจะอยู่ได้ที่ตำแหน่งหลังคำวิเศษณ์เท่านั้น

ตัวอย่าง

คงจะ แข็งแรง ดีขึ้นมาก แล้ว

คงจะ แข็งแรง ดีมากขึ้น แล้ว

could be feeling so very tired again

could very likely be feeling tired again

3. ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

นักเรียนไทยที่เรียนประโยคหลักภาษาอังกฤษที่ภาคแสดงประกอบด้วย Linking Verbs และส่วนเติมที่เป็นนามวลีอาจมีปัญหาดังต่อไปนี้

3.1 ความสับสนในการเลือกใช้คำกริยาให้ถูกต้องกับโครงสร้างประโยคหลักที่มีภาคแสดง p c^I เพราะตำแหน่งที่จะใช้คำกริยาหลักในภาคแสดง p c^I และ วก นั้นแตกต่างกัน คือคำช่วยหน้ากริยาภาษาไทยจะมีตำแหน่งตรงกับคำกริยาหลักภาษาอังกฤษ จึงเป็นไปได้ที่นักเรียนไทยอาจใช้คำคุณศัพท์มาเป็นคำกริยาหลักของประโยคเพราะภาษาไทยใช้วิเศษณ์กริยาเป็นคำกริยาหลักได้ เช่น เขาแข็งแรง *She strong

3.2 ปัญหาทางด้านความหมายของคำช่วยกริยา could ซึ่งในภาคแสดง could be feeling so very tired again นี้ could หมายถึงการคาดคะเนหรือความเป็นไปได้ ไม่หมายรวมถึงเรื่องของความสามารถซึ่งเป็นรูปอดีตกาลของ can

3.3 นักเรียนไทยอาจใช้คำวิเศษณ์ very ขยาย adjective ในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะคำ very ใช้ขยายได้ที่ตำแหน่งหน้า adjective เช่น felt very tired, looked very attractive, became very much better และคำ very ยังใช้ขยายที่ตำแหน่งหน้าคำวิเศษณ์ได้อีกด้วยเช่น studied very hard, looked very carefully นักเรียนไทยอาจจะสับสนและนำกฎการเรียงคำภาษาไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษ เช่นใช้ว่า *felt tired very much, *looked attractive very truly

นอกจากนี้คำวิเศษณ์ very อาจใช้ขยายคำวิเศษณ์อีกคำหนึ่ง และมีตำแหน่งอยู่ระหว่างคำช่วยหน้ากริยา เช่น could very likely be feeling tired again ซึ่งนักเรียนไทยอาจจะเรียงคำวิเศษณ์ผิดตำแหน่ง เพราะภาษาไทยจะเรียงคำวิเศษณ์ไว้ข้างหลังคำที่ขยาย เช่น คงจะแข็งแรงดีขึ้นมาก

3.4 ปัญหาการเลือกใช้คำคุณศัพท์ซึ่งมีหลายรูปในภาษาอังกฤษ แต่คำคุณศัพท์ภาษาไทยไม่เปลี่ยนรูป นักเรียนไทยจึงอาจเกิดความสับสนว่าจะเลือกใช้คำคุณศัพท์รูปใดจากตัวอย่างประโยคข้างล่างนี้ เป็นต้น

She felt very tired.

She had a rather tiring afternoon.

She become a tireless worker.

นอกจากความสับสนในเรื่องรูปคำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนไทยอาจเข้าใจความหมายของหน่วยคำ less คลาดเคลื่อนไปด้วยก็ได้เพราะหน่วยคำ less สื่อความ

หมยำนทงที่ค้ได้เช่น tireless, priceless, spotless และ timeless เป็เด้น
หรือ __less จะลือความหมยำนทงที่ไมดี ขาดไป หรือ ามมี ก็ได้ เช่น useless,
careless, thoughtless, homeless และ hopeless เป้นค่น

การนำคำคุณศัพท์ไปใช้ในระดัประโยคนั้นคาคว่านักเรียนจะเกิด
ความลับสนกับกลุ่มคำกริยาบอกความรู้สึก tired, interested, excited, surprised,
pleased, etc. ในเรื่องรูปคำเช่นเดียวกัน การเลือกรูปคำนี้มีประธานของประโยคเป็น
ตัวช่ายกำหนด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The afternoon was uninteresting.

She felt more tired.

นักเรียนอาจใช้รูป __ing และ __ed คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง เป้นค่นว่า

		*	uninterested.
The afternoon was	—	[	excited.
			pleased.

4. โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักแบบการิตที่คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง

ตาราง 5 โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักแบบการิตที่คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง

ภาษาไทย (L ₁)				ภาษาอังกฤษ (L ₂)			
ป ส- ต -ส ทุกคน ต้องการให้ เพื่อนๆ มา				S P C ^E Jack persuaded Fiona to come.			
ภาคแสดง สต				P C ^E			
ก-		นว	-ก	VG	NG	VG	
กล		นล	ล	l	h	nf	l
ส-	สก	วส	-ส	vd	Proper Noun	v ^{to}	
ต้องการ	ให้	เพื่อนๆ	มา	persuaded	Fiona	to	come

จากตารางวิเคราะห์เชิงแข็งดังกล่าวทำให้พบว่าโครงสร้างภาคแสดงประโยคการิตที่มีคำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1. ความคล้ายคลึง

ภาคแสดงประโยคการิตที่คำสรรกรมกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึงกันคือ

1.1 กรรมตรงที่เป็นนามวลีในโครงสร้างภาคแสดงของภาษาไทยอยู่ในตำแหน่ง เดียวกันกับกรรมตรงที่เป็นนามวลีในโครงสร้างภาคแสดงของภาษาอังกฤษ

1.2 คำสรรกรมกริยาที่แยกกันอยู่เป็น 2 ตำแหน่งนั้น ในโครงสร้างภาคแสดงของภาษาไทยจะอยู่ที่ตำแหน่งหน้านามวลีและคำสรรกรมกริยาอีกคำหนึ่งจะอยู่ที่ตำแหน่งหลังนามวลี ในโครงสร้างภาคแสดงของภาษาอังกฤษการจัดแยกตำแหน่งของคำสรรกรมกริยาก็มีลักษณะ เช่นเดียวกันกับของภาษาไทย

2. ความแตกต่าง

ภาคแสดงประโยคหลักแบบการิตภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณะที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

2.1 ในภาคแสดงภาษาไทยคำสรรกรมกริยาที่อยู่หน้านามวลีมักจะมีคำเสริมกริยา ที่ เป็นลักษณะบังคับ แต่ในภาคแสดงภาษาอังกฤษไม่ต้องมีคำเสริมกริยาเพราะกลุ่มคำสรรกรมกริยาเช่น persuade, invite, want, ask, suggest ทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก และความหมายของคำสรรกรมกริยาดังกล่าวก็บ่งบอกความการิตอยู่แล้ว (Quirk and others. 1987 : 361)

2.2 คำสรรกรมกริยาที่สองที่แยกไปอยู่หลังนามวลีในภาคแสดงของภาษาไทยจะ ไม่มีการเปลี่ยนรูป แต่คำสรรกรมกริยาที่อยู่หลังนามวลีในภาคแสดงภาษาอังกฤษนั้นอาจคงรูปเดิมหรืออาจเปลี่ยนรูปก็ได้ โดยมีคำกริยาหลักเป็นตัวกำหนด

ตัวอย่าง

made Tom laugh

started the boys working

likes her room to be tidy

และเนื่องจากคำกริยาที่อยู่หลังนามวลีเป็นคำกริยา non-finite จึงไม่นับว่านามวลีที่สองของประโยค เป็นผู้กระทำกริยา

3. ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ในการเรียนภาคแสดงประโยคหลักแบบการิตของภาษาอังกฤษที่คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 คำแห่ง นักเรียนไทยอาจมีปัญหาดังต่อไปนี้

3.1 การไม่เปลี่ยนรูปคำสรรพนามกริยาที่ 2 หรืออาจเปลี่ยน แต่ไม่สอดคล้องกับสรรพนามกริยาแรกที่อยู่หน้านามวลีในภาคแสดง เช่นการใช้ *ving* หรือ กริยา *non-finite* ไม่ถูกต้อง เช่น นักเรียนไทยอาจใช้ประโยคว่า

*The monkeys made Tom to laugh.

*They have asked me (for) coming.

3.2 เนื่องจากคำเสริมกริยา ให้ มีความสำคัญมากในภาคแสดงของภาษาไทย จนบางครั้งอาจใช้เป็นคำกริยาหลักได้ เช่น

ครู (สั่ง) ให้ ศิษย์ อ่าน

จึงเป็นเหตุให้นักเรียนไทยอาจคิดว่า ให้ จะมีความสำคัญในภาคแสดงของภาษาอังกฤษเช่นกัน ดังนั้นนักเรียนไทยอาจจะพยายามเทียบเคียงประโยคโดยยังคงความหมาย ให้ ไว้ในประโยคหลักแบบการิตภาษาอังกฤษ ซึ่ง ให้ จะมีความหมายตรงกับ *give, let* ความผิดพลาดในลักษณะต่างๆที่อาจเป็นไปได้ คาดว่าจะมีดังนี้

3.2.1 การเขียนประโยคที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาตนเอง (Native Language)

*My sisters wanted to give me go.

3.2.2 การเลือกใช้คำกริยาผิดกลุ่ม เช่น

*My parents give me come to this concert.

นักเรียนควรเลือกใช้คำสรรพนามกริยาอื่น เช่น *let* หรือ *allow* me to come แต่ถ้าเลือกใช้คำสรรพนามกริยา *permit* me to come โครงสร้างประโยคหลักจะไม่เปลี่ยนไปมากนัก แต่ความหมายอาจจะ เป็นทางการมากเกินไป ซึ่งไม่เหมาะสมกับประธาน เพราะประธานที่ยกตัวอย่างมา^๒มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนามวลีที่เป็นกรรม

3.3.3 การเขียนประโยคที่นักเรียนสร้างกฎเกณฑ์ของภาษาที่จะเรียน (L_2) ขึ้นเอง ถึงแม้ว่าผิดกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แต่อาจจะไม่เป็นที่นิยมของเจ้าของภาษา

อังกฤษทางด้านการหมาย

My friends give me a persuasion to this concert.

และโครงสร้างของประโยคหลักได้เปลี่ยนไปเพราะคำสรรพนามกริยา give เปลี่ยนหน้าที่ไป
เป็นหัวกรรณกริยาซึ่งผิดจุดประสงค์ของการใช้คำกริยากราด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า เรื่องการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามทฤษฎีตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจมีความมุ่งหมาย 2 ประการ คือ

1. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างลักษณะภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้สามารถจำแนกลักษณะภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้
2. ผลการวิเคราะห์จะช่วยในการคาดคะเนปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับลักษณะความแตกต่างของภาคแสดงที่จะมีผลต่อผู้เรียน และการสร้างสื่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจเป็นการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและตำราดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการวิเคราะห์เชิงแย้งจากเอกสารภาษาอังกฤษและภาษาไทย 6 เล่ม
2. เขียนเค้าโครงของการวิเคราะห์เชิงแย้งตามขั้นตอนของ Randal L. Whitman
3. ศึกษาไวยากรณ์ระบบการกิจของภาษาอังกฤษ 4 เล่ม และภาษาไทย 4 เล่ม

4. วิเคราะห์โครงสร้างภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5. วิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างโครงสร้างภาคแสดงของประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อสรุปความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างภาคแสดงของประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิเคราะห์

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำกริยาแต่ละกลุ่มและชนิดของส่วนเติมในโครงสร้างประโยคหลักพบว่ากลุ่มคำกริยาจะเป็นตัวกำหนดชนิดของส่วนเติมในแต่ละโครงสร้างประโยคหลัก และพบว่าภาษาไทยมีโครงสร้างประโยคหลัก 8 โครงสร้าง ภาษาอังกฤษมีโครงสร้างประโยคหลัก 7 โครงสร้าง

1. โครงสร้างภาคแสดงภาษาไทย

1. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป วจ

1.1 ประโยคประธาน

ป _____ วจ _____

เขา แข็งแรง

1.2 ประโยคประธานที่มีคำช่วยหน้าวิเศษณ์กริยา

ป _____ ชก _____ วจ _____

เขา คงจะ แข็งแรง

2. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป อ

2.1 ประโยคประธาน

ป _____ อ _____

ฝน ตก

2.2 ประโยคกรรม

ป อ

บ้าน พัง

2.3 ประโยคกรรมที่มีคำนิเสธกริยา

 ป นก

พวกฝ่ายค้าน ถูกไต่สวน

3. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป อ สส

3.1 ประโยคประธาน

 ป อ สส

บ้านฉัน อยู่ ท้ายสวนมะม่วง เก่าทางโน้น

3.2 ประโยคกรรม

 ป อ สส

วัดนั้น สร้าง ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายๆ

4. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป ส ต

4.1 ประโยคประธาน

 ป ส ต

มโนส ชอบดู โทรทัศน์

4.2 ประโยคกรรมที่มีกรรมตรงปรากฏ

 ป ส ต

ต้นกระจุต ใช้นาน เลื่อ กระเป๋า และหมวก

4.3 ประโยคกรรมที่มีคำปฏิฐานกริยา

 ป ส ต

คุณศักดิ์ศรี ได้รับแต่งตั้งเป็น เลขานุการสมาคม

4.4 ประโยคกรรมที่มีคำนิเสธกริยา

 ป นก ต

เด็กเล็กๆ ถูกดึงมาใช้ แรงงาน

5. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป ส- ต -ส

5.1 ประโยคประธานที่คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง

<u>ป</u>	<u>ส-</u>	<u>ต</u>	<u>-ส</u>
----------	-----------	----------	-----------

ประเทศไทย ส่ง ข้าว ออก

5.2 ประโยคประธานแบบการิตที่คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง

<u>ป</u>	<u>ส-</u>	<u>ต</u>	<u>-ส</u>
----------	-----------	----------	-----------

ครู ส่งให้ ศิษย์ อ่าน

6. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป ส ต สส

6.1 ประโยคประธานที่มีส่วนเสริมเป็นลักษณะบังคับ

<u>ป</u>	<u>ส</u>	<u>ต</u>	<u>สส</u>
----------	----------	----------	-----------

ประเทศไทย มี พื้นที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร

6.2 ประโยคกรรมที่ส่วนเสริมอาจอยู่ในลักษณะให้เลือกหรือลักษณะบังคับก็ได้โดยพิจารณาจากบริบทของเนื้อหา

<u>ป</u>	<u>ส</u>	<u>ต</u>	<u>สส</u>
----------	----------	----------	-----------

หลาน ได้รับทราบ ข่าวของตุ๊กและจิด ด้วยความเศร้าที่สุด
 เลขานุการสภาฯ รับจะแก้ไข ปัญหามลพิษต่างๆ (ในกรุงเทพฯโดยเร็ว)

6.3 ประโยคการิตแบบกรรมที่มีส่วนเสริมเป็นลักษณะบังคับ

<u>ป</u>	<u>ส</u>	<u>ต</u>	<u>สส</u>
----------	----------	----------	-----------

ผู้สนใจ (ให้ไป)สอบถาม รายละเอียด ที่คุรุสภาตามเวลาราชการ

7. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป วต นว

7.1 ประโยคที่มีคำวิตรรกกริยาแท้

<u>ป</u>	<u>วต</u>	<u>นว</u>
----------	-----------	-----------

วีระ เป็น ทหาร

ประโยคที่ใช้คำกรรณกริยาหรือคำสรรณกริยาทำหน้าที่เทียบ
เท่ากับคำวิกรรณกริยาแท้

 ป อ สส ----> ป วต นว

น.พ.วิชัย นั่ง ที่ปลัดสาธาณสุข น.พ.วิชัย (ได้)เป็น ปลัดสาธาณสุข

 ป ส ค ----> ป วต นว

องค์พระเจดีย์ ออก ลายศิลปะพม่า พระเจดีย์องค์นั้น เป็น ลายศิลปะพม่า

7.2 ประโยคที่มีคำวิกรรณกริยาแบบไม่แท้พบว่ามี 3 ลักษณะ ได้แก่

7.2.1 ประโยคที่ประธานและส่วนเติมสลับที่กันได้

 ป วต นว

สุดา เหมือน น้องสาวฉัน

7.2.2 ประโยคที่ประธานและส่วนเติมไม่นิยมสลับตำแหน่งกัน

 ป วต นว

ขันติ หมายถึง ความอดทน ช่มใจ

7.2.3 ประโยคที่เป็นประธานและส่วนเติมสลับตำแหน่งกันแล้ว

ความหมายของประโยคจะ เปลี่ยนไป

 ป วต นว

ไม้ กลายเป็น หิน

7.3 ประโยคที่มีคำวิกรรณกริยาที่เกี่ยวกับการวัดหรือการบอกปริมาณ

 ป วต นว

"สี่แผ่นดิน"เล่มนี้ หนา 738 หน้า

7.4 ประโยคที่มีคำวิกรรณกริยาพิเศษ ชื่อ มี และ อายุ

7.4.1 ป วต นว

นางงามจักรวาลไทย ชื่อ กรทิพย์

7.4.2 คำวิกรรณกริยาพิเศษ มี อาจปรากฏในประโยคบอกเล่า

ความเคียวได้ 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

7.4.2.1 ประโยคที่ำม่มีส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ

 ป วต นว

ต้นไม้ทุกต้น มี คุณค่า

7.4.2.2 ประโยคที่ส่วนเสริมอยู่ในลักษณะบังคับ

 ป วต นว สส

ผลไม้ฤดูร้อน จะมี รส หวานแหลม

7.5 ประโยคที่มีคำวิกรรกริยากลุ่ม myself-type pronouns

 ป วต นว

ตัวนอน ชักยหุ้ม ตัวเอง

7.6 ประโยค ป วต นว ที่นำคำสกรรกริยาไปประยุกต์ใช้ในตำแหน่ง

ของคำวิกรรกริยา ในกริยที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่ยังไม่ทราบผลของการกระทำเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น ได้แก่

7.6.1 ภาษาที่ใช้ในการบอกกำหนดการแข่งขันกีฬา เช่น

ฟุตบอล ธรรมศาสตร์ พบ รามคำแหง พรุ่งนี้

7.6.2 ภาษาที่ใช้ในการโฆษณาภาพยนตร์เกี่ยวกับการต่อสู้ เช่น

ใหญ่ พิค เบิ้ม

8. โครงสร้างภาคแสดงแบบ ป ท ต ร

8.1 ประโยคประธานแบบทวิกรรม

 ป ท ต ร

แม่ ำให้ ของ ตำรวจ

8.2 ประโยคกรรแบบทวิกรรม

8.2.1 กรรตรงของประโยคอยู่ที่ตำแหน่งประธาน

 ต ป ท ร

ของ แม่ ำให้ ตำรวจ

8.2.2 กรรรมรองของประโยคอยู่ที่ตำแหน่งประธาน

 ร ป ท ค
 ต้าราช แม่ ให้ ของ

2. โครงสร้างภาคแสดงประโยคภาษาอังกฤษ

1. โครงสร้างภาคแสดงแบบ S P

1.1 ประโยคประธาน

 S P

The boat sank.

1.2 ประโยคกรรม

 S P

Six sheep were killed.

2. โครงสร้างภาคแสดงแบบ S P A

2.1 ประโยคประธาน

2.1.1 ประโยคที่คำกริยาหลักเป็น Verb Be

2.1.2 ประโยคที่คำกริยาหลักเป็น Linking Verbs

 S P A

The guests are outside.

Everybody seems in a good mood.

2.1.3 ประโยคที่มีคำอกรรมกริยาบางคำเป็นคำกริยาหลัก

 S P A

They are behaving rather strangely.

2.2 ประโยคกรรม

 S P A

These books sold very well.

3. โครงสร้างภาคแสดงแบบ S P C^E

3.1 ประโยคประธาน

3.1.1 ประโยคที่มีกรรมตรงซึ่งอยู่ในรูปนามวลีที่ต่างกัน

S	P	C ^E
Emma	wore	a mini-skirt.
The guests	enjoyed	dancing.
They	have failed	to write.

3.1.2 ประโยคที่คำสรรพนามกริยาประกอบด้วย particle verbs

S	P	C ^E
We	took to	the place.

3.1.3 ประโยคที่คำสรรพนามกริยาต้องมีคำบุพบทตามหลัง

S	P	C ^E
Those farmers	waited for	the technicians.

3.1.4 ประโยคที่อาจจะคำบุพบทที่ตามหลังคำสรรพนามกริยา

S	P	C ^E
The horse	jumped (over)	the fence.

3.2 ประโยคการิต คำสรรพนามกริยาแยกกันอยู่เป็น 2 ตำแหน่ง

S	P	C ^E
Jack	persuaded	Fiona to come.

3.3 ประโยคกรรม

S	P	C ^E
Fiona	was persuaded	to come.

4. โครงสร้างภาคแสดงแบบ S P C^E A

4.1 ประโยคประธานที่มีส่วนเสริมบอกสถานที่เป็นองค์ประกอบบังคับ

S	P	C ^E	A
The pilot	put	the plane	on the landing strip.

4.2 ประโยคประธานที่มีส่วนเสริมบอกอาการหรือส่วนเสริมลักษณะอื่นๆ

เป็นองค์ประกอบบังคับ

S P C^E A

My nephew treats his cats kindly.

4.3 ประโยคประธานที่มีคำสรรพนามกริยาหรือคำอกรรมกริยาเป็นคำหลัก

และมีส่วนเสริมอยู่ในลักษณะที่เลือก

S P C^E A

You can stand your umbrella in the corner.

You can stand Ø near the drug store.

5. โครงสร้างภาคแสดงแบบ S P C^I อาจจำแนกตามกลุ่มคำกริยาได้

ดังต่อไปนี้

5.1 ประโยคที่มีคำกริยาหลักกลุ่ม Verb Be

S P C^I

Charles Sturt was a great explorer.

5.2 ประโยคที่มี Linking Verbs เป็นคำกริยาหลัก

5.2.1 Resulting Linking Verbs

S P C^I

He proved(to be) an expert.

5.2.2 Current Linking Verbs

S P C^I

Emma looked attractive.

5.3 ประโยคที่มีคำกริยาบางคำ เช่น mean, contain, equal เป็น

คำกริยาหลัก

S P C^I

His first name means victory.

5.4 ประโยคที่มีคำอาการกริยาหรือคำสรรพนามกริยาเป็นคำกริยาหลัก
และมีส่วนเติมที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของประธานเป็นคำกลุ่ม your self-type pronouns

5.4.1 ประโยคที่ไม่ต้องอาศัยส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ

S P C^I

The squirrel is cleaning itself.

5.4.2 ประโยคที่ต้องอาศัยส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบ

S P C^I A

She sank herself into the armchair.

6. โครงสร้างภาคแสดงแบบ S P C^E C^I

6.1 ประโยคประธาน

S P C^E C^I

They elected Joe chairman.

6.2 ประโยคกรรม

S P C^I (A)

Joe was elected chairman (by them)

7. โครงสร้างภาคแสดงแบบ S P C^{E1} C^{E2}

7.1 ประโยคประธาน

S P C^{E1} C^{E2}

Pauline bought her friend a birthday gift.

7.2 ประโยคกรรม

S P A

The birthday gift was bought (for Pauline's friend).

จากโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทย 8 โครงสร้าง และภาษาอังกฤษ 7 โครงสร้าง ที่ได้สรุปมาแล้วนั้น อาจนำมาสรุปอีกแบบหนึ่งโดยการจัดตารางเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างของการปรากฏโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ตาราง 6 การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย (L_1)	ภาษาอังกฤษ (L_2)
1. ป วด	_____
2. ป อ	1. S P
3. ป อ สส	2. S P A
4. ป ส ด	3. S P C^E
5. ป ส- ด -ส	_____
6. ป ส ด สส	4. S P C^E A
7. ป วด นว	5. S P C^I
8. ป ท ด ร	6. S P C^E_1 C^E_2
	7. S P C^E C^I

ตารางที่ 6 ข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาอังกฤษไม่ปรากฏแบบ S C^I แต่จะปรากฏในภาษาไทย เป็นโครงสร้างแบบ ป วด โครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวแบบ S P C^E C^I นั้นไม่ปรากฏในภาษาไทย

เมื่อนำโครงสร้างประโยคบอกเล่าความดีงามมาวิเคราะห์ตามลักษณะชนิดของ
ประโยคได้แก่ประโยคประธาน ประโยคกรรม และประโยคการิต การเปรียบเทียบโครงสร้าง
ประโยคบอกเล่าความดีงามภาษาไทยและภาษาอังกฤษอาจแสดงได้ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างประโยคประธาน ดังปรากฏในตารางที่ 7
2. โครงสร้างประโยคกรรม ดังปรากฏในตารางที่ 8
3. โครงสร้างประโยคการิต ดังปรากฏในตารางที่ 9

1. โครงสร้างประโยคประธานภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ตาราง 7 การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคประธานภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย (L ₁)	ภาษาอังกฤษ (L ₂)
1. ป าศ เธอ สวย	—
2. ป ่อ ปิติ ว่ายน้	1. S P The sirens sang
3. ป ่อ สส หนังสือ อยู่ บนโต๊ะกลมตัวนั้น	2. S P A The guests are outside.
4. ป ส ต คน เคะ ประตุ	3. S P C ^E John is carrying an umbrella.
5. ป ส- ต -ส ประเทศไทย น้ ปูนซิเมนต์ เข้า	—
6. ป ส ต สส กรุงเทพ มี ประชากร 7 ล้านคน	4. S P C ^E A The pilot put the plane on the landing strip.
7. ป าศ นว เขา เป็น ครู	5. S P C ^I Charles Sturt was a great explorer.
8. ป ท ต ร แม่ ำให้ ของ ตำรวจ	6. S P C ^{E1} C ^{E2} Pauline bought her friend a gift.
—	7. S P C ^E C ^I I considered my day wasted.

ตาราง เปรียบเทียบที่ 7 ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่าง โครงสร้างประโยคประธาน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1. ภาษาไทยมีประโยคประธาน ป วศ ที่ใช้วิเศษณ์กริยาเป็นคำกริยาหลักได้แต่ใน ภาษาอังกฤษไม่มี

2. ภาษาไทยมีประโยคประธานที่คำสรรกรมกริยาและคำเสริมกริยาแยกกันอยู่เป็น 2 ตำแหน่งคือ ป ส- ต -ส โดยมีกรรมตรงคั่นอยู่ระหว่างคำสรรกรมกริยาที่ใช้ในลักษณะบังคับนั้น ประโยคประธานภาษาอังกฤษมี P แยกกันอยู่เป็น 2 ตำแหน่ง อาจมี A คั่นอยู่ตรงกลางได้ เช่น

S P- A -P C

He was <anxiously> awaiting news.

(Scott and others. 1976 : 47, 60)

3. ประโยคประธานภาษาไทยไม่ปรากฏโครงสร้างแบบ ป ส ต นว แต่มีแบบ

ป ส ต สส

คน เคาะ ประตู กระจก

กรุงเทพ มี คน หลายเชื้อชาติ

เพราะคำนามที่อยู่ข้างหลังกรรมตรงจะทำหน้าที่เป็นส่วนเสริม ในประโยคแรกส่วนเสริมอยู่ใน ลักษณะให้เลือก ส่วนเสริมในประโยคตัวอย่างที่สองช่วยทำให้ประโยคมีเนื้อความสมบูรณ์จึง อยู่ในลักษณะบังคับ แต่ประโยคประธานภาษาอังกฤษจะปรากฏโครงสร้างแบบ

S P C^E C^I

I considered my day wasted.

We think his novels fascinating.

นามวลีที่อยู่หลังกรรมตรงทำหน้าที่เป็นส่วนสมบูรณ์ของกรรมตรงและอยู่ในลักษณะบังคับเพราะ ช่วยทำให้เนื้อความของประโยคสมบูรณ์

2. โครงสร้างประโยคกรรมภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคกรรมภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย (L ₁)	ภาษาอังกฤษ (L ₂)
1. <u>ป</u> <u>อ</u> ชาม แดก	1. <u>S</u> <u>P</u> The dishes had been washed.
2. <u>ป</u> <u>นก</u> ผู้จัดการ ถูกยิง	
3. <u>ป</u> <u>อ</u> <u>สส</u> อุณหภูมิสูงสุด วัดได้ 40.2°ซ	2. <u>S</u> <u>P</u> <u>A</u> The plane was put on the landing strip.
4. <u>ป</u> <u>รก</u> <u>ค</u> เขา ได้รับเลือก ตัวแทน เป็น นักกีฬา	3. <u>S</u> <u>P</u> <u>C^I</u> Joe was elected chairman.
5. <u>ป</u> <u>นก</u> <u>ค</u> คุณจรัสแสง ถูกเชิญเป็น ประธาน การประชุม	4. <u>S</u> <u>P</u> <u>C^E</u> Tom was made to laugh.
6. <u>ป</u> <u>ส</u> <u>ค</u> กระจูด ไขทอ เลือ กระเป๋า	

จากตารางดังกล่าวนี้ทำให้สรุปได้ว่าภาษาไทยมีโครงสร้างประโยคกรรม 6 โครงสร้าง แต่ภาษาอังกฤษมีโครงสร้างประโยคกรรม 4 โครงสร้าง สาเหตุที่ภาษาไทยมีโครงสร้างประโยคกรรมมากกว่าโครงสร้างประโยคกรรมภาษาอังกฤษเพราะความหมายของคำสรรพนามกริยาบุรุษกรรมภาษาอังกฤษสื่อความหมายเป็นกลาง คือ

ไม่ได้หมายความว่า จะต้องยึดความหมายไปในทางปฏิฐาน ได้รับ หรือ นิเสธ ถูก แต่ประโยคกรรมภาษาไทยให้ความสำคัญกับความหมายนี้ (จันทน์ ทองประเสริฐ. 2518 : 35-38)

ประโยคกรรมภาษาไทยไม่ปรากฏโครงสร้าง แบบ ป อ นว แต่โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ ปรากฏแบบ S P C^I ทั้งที่เป็นประโยคประธานและประโยคกรรม

3. โครงสร้างประโยคการิตภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ตาราง 9 การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคการิตภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย (L ₁)	ภาษาอังกฤษ (L ₂)
ป ส- ต -ส 1. ครู สั่งให้ ดิษย์ อ่าน ป ส ต สส 2. ผู้สนใจ ให้สอบถาม รายละเอียด ที่ครูสภา	S P C^E The monkeys made Tom laugh.

โครงสร้างประโยคการิตภาษาไทยอาจสรุปได้ว่ามี 2 โครงสร้าง เมื่อเปรียบเทียบ กับโครงสร้างประโยคหลักแบบการิตภาษาอังกฤษซึ่งมีเพียงโครงสร้างเดียว

โครงสร้างประโยคการิตภาษาไทยแบบที่ 1 และแบบที่ 2 มีข้อแตกต่างกันคือ ในแบบที่ 1 ประธานของประโยคเป็นผู้กระทำกริยา การเรียงคำในกริยาลีจะเรียงคำสกรรมกริยาไว้ในด้านแรกและคำกริยาการิต ให้ เรียงไว้ในด้านหลัง นามวลีที่เป็นกรรมตรงจะคั่นอยู่ระหว่างคำสกรรมกริยาที่แยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง ในประโยคแบบที่ 2 ประธานไม่ได้เป็นผู้กระทำแต่เป็นผู้รับการกระทำซึ่งจะสังเกตได้จากการเรียงคำการิต ให้ ไว้ในด้านแรกของกริยาลีและคำสกรรมกริยาอื่นๆ จะเรียงไว้ในด้านหลัง คำสกรรมกริยาไม่จำเป็น

ต้องแยกกันเป็น 2 ตำแหน่งดังในประโยคการิตแบบที่ 1 และส่วนเสริมของประโยคการิตแบบที่ 2 เป็นองค์ประกอบที่เป็นลักษณะบังคับ แต่ส่วนเสริมของประโยคแบบที่ 1 จะเป็นลักษณะที่เลือก

ในโครงสร้างประโยคการิตภาษาอังกฤษนั้น คำสกรรมกริยาแยกกันอยู่เป็น 2 ตำแหน่ง เช่นเดียวกับในโครงสร้างประโยคการิตภาษาไทย แต่ในโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษนั้น ต้องถือว่าอนุประโยคหน้าที่เป็นกรรมตรง เพราะคำกริยาอยู่ในรูป non-finite

ประโยคการิตภาษาอังกฤษเมื่อเปลี่ยนจากประโยคประธานให้เป็นประโยคกรรมจะทำให้กรรมตรงเปลี่ยนจากลักษณะอนุประโยคไปเป็นกริยาลีแบบต่อเนื่อง ดังนี้

Tom was made to laugh (by the monkeys).

สรุปองค์ประกอบของภาคแสดงประโยคบอกเล่าความเดียว

องค์ประกอบของภาคแสดงซึ่งได้แก่กริยาลี นามวลี คำและวลีชนิดต่าง ๆ ที่เป็นส่วนเสริมของภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันที่พอจะสรุปจากลักษณะประโยคบอกเล่าความเดียวแบบประธาน แบบกรรม และแบบการิตได้ดังต่อไปนี้

1. กริยาลี

1.1 กริยาลีในโครงสร้างประโยคประธานภาษาอังกฤษมีข้อแตกต่างกับภาษาไทย คือวิเศษกริยาภาษาไทยเช่น สวย กว้าง ร้อน ดีใจ น่าเที่ยว เป็นต้น ทาหน้าที่เป็นกริยาหลักในประโยคได้ แต่คำเหล่านี้ในภาษาอังกฤษจะทาหน้าที่เป็นส่วนเติมของ Verb Be หรือ Linking Verbs เพื่อช่วยบอกขนาด ลักษณะ คุณภาพของประธานในประโยค

S	P	C ^I
Emma	looks	attractive.
John	is	an excellent actor.

ป	าศ
ห้องนั้น	กว้าง
เด็กพวกนี้	ดี

1.2 กลุ่มคำกริยาภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีการกระจายที่ต่างกัน แม้ว่าโครงสร้างประโยคจะมีลักษณะเหมือนกันในทั้ง 2 ภาษา เช่นกลุ่มคำกริยาที่ปรากฏในภาคแสดงของโครงสร้างประโยคประธานแบบ ป อ สล อาจใช้คำกริยาได้เพียง 2-3 คำ ได้แก่ อยู่ เข้า และ ออก เป็นต้น แต่ในโครงสร้างประโยคกรรมแบบ ป อ สล อาจใช้คำกริยาได้หลายกลุ่ม รวมทั้งคำกริยากลุ่มปฏิเสธ และกลุ่มนิเสธด้วย

กลุ่มคำกริยาที่ปรากฏในภาคแสดงของโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษแบบ S P A อาจเป็น Verb Be, Linking Verbs และคำกริยาอื่นอีกก็ได้เช่น arrive, leave, behave, treat เป็นต้น

คำสรรกรมกริยาในประโยคประธานภาษาอังกฤษที่มีองค์ประกอบ S P C^E A จะเป็นคำสรรกรมกริยาเช่น place, put, lay, set, leave, spend, treat เป็นต้น คำสรรกรมกริยาในโครงสร้างประโยคประธานภาษาไทย ป ส ค สล อาจมีอยู่เพียง 2-3 คำ เช่น มี ได้ ใช้

1.3 กริยาลีในโครงสร้างประโยคกรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกับภาษาไทยดังนี้

กริยาลีในโครงสร้างประโยคกรรมภาษาไทยอาจเป็นกริยาลีแบบสามัญ เช่น ข้ามแดด หรืออาจเป็นกริยาลีแบบต่อเนื่อง เช่น ถูกยิง วัดได้ ได้รับเลือกเป็น

กริยาลีในโครงสร้างประโยคกรรมภาษาอังกฤษเป็นกริยาลีแบบซับซ้อน เพราะจะมีโครงสร้างกริยาเป็นรูป v^{be} + vⁿ อยู่เสมอ เช่น was put, was elected, had been washed เป็นต้น

กริยาลีแบบต่อเนื่องในโครงสร้างประโยคกรรมภาษาไทยอาจแยกตามความหมายได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายเชิงนิเสธ ความหมายเชิงปฏิเสธ และความหมายเป็นกลาง กริยาลีแบบต่อเนื่องที่มีความหมายเป็นกลางจะปรากฏในโครงสร้าง

ประโยค เช่น อุณหภูมิสูงสุด วัดได้ 40.2 องศาเซลเซียส หรือ ตำรวจ ได้รับแจ้ง เหตุ
เพลิงไหม้เมื่อเวลา 13.20 น. คำเสริมกริยา ได้ ช่วยแสดงอดีตกาล

กริยาลีแบบต่อเนื่องในโครงสร้างประโยคกรรมภาษาไทยนั้นเมื่อมีความ
หมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งบุคคลแล้ว กริยาลีจะมีคำว่า เป็น ประกอบไว้ตำแหน่งคำเสริมหลัง
กริยา เช่น ได้รับเลือกเป็น ถูกเชิญเป็น แต่กริยาลีแบบต่อเนื่องในโครงสร้างประโยคกรรม
ภาษาอังกฤษที่มีความหมายเกี่ยวกับการพิจารณาตัดสินหรือการแต่งตั้งบุคคล กริยาลีไม่จำเป็นต้องมีคำกริยา to be เสมอไป เช่นประโยค Joe was elected O chairman. หรือ
He was considered to be a fool. เป็นต้น

1.4 กริยาลีในโครงสร้างประโยคการิตภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความ
แตกต่างและความคล้ายคลึงกันดังนี้

การเรียงตำแหน่งคำเสริมกริยาคือคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ คำเสริมกริยา
แยกอยู่เป็น 2 ตำแหน่งโดยมีกรรมตรงคั่นอยู่ระหว่างคำเสริมกริยาทั้ง 2 คำนี้นั้นประโยค
การิตที่ประธานเป็นผู้ให้บุคคลอื่นกระทำกริยานั้นๆ ประโยคจะมีการเรียงคำดังนี้ ครูสั่งให้
ศิษย์อ่าน Jack wanted Fiona to come.

ข้อแตกต่างระหว่างกริยาลีในโครงสร้างประโยคการิตภาษาอังกฤษและ
ภาษาไทยอาจแจกแจงได้ดังนี้

ภาษาไทยอาจสับที่คำการิตให้ไปไว้หน้าคำเสริมกริยาที่อยู่ตำแหน่งท้าย
ประโยค เนื่องจากกริยาลีภาษาอังกฤษไม่ปรากฏคำการิตจึงไม่ต้องมีการสับที่คำ

คำเสริมกริยาในประโยคการิตภาษาไทยเช่น สั่ง บอก สอน เตือน
ฯลฯ ที่ปรากฏหน้าคำการิต ให้ อาจจะได้โดยประโยคไม่เสียเนื้อความ แต่กริยาลีภาษา
อังกฤษไม่มีการละคำในประโยคการิต

คำเสริมกริยาที่อยู่ในตำแหน่งแรกของประโยคการิตภาษาอังกฤษมีการ
เปลี่ยนรูปคำไปตามกาล และคำเสริมกริยาที่อยู่ในตำแหน่งที่สองหรือตำแหน่งท้ายประโยค
จะต้องมีการเปลี่ยนรูปให้สอดคล้องกับคำเสริมกริยาในตำแหน่งแรก เช่นเมื่อคำเสริมกริยา
ในตำแหน่งแรกเป็น ask, invite, persuade, tell, order, etc. คำเสริมกริยา

ที่อยู่ในตำแหน่งท้ายประโยคจะมีรูปกริยาเป็น to infinitive เมื่อคำสรรพนามกริยาในตำแหน่งแรกเป็น make, help, let, ect. คำสรรพนามกริยาที่อยู่ในตำแหน่งท้ายประโยคจะมีรูปกริยาเป็น O infinitive และคำสรรพนามกริยา start มีผลทำให้คำสรรพนามกริยาในตำแหน่งท้ายประโยคมีรูปเป็น __ing participle แต่ในภาษาไทยคำสรรพนามกริยาที่อยู่ในตำแหน่งท้ายประโยคไม่ต้องเปลี่ยนรูปคำ

2. นามวลี

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมของประโยคบอกเล่าความเดียวอาจเป็นนามวลีธรรมดาหรือนามวลีแบบต่อเนื่องก็ได้

2.1 การเรียงตำแหน่งของนามวลีในประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณะคล้ายคลึงกันคือนามวลีจะอยู่ในตำแหน่งหลังสรรพนามกริยา ทวิกรรมกริยา และวิกตรรกกริยา ความคล้ายคลึงกันอีกประการหนึ่งก็คือมีคำหลายชนิดที่อาจนำมาประกอบกันเข้าเป็นนามวลี เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา และคำวิเศษณ์

2.2 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างนามวลีภาษาไทยและภาษาอังกฤษก็คือภาษาอังกฤษบอกพจน์ด้วยการเปลี่ยนรูปคำ ภาษาไทยบอกพจน์ด้วยการใช้คำบอกจำนวนหรือการใช้คำซ้ำ ภาษาไทยไม่ใช้คำนำหน้านามซึ่งใช้มากในภาษาอังกฤษ ภาษาไทยมีคำลักษณนาม แต่ภาษาอังกฤษไม่มีใช้ในลักษณะที่ใช้นามภาษาไทย

เนื่องจากคำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนรูปที่ตำแหน่งท้ายคำได้หลายรูปเช่น abundant, plentiful, friendly, hopeless, social เป็นต้น และบางคำอาจมีรูปเป็น ving หรือ ved ก็ได้เช่น affecting, affected, breaking, broken เป็นต้น การเปลี่ยนรูปที่ท้ายคำคุณศัพท์จะทำให้เกิดความสับสนสำหรับนักเรียนไทย เพราะคำคุณศัพท์ในภาษาไทยไม่เปลี่ยนรูป

3. ส่วนเสริม

ส่วนเสริมเป็นองค์ประกอบที่มีลักษณะบังคับใช้ในโครงสร้างประโยคบอกเล่า
ความเดียวเพียง 2 โครงสร้าง ได้แก่

ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
ป อ <u>สส</u>	S P <u>A</u>
ป ส ค <u>สส</u>	S P C ^E <u>A</u>

ในโครงสร้างประโยคภาษาไทยที่มีคำกริยาในส่วนเสริมอาจเป็นส่วนเสริม
บอกสถานที่ บอกเวลา หรือส่วนเสริมพิเศษบอกสภาพก็ได้ เช่น อยู่ท้ายสวน อยู่อย่างลำบาก
เช้า / ออกเวลา 07.05 น. การเลือกจะใช้ส่วนเสริมชนิดใดนั้นต้องพิจารณามวลีที่
ตำแหน่งประธานของประโยค และคำกริยาต่างๆด้วย ส่วนเสริมในโครงสร้างประโยค
S P A ก็มีวิธีการใช้เช่นเดียวกันกับของภาษาไทย แต่คำกริยาภาษาอังกฤษที่อาจใช้ได้
ในโครงสร้างประโยคนี้นี้จะเป็นคำกริยากลุ่ม Be และ Linking Verbs และคำกริยาอื่น ๆ อีก
ไม่กี่คำเช่น appear, turn มีคำกริยาภาษาอังกฤษเช่น treat และ behave ที่ต้องใช้
ส่วนเสริมพิเศษบอกลักษณะอาการประกอบ

ส่วนเสริมในโครงสร้างประโยค ป ส ค สส และ S P C^E A มีความ
คล้ายคลึงกันคืออาจใช้ส่วนเสริมหลายชนิดมาประกอบคำกริยาและกรรมตรงได้ แต่ข้อที่แตกต่าง
กันก็คือเนื้อหาของประโยคซึ่งกำหนดโดยกลุ่มคำสรรพนามในประโยคนั้นเอง ประโยคภาษา
ไทยจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการได้รับฟัง รับทราบ หรือเกี่ยวกับการรับสมัครต่าง ๆ จึงต้องระบุ
สถานที่ เวลาให้ชัดเจนเพื่อให้สื่อความหมายได้สมบูรณ์ที่สุด แต่ในโครงสร้างประโยคภาษา
อังกฤษส่วนเสริมจะอยู่ในลักษณะบังคับกับคำกริยา put, place, lay และกลุ่ม Be ที่แสดง
การนัดหมาย

3. สรุปผลการวิเคราะห์เชิงแย้ง

จากการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคหลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่กล่าวสรุปมาแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกโครงสร้างภาคแสดงที่อาจเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยมาวิเคราะห์แยกแยะ 4 โครงสร้างด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างภาคแสดงที่มีกริยาสีเป็นรูปกรรม

- [(L₁) ---> นก กำลังจะถูกยิง
(L₂) ---> Vⁿ were being cross examined

โครงสร้างภาคแสดงนี้มีปัญหาสำหรับนักเรียนไทยด้านการเลือกใช้รูปและความหมายของคำช่วยหน้ากริยาภาษาอังกฤษให้ถูกต้องกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างและความหมายของประโยคภาษาอังกฤษเพราะลักษณะดังกล่าวนี้แตกต่างกับภาษาไทย

2. โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำอาการกริยาและส่วนเสริม

- [(L₁) อ สส ในสนามมะม่วงเก่าทางโน้น
(L₂) P A on the dry Malaysian grass
overthere

โครงสร้างภาคแสดงนี้มีปัญหาสำหรับนักเรียนไทยคือคำอาการอยู่ของภาษาไทยเพียงคำเดียวอาจใช้ได้หลายความหมาย แต่คำอาการกริยาที่มีความหมายว่า อยู่ ของภาษาอังกฤษนั้นมีหลายคำ นักเรียนไทยจะสับสนในการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการจะสื่อสาร นอกจากนี้ นักเรียนไทยจะสับสนในการจัดเรียงคำในบุพบทวลีที่ประกอบด้วยนามวลีแบบต่อเนื่อง เพราะกฎเกณฑ์การเรียงคำหลักและคำขยายในนามวลีภาษาไทยและภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

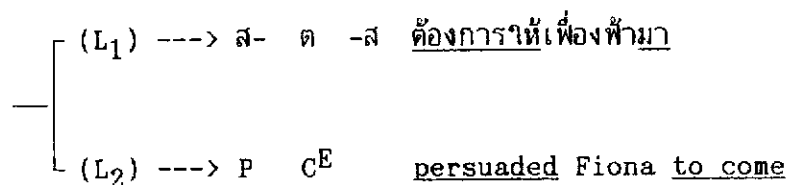
3. โครงสร้างภาคแสดงที่มีคำวิเศษณ์กริยาในตำแหน่งของคำวิเศษณ์กริยา

- [(L₁) ---> (ชก) วศ คงจะแข็งแรง
(L₂) ---> LV C^I could be feeling so very tired

โครงสร้างภาคแสดงนี้มีปัญหาสำหรับนักเรียนไทยคือการใส่คำช่วยหน้ากริยาหลัก
ในภาคแสดงของภาษาไทยซึ่งใช้ในลักษณะที่เลือกจะอยู่ในตำแหน่งเดียวกันกับ Linking Verb
ในภาคแสดงของภาษาอังกฤษ แต่ Linking Verb นี้จะใช้ในลักษณะบังคับ นักเรียนไทยจึง
นำคำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้เป็นวิเศษณ์กริยาในภาษาไทย

4. โครงสร้างภาคแสดงประโยคหลักแบบการิตที่คำสรรกรมกริยาแยกกันอยู่ 2

ตำแหน่ง

โครงสร้างภาคแสดงนี้มีปัญหาสำหรับนักเรียนไทยคือ การแสดงความหมายการิต
ในภาคแสดงของภาษาไทยต้องใช้คำเสริมกริยาให้ที่ตำแหน่งท้ายกริยาลี แต่ในภาคแสดงของ
ภาษาอังกฤษไม่ต้องมีคำเสริมกริยา เพราะความหมายของคำกริยาจะบ่งบอกความการิตอยู่แล้ว
ปัญหาสำหรับนักเรียนไทยอีกประการหนึ่งคือการเลือกใช้รูปคำสรรกรมกริยาที่ตำแหน่งที่สองใน
โครงสร้างภาคแสดง เนื่องจากในภาคแสดงภาษาไทยคำสรรกรมกริยาที่ตำแหน่งที่สองไม่เปลี่ยน
รูป แต่ในภาคแสดงภาษาอังกฤษคำกริยาที่ตำแหน่งนี้อาจคงรูปเดิมหรือเปลี่ยนรูปก็ได้โดยมีคำ
กริยาหลักเป็นตัวกำหนด

อภิปรายผล

จากการอภิบาลักษณะภาษาโดยการเขียนโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียว
ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ แล้วทำการวิเคราะห์เชิง
แย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษพบว่า ผลการวิจัยบางประการ
สอดคล้องกับทฤษฎีหรืองานวิจัยอื่น ๆ แต่ก็มีบางส่วนที่ไม่สอดคล้องกัน

จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการใช้ภาษาตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจก็คือการสื่อสาร
เพื่อหน้าที่ต่าง ๆ ทางสังคม การวิเคราะห์ประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยจากแหล่ง
ต่าง ๆ ทำให้เห็นได้ว่าโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยเป็นศูนย์กลางของ

ตัวเลือกความหมายและหน้าที่ทางสังคม (Halliday. 1985 : 25-27 ; Sukwivat. 1982 ; citing Richards. 1982 : 35-41)

อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจในการวิจัยครั้งนี้พบว่าความแตกต่างระหว่างภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย ($\mu_1 - \mu_2 = \text{ปัญหา}$) เช่นปัญหาความแตกต่างทางโครงสร้างประโยค ความแตกต่างทางด้านรูปคำและความหมาย เป็นต้น (นิติมา ไกรฤกษ์. 2531 : 62-72)

ในการอภิปรายผลครั้งนี้จะขอยกมากล่าวแต่ลักษณะความแตกต่างระหว่างสองภาษาที่คาดว่าจะ เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยมากที่สุด การเลือกลักษณะของภาษาว่าลักษณะใด เป็นปัญหามากที่สุดหรือน้อยที่สุดนั้นจะอาศัยเกณฑ์ 3 เกณฑ์ (Whitman. 1970 : 196 ; Eckman. 1977 : 320-321 ; James. 1980 : 46-47, 147-149) ได้แก่ การพิจารณาการปรากฏหรือไม่ปรากฏของลักษณะนั้น ๆ ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การปรากฏนั้นอยู่ในลักษณะบังคับหรือให้เลือก และลักษณะแตกต่างของการกระจาย

ลักษณะการปรากฏหรือไม่ปรากฏของโครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียวในภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน และน่าจะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยมากที่สุดมี 3 โครงสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ป ว ศ
2. ป อ
3. ป อ สส

ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างดังกล่าวนี้ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษอาจนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างประโยคบอกเล่าความเดียว ป ว ศ เช่นประโยค เขา ๔ สายห้องนี้ ๕ กว้าง ไม่ปรากฏในโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ ในประโยคภาษาอังกฤษต้องมี Verb Be หรือ Linking Verbs ช่วยเชื่อมระหว่างประธานและนามวลี เช่น

Emma looked attractive ซึ่งเป็นโครงสร้างประโยคแบบ S P C^I ดังนั้นเมื่อนักเรียนไทยใช้ประโยคนี้นักเรียนไทยจึงคาดคะเนได้ว่าจะใช้คำคุณศัพท์มาแทนที่คำวิเศษณ์ในภาษาไทย นักเรียนไทยจึงใช้ประโยคนี้นิดพลาดเป็น *Emma ~~is~~ attractive. ลักษณะปัญหาที่เกิดจากการไม่ปรากฏของโครงสร้างประโยคภาษาไทยในภาษาอังกฤษดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย (สกล เกิดผล. 2526 : 30) และจากการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ยังพบอีกด้วยว่านักเรียนไทยเลือกใช้คำช่วยกริยา do แทนการเลือกใช้ Verb be หรือ Linking Verbs เช่น *I do angry ~~is~~ them. และใช้คำช่วยกริยา will แทนการเลือกใช้ be เช่น *The world will calm again. ซึ่งในประโยค เขา ~~is~~ สวย สามารถใช้คำช่วยหน้ากริยา เช่น คงจะ ต้อง มาทำหน้าที่กริยาหลัก ในประโยคได้ว่า เขาคงจะ สวย เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าแม้จะเป็นประโยคบอกเล่าความเดียวภาษาไทยที่มีองค์ประกอบเพียงสองส่วนคือประธานและวิเศษณ์กริยา แต่หากโครงสร้างประโยคดังกล่าวไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษนักเรียนไทยก็จะมีปัญหาในการเรียนโครงสร้าง S P C^I ของภาษาอังกฤษซึ่งพอจะเทียบเคียงกันได้กับภาษาไทยทางด้านความหมายของประโยค แต่โครงสร้างนั้นแตกต่างกัน

2. โครงสร้างประโยคกรรมภาษาไทยแบบ ป อ และโครงสร้างประโยคกรรมภาษาอังกฤษ S P อาจพอเทียบเคียงกันได้ทางด้านความหมายในบางกรณีเช่นในประโยค ซามแตก และ The dishes had been washed.

3. โครงสร้างประโยคกรรมภาษาไทยแบบ ป อ สส และโครงสร้างประโยคกรรมภาษาอังกฤษ S P A

ความแตกต่างระหว่างการปรากฏของลักษณะโครงสร้างภาคแสดงภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่น่าจะ เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยมากที่สุดอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องโครงสร้างภาคแสดงในประโยคกรรมแบบ ป อ สส ที่รวบรวมมาไว้ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

ภาษาไทย

ประโยคกรรมที่ประกอบด้วยกริยาสีแบบสามมัญ

วัดนั้น สร้าง ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ๆ

ผ้าผืนนี้ ทอ อย่างประณีตมาก

ประโยคกรรมที่ประกอบด้วยกริยาสีแบบต่อเนื่อง

พวกโจร กำลัง จะถูกยิง

คุณศักดิ์ศรี ได้รับแต่งตั้งเป็น เลขานุการสมาคม

ต้นกระจุต ใช้ ฐาน เลื้อ กระเป๋ และหมวก

ผู้สนใจ ให้ไปสอบถาม รายละเอียดที่ศูนย์สภาพตามเวลาราชการ

ภาษาอังกฤษ

ประโยคกรรมมีกริยาสีแบบต่อเนื่อง เป็นลักษณะบังคับ

The plane was put on the landing strip.

The baby has been laid in her cot.

The sailors were being cross-examined.

จากตัวอย่างดังกล่าวนี้ทำให้เห็นว่ากริยาสีในโครงสร้างภาคแสดงประโยคหลัก
แบบกรรม ป อ สส ของภาษาไทยอาจเป็นกริยาสีแบบสามมัญหรือกริยาสีแบบต่อเนื่อง
ก็ได้ การที่จะทราบได้ว่าประโยคเหล่านี้เป็นประโยคกรรมจะพิจารณาจากโครงสร้างกริยา
เพียงอย่างเดียวไม่ได้เพราะคำกริยาภาษาไทยไม่เปลี่ยนรูป ยกเว้นแต่ว่าในโครงสร้าง
กริยานั้นจะมีคำนิเสธกริยา ถูก หรือคำปฏิเสธกริยา ได้รับ ช่วยบ่งบอกความหมายว่าเป็น
ประโยคกรรม แต่โครงสร้างกริยาสีภาษาอังกฤษนั้นเป็นกฎบังคับไว้ว่าจะต้อง เป็นกริยาสี
แบบต่อเนื่องโดยใช้คำช่วยกริยา Be + vⁿ จึงน่าจะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เพราะ
โครงสร้างกริยาสีดังกล่าวนี้ไม่ปรากฏในภาษาไทย การคาดคะเนนี้สอดคล้องกับการคาด
คะเนในงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างโครงสร้างกริยาในประโยคภาษาไทย

และภาษาอังกฤษ (Brudhiprabha. 1968 : 43-45 ; 1972 : 35-40 ; ประพาศน์ พททธิประภา. 2531 : 31-34) และงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้ คำช่วยกริยาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยซึ่งพบว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการใช้ Verb Be และ Verb Have ในโครงสร้างกริยาสีบุกรรม และได้ยกตัวอย่างข้อบกพร่องในการใช้ คำช่วยกริยาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เป็นต้นว่านักเรียนจะเขียน *might be moved แทนที่จะเขียนว่า might have been moved. (Ubol. 1981 : 16, 21, 99-100 ; Chabthanom. 1985 : 37-38)

ปัญหาความแตกต่างของการกระจายคำสรรพนามกริยา ให้ และคำสรรพนามกริยา make โดยคำกริยา ให้ ทำให้ได้หลายหน้าที่ คือเป็นคำกริยาหลักในประโยคที่มีทวิกรรม เป็นสรรพนามกริยา เป็นคำเสริมหน้ากริยา และคำเสริมหลังกริยาจึงจัดเรียงไว้ในประโยคได้หลายตำแหน่ง เห็นว่าแตกต่างกับคำกริยา give ซึ่งเทียบเท่ากันได้ทางด้านความหมาย

คำสรรพนามกริยา mske นั้นมีการกระจายความหมายของคำไปใช้ได้ ในประโยคต่างๆ ได้อย่างน้อยถึง 20 ประโยค โดยมีกรรมตรงเป็นตัวกำหนดการเลือกใช้คำกริยา make (Pittman. 1967 : 203-205) และคำกริยา make อาจนำไปใช้ในโครงสร้างประโยคหลักแบบต่างๆได้ถึง 4 แบบ (Muir. 1976 : 59)

การคาดคะเนปัญหาในลักษณะต่างๆของภาษาอังกฤษที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียนไทย ที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ยังนำไปใช้ในการเรียนการสอนโดยตรงไม่ได้ (Rivers. 1970 : 7 ; James. 1980 : 151, 187) เพราะการคาดคะเนปัญหาอาจจะยังขาดความแม่นยำ และอาจจะเลยการทำนายลักษณะของภาษาอังกฤษที่จะเป็นปัญหาแก่นักเรียนไทย (Richards. 1971, citing Sanders. 1981 : 22) จึงควรพิจารณาลักษณะปัญหาที่คาดคะเนไว้นี้ไป พร้อมกันกับการวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจริงในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย (Brudhiprabha. 1972 : 2-7 ; Markham. 1985 : 26)

การที่จะเข้าใจถึงสาเหตุของความบกพร่องได้อย่างแน่ชัดนั้นต้องวิเคราะห์จากข้อมูล ที่ได้จากการทำนายปัญหาตามทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงแย้งและข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อ บกพร่องของผู้เรียน โดยอาศัยทฤษฎี "สหภาษา" (Interlanguage Theory) ช่วยเป็นตัว

เชื่อมให้ เห็นลักษณะของภาษาที่เป็นปัญหาในการเรียนและข้อบกพร่องของผู้เรียน (จิรวัดน์
นิเวศกร. 2521 : 18-21) การแทรกแซงและการถ่ายโยงจากภาษาที่หนึ่งออกมาเป็นภาษา
ที่สองที่เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่สองได้นี้ มีสาเหตุของปัญหาในการเรียนแต่เพียง
ประการเดียวเท่านั้น (Lado. 1967 : 58, 66) ทฤษฎีสภาษาเชื่อว่าการศึกษาที่ผู้เรียนนำเอา
กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในภาษาที่หนึ่งไปปะปนกับภาษาที่สองนั้นเป็นกลไกและกระบวนการที่เกิดขึ้นใน
การเรียนภาษา (Selinker. 1972 : citing James. 1980 : 52-53) และมี
นักภาษาศาสตร์ที่เชื่อว่ากระบวนการของสภาษามีส่วนสัมพันธ์กับระดับพัฒนาการและความสามารถ
ของผู้เรียน สถานการณ์ภาษาเป็นตัวแปรสำคัญในการส่งผลให้ผู้เรียนใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของ
ภาษาได้ถูกต้องหรืออาจผิดพลาดไป (Adjemian. 1976. citing McLaughlin. 1987 :
62-65)

แต่ความสัมพันธ์ระหว่างสามทฤษฎีนี้จะเป็นความจริงขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการวิเคราะห์
จากข้อมูลการหาแนวปัญหาตามทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างระบบไวยากรณ์ที่ค่อนข้าง
สมบูรณ์ของภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 หากการอธิบายลักษณะระบบไวยากรณ์ไม่ถูกต้องหรือขาด
ความสมบูรณ์แล้วก็เป็นอาการที่จะเห็นภาพรวมของระบบไวยากรณ์ (Sanders. 1981 :
28 ; Alatis. 1981 : 235-238 ; citing Lado. 1957)

งานวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างประโยคและองค์ประกอบต่างๆของประโยคเป็นเรื่อง
สำคัญเพราะจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนเห็นและเข้าใจภาพรวมของระบบไวยากรณ์แต่ยังขาดการวิจัย
ที่สัมพันธ์กับเรื่องการวิเคราะห์ข้อบกพร่องและเรื่องสภาษาซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียน
การสอน และการเตรียมสื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้อย่างจริงจัง (Abbot. 1980 : 133-
134 ; Nickel. 1989 : 17-20)

สื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยผู้เรียนได้เข้าใจระบบไวยากรณ์ของภาษาที่สองนั้นควรเป็น
สื่อที่เสนอโครงสร้างประโยคแบบต่างๆ และมีวิธีการอธิบาย การสร้างแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนเข้าใจ
หลักและความหมายของการเปลี่ยนรูปคำตามหน้าที่และตามกาล ตลอดจนการเลือกใช้ศัพท์ ความ
หมายของศัพท์ในโครงสร้างประโยคของภาษาที่สองได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ (Falk. 1978 :
170 ; Frankel. 1978 : 97-98 ; Garrett. 1986 : 141-146 ; เสนอ ประสารทัทธน์,

2533 : 421-422, 428 ; กัทราดี เมธิรานท์. 2533 : 255-266)

ผู้สอนควรเป็นผู้มีความรู้ในวิชาการวิเคราะห์เชิงแย้งเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้ออย่างมีประสิทธิภาพ (Plaister. 1971 : 63-64 ; Brudhiprabha. 1975 : 46-48, 155, 170, 190) โดยการแบ่งเนื้อหาบทเรียน จัดลำดับความง่ายยากของบทเรียน เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา เลือกวิธีการสอน ออกแบบทดสอบ และประเมินผลการเรียนการสอนในทางที่จะเป็นแรงเสริมและเอื้อต่อการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด (Ghadessy. 1989 : 60 ; Klassen. 1991 : 10 ; สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์. 2532 : 5-9, 15)

ข้อเสนอแนะ

การเรียนการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษอาจจะประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นหากมีการทำวิจัยและนำผลของการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้ไปใช้อย่างจริงจัง

1. ควรมีการอธิบายลักษณะไวยากรณ์ไทยโดยอาศัยทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจวิเคราะห์ด้านอื่นของภาษาไทย
2. ควรมีการค้นคว้าวิจัยลักษณะต่างๆขององค์ประกอบและโครงสร้างประโยค บอกเล่าความเดียวที่งานวิจัยครั้งนี้ยังมิได้ครอบคลุมไปถึง เพื่อจะได้เห็นภาพรวมของความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ
3. การวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาษาเฉพาะกิจ เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในหนังสือพิมพ์ ในการโฆษณา เป็นต้น
4. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการการสอนภาษาอังกฤษควรหันมาสนใจศึกษาทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงแย้ง การวิเคราะห์ข้อบกพร่อง และ "สหภาษา" ให้มากขึ้น เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงสื่อและวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลอย่างจริงจัง

บรรณานุกรม

- กาชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดบำรุงสาส์น, 2529.
- จำนงค์ ทองประเสริฐ. ภาษาของเรา ชุดที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2518.
- จินดา งามสุทธิ. ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : พีระพัฒนา, 2524.
- เจือ สตะเวทิน. ภาษาไทยจาก "ฟ้าเมืองไทย". กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2522.
- ธีรวัฒน์ นิจนตร. การวิเคราะห์เปรียบเทียบกริยาลีลาในภาษาอังกฤษและภาษาไทย.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2521.
อัสสัณหา.
- อัญรัตน์ ปาณะกุล. "ปัญหาการแปลประโยคกรรม," มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 5 (2) :
25-43, 2526.
- _____. หัวข้อที่น่าสนใจทางภาษาศาสตร์ : เนื้อหาของภาษาศาสตร์ การศึกษาเปรียบเทียบ
หน้าที่ประโยคกรรมในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
บ.สัมพันธ์พาณิชย์, 2532.
- เนาวรรณ พันธุ์เมธา. ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์,
2527.
- _____. "การจำแนกคำในภาษาไทย," ภาษาและวรรณคดีไทย. 8 (1) : 11-16 ;
เมษายน 2534.
- นาคยา วงศ์รักมิตร. "ปัญหาของผู้เรียนแปลอังกฤษ-ไทย," ภาษาและภาษาศาสตร์.
8 (1) : 48-58 ; กรกฎาคม 2532.
- นิตยา กาญจนวราธร. "ภาษาไทยแสดงกาลอย่างไร," อักษรศาสตร์. 11 (2) : 5-19 ;
กรกฎาคม 2522.
- _____. "อะไรรวมกันเป็นกริยาลีลาของไทย," อักษรศาสตร์. 12 (2) : 81-93 ;
กรกฎาคม 2523.

- นิติมา ไกรฤกษ์. "การวิเคราะห์เชิงแย้ง : $\alpha_1 - \alpha_2 = p$ จริงหรือ?" มนุษยศาสตร์-ปริทรรศน์. 10 (2) : 62-72, 25310.
- บรรจบ พันธุเมธา. ลักษณะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2519.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดวงดีการพิมพ์, 2523.
- ประพาศน์ พงธิประภา. แนะนำการวิเคราะห์เชิงแย้ง : จากทฤษฎีถึงปฏิบัติ เอกสารการสอนวิชาภาษาไทย 431 การวิเคราะห์เชิงแย้ง. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- _____. "หัวใจของประโยคภาษาอังกฤษ : ภาคแสดงตามหลักไวยากรณ์ระบบการกิจ," มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 10 (2) : 31-34, 2531.
- ปราณี กุลละวณิช. "พลังของภาษาแหวกแนว," ภาษาพินิจ. หน้า 44-51 ; เมษายน 2523.
- เปลื้อง ณ นคร. ภาษาไทย 2527. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2528.
- พลสุข รัตนทยานนท์. ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ศรี เลขะวัฒนะ. จากการสอนแปล. กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ภัทราวลี เมธีรานันท์. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางความหมายของคำช่วยกริยาที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- มยุรี กลิ่นศรีสุข. การวิเคราะห์เชิงแย้งตามหลักภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา การศึกษาความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมในการใช้ภาษาอังกฤษกับภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

- มาลี คูสมิต. การศึกษาเปรียบเทียบต่าง ๆ ของการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีตในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. ถ่ายเอกสาร.
- วรนุช พันธุ์พงศ์. "ระดับเสียง การลงเสียงหนักเบาและจังหวะในการพูดของภาษาไทย," ภาษาสร้างสรรค์. 3 (2) : 41-62 ; ตุลาคม 2516.
- วิจิตร ภาณุพงศ์. โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2531.
- _____. หลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2531.
- สกล เกิดผล. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบอิสระของนักเรียนมัธยมปลาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- สมควร คงสงฆ์. การใช้ไวยากรณ์เลือกสรรวิเคราะห์ความแตกต่างของประโยคเชิงรับในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- สมทรง บุรุษพัฒน์. "ภาษาไทย : ภาษาเน้นเรื่อง," ภาษาและวัฒนธรรม. 8 (1) : 12-16 ; มกราคม 2532.
- สรณี วงศ์เบญจจ. "การเรียนการสอนไวยากรณ์อังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย," ภาษาปริทัศน์. ปีที่ 10 : 5-15, 2532.
- เสนอ ประสารทรัพย์. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางความหมายในการใช้ของกาลที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

- สะรัช บุเพรัตน์. ฝึกการเขียน การอ่าน และความเข้าใจอย่างมีระบบ. กรุงเทพฯ :
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- สุธีร์ สุระกุล. วิธีวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2526.
- สุโร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวล
ศิลป์, 2526.
- อภิพญา สร้อยสุราร. การศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาแสดงเวลาอนาคตภาษาอังกฤษ
และภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
ถ่ายเอกสาร.
- อุดม วารตม์ลิขิต. ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2522.
- อุทิศศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
_____. ปรากฏการณ์ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญรุ่ง, 2517.
- อุไร งามสม. การวิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของคำกริยา มี ใน
ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
ถ่ายเอกสาร.
- Abbot, Gerry. "Towards a More Rigorous Analysis," IRAL. 18 (2) :
1980.
- Arya, Gosa. The Structure of the Thai Language. n.p. ; n.d.
- Bloomfield, Leah. and others. First Learners' Thesaurus : A
Dictionary of Related Words. Sydney : Macquarie University,
1988.

Bloomfield, Leonard. Language. New York : Henry Holt and Company,
1933.

Brudhiprabha, Prapart. A Comparative Study of Difficult Sounds in
English for Thai Speakers. Dip. ESL Diss. Bangor : University
of North Wales, 1964. photocopied.

_____. A Contrastive Linguistic Study of Thai and English Verbal
Systems. Cert. TEFL Diss. Singapore : Regional English
Language Center, 1968. photocopied.

_____. Error Analysis : A Psycholinguistic Study of Thai and
English Compositions. Master's Thesis. Montreal : McGill
University, 1972. photocopied.

_____. The Education of Teachers of English as a Foreign and
Second Language in Southeast Asia : With Special Reference
to Thailand. Ph.D. Thesis. Toronto : University of Toronto,
1975. photocopied.

Campbell Stuart. and Shaweevongse, Chuan. The Fundamental of the
Thai Language. 4th ed., Melbourne : F.W. Cheshire Ltd., 1968.

- Chabthanom, Lada. A Study of English Modal Auxiliaries and Pedagogical Implications for Teaching English to Teacher Trainees in Thailand. Singapore : Regional English Language Center, 1986.
- Chaiyaratana, Chalao. A Comparative Study of English and Thai Syntax. Ph.D. Diss. Bloomington : Indiana University, 1961. mimeographed.
- Close, R.A. A Reference Grammar for Students of English. London : Longman, 1975.
- Corder, S.P. Introducing Applied Kunguistics. Harmondsworth, Penguin Books, 1973.
- Eckman, Fred R. "Markedness and the Contrastive Analysis Hypothesis," Language Learning. 27 (2) : 315-330 ; December, 1977.
- Falk, Julia S. Linguistics and Language : A Survey of Basic Concepts and Implications. 2nd ed. New York : John Wiley and Sons, 1978.
- Fillmore, Charles J. "A Grammarian Looks to Sociolinguistics," J.B. Pride. Sociolinguistic Aspects of Language Learning and Teaching. Oxford : Oxford University Press, 1981.

Francis, W. Nelson. The Structure of American English. New York :
The Ronald Press Company, 1958.

Fries, Charles C. The Structure of English : An Introduction to
the Construction of English Sentences. London : Longmans,
1957.

_____. Teaching and Learning English as a Foreign Language. Ann
Arbor : Michigan Press, 1945.

Ghadessy, Mohsen. "Selection of Developmental Error by Students
with Different L₁ Backgrounds," IRAL. 27 (1) : 1989. ,

Halliday, M.A.K. Explorations in the Functions of Language.
Singapore : The Chaucer Press, 1985.

Hartman, R.R.K. Studies in Descriptive Linguistics (Volume 5) :
Contrastive Analysis. Heidelberg Julius Groos Verlag, 1980.

Hornby, A.S. Guide to Patterns and Usage in English. 2nd ed.,
Bath : Pitman Press, 1977.

Iwasaki, Shoichi. "Clausehood and Verb Serialization in Thai
Narratives," ภาษาและภาษาศาสตร์. 7 (2) : 84-130 ; มกราคม 2532.

James, Carl. Contrastive Analysis. 3rd ed., Harlow : Longman, 1983.

Klassen, Johanna. "Using Student Errors for Teaching," English Teaching FORUM. 10-16 ; January, 1991.

Kruatrachua, Foongfuang. Thai and English : A Comparative Study of Phonology for Pedagogical Applications. Doctor's Thesis. Indiana University, 1960. mimeographed.

Lado, Robert. Linguistics Across Cultures : Applied Linguistics for Language Teachers. Ann Arbor : University of Michigan Press, 1957.

_____. Language Teaching : A Scientific Approach. New Delhi : McGraw-Hill, 1964.

Leech, Geoffrey. Meaning and the English Verbs. 14th ed., Singapore : Longman, 1986.

_____. and Svartvik, Jan. A Communicative Grammar of English. Singapore : Longman, 1986.

Lekawatana, Pongsri, and others. A Contrastive Study of English and Thai. Ann Arbor : University of Michigan, 1969. mimeographed.

Littlewood, William. Communicative Language Teaching : An Introduction. 6th printing. London : Cambridge University Press, 1985.

Matthews, P. H. Syntax. Cambridge University Press, 1982.

Morley, G. D. An Introduction to Systemic Grammar. Hong Kong : Macmillan, 1985.

Muir, James. A Modern Approach to English Grammar : An Introduction to Systemic Grammar. London : B.T. Batsford Ltd., 1976.

Nickel, Gerhard. "Some Controversies in Present-Day Error Analysis : Contrastive vs. Non-Contrastive Errors," ภาษา. 19 (2) : 13-26 ; ธันวาคม 2532.

Oxford, Rebecca L. Language Learning Strategies. New York : Newbury House Publishers, 1990.

Pittman, G. A. Teaching Structural English. London : Ginn and Company Limited, 1967.

Plaister, Ted. "Contrastive Analysis and Materials Adaptation," Bulletin of the English Language Centre. 1 (3) : 54-64 ; October, 1971.

Quirk, Randolph. and Greenbaum, Sidney. A University Grammar of English. Hong Kong : Longman, 1973.

Rivers, Wilga M. "Contrastive Linguistics in Textbook and Classroom," English Teaching Forum. Vol.8 : (7-15) ; August, 1970.

Sarawit, Mary E. Contrastive Analysis and English Syntax. Pitsanuloke : Srinakarinwirot University, Pitsanuloke, 1979.

_____. "Converse Verbs," and "To Protect or Prevent," Contrastive Analysis and English Syntax. Pitsanuloke : Srinakarinwirot University, Pitsanuloke, 1979.

_____. "Say and Tell," Humanities Journal, Srinakarinwirot University, Pitsanuloke. 2 (2) : 62-72 ; October, 1987.

Schachter, Jacquelyn. 'WSecond Language Acquisition and Its Relationship to Universal Grammar," Applied Linguistics. 9 (3) : 219-235 ; September, 1988.

Scott, F.S. and others. English Grammar : A Linguistic Study of Its Classes and Structures. London : Heineman Educational Books Ltd., 1976.

- Sridhar, S. W. "Contrastive Analysis, Error Analysis, and Inter-Language : Three Phrases of One Goal," Jacek Fisiak (ed.). Contrastive Linguistics and the Language Teacher. Oxford : Pergamon Press, 1981.
- Stageberg, Norman C. An Introductory English Grammar. 4th ed., New York : Holt, Rinehart and Winston, 1981.
- Stevens, Peter. New Orientations in the Teaching of English. London : Oxford University Press, 1977.
- Sukwiat, Mayuri. "Language Transfer and Conversational Competence," On Conversation. Jack C. Richards. Singapore : Semeo Regional Language Centre, 1982.
- Suwattee, Y. Duangduen. A Linguistic Analysis of Difficulties in the English Verb System Encountered by Native Speakers of Thai. Doctor's Thesis. Hawaii : University of Hawaii, 1971. mimeographed.
- Swan, Michael. Practical English Usage. Hong Kong : Oxford University Press, 1988.
- Ubol, Charas. An Error Analysis of English Compositions by Thai Students. Singapore : Seameo Regional Language Centre, 1981.

Whitman, Randal L. "Contrastive Analysis : Problems and Procedures,"
Language Learning. 20 (2) : 191-197 ; 1970.

การคำนวณ

ภาคผนวก

นิยามศัพท์เฉพาะของ วิทยาการระบบการกิจภาษาไทย

1. ประโยคหลัก หมายถึงประโยคที่ประธานเป็นผู้กระทำกริยาหรือเป็นผู้รับการกระทำกริยา แต่เพียงกริยาเดียว อาจมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ภาคประธาน และภาคแสดง อาจมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ ภาคประธาน ภาคแสดงและส่วนเติม หรืออาจมีองค์ประกอบ 4 ส่วนคือ ภาคประธาน ภาคแสดง ส่วนเติม และส่วนเสริม
2. นามวลี หมายถึงคำแถมหลักคำเดียวซึ่งเรียกว่านามวลีแบบสามัญ และหมายถึงกลุ่มคำที่มีนามเป็นคำหลัก ในกลุ่มคำนี้ประกอบด้วยคำขยายหน้าคำนามและ/หรือหลังคำนาม กลุ่มคำนามชนิดนี้เรียกว่า นามวลีแบบต่อเนื่อง
3. กริยาวลี หมายถึงคำกริยาหลักคำเดียวซึ่งเรียกว่ากริยาวลีแบบสามัญ และหมายถึงกลุ่มคำที่มีคำกริยาเป็นคำหลัก ในกลุ่มคำนี้ประกอบด้วยคำช่วยกริยา คำเสริมกริยา และคำวิเศษณ์ กลุ่มคำกริยาชนิดนี้เรียกว่ากริยาวลีแบบต่อเนื่อง
4. คำวิเศษณ์กริยา หมายถึงคำกริยาที่บอกขนาด รูปร่าง สภาพ ความรู้สึก และคุณสมบัติของประธาน
5. คำอาการกริยา หมายถึงคำกริยาหลักที่มีใจความสมบูรณ์ในตัวเองจึงไม่ต้องมีส่วนเติมมาตามหลัง คำอาการกริยาปรากฏได้ทั้งในประโยคหลักแบบประธานและประโยคหลักแบบกรรม
6. คำสกรรมกริยา หมายถึงคำกริยาหลักที่มีใจความยังไม่สมบูรณ์ในตัวเองจึงต้องอาศัยส่วนเติม คำสกรรมกริยาอาจปรากฏได้ทั้งในประโยคหลักแบบประธานและประโยคหลักแบบกรรม
7. คำปฏิฐานกริยา หมายถึงคำอาการและคำสกรรมกริยาที่มีคำว่าได้รับอยู่ข้างหน้า เพื่อบ่งบอกความหมายว่าผู้ส่งสารและผู้รับสารพึงพอใจต่อการกระทำกริยาใดกริยาหนึ่ง
8. คำปฏิเสธกริยา หมายถึงคำอาการและคำสกรรมกริยาที่มีคำว่าถูกอยู่ข้างหน้า เพื่อบ่งบอกความหมายว่าผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่พึงพอใจต่อการกระทำกริยาใดกริยาหนึ่ง
9. คำพวิกรรมกริยา หมายถึงคำกริยาหลักที่ปรากฏในประโยคหลักซึ่งมีนามวลีทาหน้าที่เป็นส่วนเติมตามมา 2 นามวลีคือกรรมตรงและกรรมรอง

10. คำวิภทรรหกริยา หมายถึงคำกริยาที่แต่เดิมใช้อยู่ 4 คำ ได้แก่ เป็น เหมือน คล้าย เท่า แต่ในที่นี้หมายรวมถึงคำอื่น ๆ ด้วยเช่น คือ ราว(กับ) กลายเป็น หมายถึง มี ชื่อ อายุ สูง หนัก

11. คำช่วยหน้ากริยา หมายถึงคำกริยาที่เพิ่มความหมายเกี่ยวกับการคาดคะเน การแนะนำ การบอกเวลา เช่น น่าจะ คงจะ ควร กำลัง จะ ได้ แก่คำกริยาหลัก

12. คำช่วยหลังกริยา หมายถึงคำกริยาที่เพิ่มความหมายเกี่ยวกับเวลาเช่น แล้ว อยู่ อยู่แล้ว อยู่นั้นแก่คำกริยาหลัก

13. คำเสริมกริยา หมายถึงคำกริยาที่เพิ่มความหมายเกี่ยวกับทิศทาง การแสดงความรู้สึก เช่น เข้า ออก ดู เสีย แก่คำกริยาหลัก

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	นิพนธ์ ไกรฤกษ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	8 ซอยสมนามิตร ถนนรามคำแหง คลองตัน กรุงเทพฯ 10250
การศึกษา	
พ.ศ. 2507	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
พ.ศ. 2511	สำเร็จการศึกษาระดับวิทยาลัยจาก Brisbane Kindergarten Teachers' College, Australia
พ.ศ. 2523	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2535	สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์การศึกษาจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
หน้าที่การงาน	ปัจจุบันสอนวิชาภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา (พระพุทธศาสนา) ระดับชั้นมัธยมศึกษา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ถนนเพลินจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

การวิเคราะห์เชิงแย้งระหว่างภาคแสดงของประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
ตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบบการกิจ

บทคัดย่อ
ของ
นิติมา ไกรฤกษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา
กุมภาพันธ์ 2535

บริบทที่พบเจอในนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะอธิบายลักษณะ โครงสร้างภาคแสดงของประโยค
หลักภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ระบการกิจของสัลลิเคย์ แล้วเลือก
วิเคราะห์เฉพาะ โครงสร้างภาคแสดงที่ผลการแยกแยะตามชั้นตอนของวิทแมนปรากฏว่าอาจ
เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เท่านั้น

ผลการวิจัยพบว่าโครงสร้างภาคแสดงภาษาอังกฤษที่อาจเป็นปัญหาสำหรับนักเรียน
ไทย มี 4 โครงสร้างคือ โครงสร้างภาคแสดงที่มีกริยาวิเป็นรูปกรรม โครงสร้างภาค
แสดงที่มีคำอาการกริยาและส่วนเสริม โครงสร้างภาคแสดงที่คำช่วยกริยา Linking
Verbs หรือ Verb Be ปรากฏได้ในตำแหน่งเดียวกันกับวิเศษณ์กริยาภาษาไทย และ
โครงสร้างภาคแสดงแบบการิตที่คำอาการกริยาแยกกันอยู่ 2 ตำแหน่ง

ปัญหาที่คาดว่าอาจเกิดขึ้นกับนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษได้แก่ การเรียงคำ
การเลือกคำกริยาหลักและรูปคำกริยาให้ถูกต้องตามลักษณะ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และ
ลักษณะ โครงสร้างทางความหมายของภาคแสดง

A CONTRASTIVE ANALYSIS OF THE THAI AND ENGLISH PREDICATE
SYSTEMS BASED ON SYSTEMIC FUNCTIONAL GRAMMAR

AN ABSTRACT

BY

NITIMA KRAIRIKSH

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education Degree in Educational Linguistics
at Srinakarinwirot University

February 1992

This thesis attempts to describe the Thai and English predicate systems in the basic clause patterns based on Halliday's Systemic Functional Grammar. Whitman's model of Contrastive Analysis is used for comparing and contrasting the Thai and English predicators. Only those predicators which are likely to cause difficulties to Thai students are selected for the analysis.

The result of this thesis reveals that there are four English predicators that might cause problems for Thai students, namely those with a verbal group in its passive form, and intensive complement with an obligatory adjunct, modals, Linking Verbs, Verb Be which can occur in the same position as the Thai descriptive verbs, and a separate extensive complement.

The Thai students are likely to encounter the difficulties with both syntactic and semantic features of the clause patterns according to the discrepancies between the Thai and English rules of word order, the appropriate choice of a head verb and its form.